

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వారపత్రిక

4 అణాలు
9-5-'56

ANDHRA PATRIKA
ILLUSTRATED WEEKLY

అర్చనా రీతి

శాగర్త వివరములకు శాగర్త ప్రతిపత్తయే.

విషయ: పరమేశ్వర వందన పాఠ్యమును గుర్తుగా

(మహాభక్తి శాస్త్రము).

—వికరణ: మహాభక్తి శాస్త్రము, 1వ భాగము.

సంవత్సర చందా
రూ. 12-0-0
విడిపత్రిక 4 అ.

సంపుటము 49
సంచిక 85
9-5-56

సచిత్రవారపత్రిక

Founder : K. NAGESWARA RAO

దుర్ముఖ చైత్ర బహుళ చతుర్దశి బుధవారం

జులై నెలకు సబ్స్క్రిబ్షన్ - చిత్రకావ్య సూరియా బ్రహ్మ, మద్రాసులో
పాలిష్ చిత్రాల ప్రదర్శన.

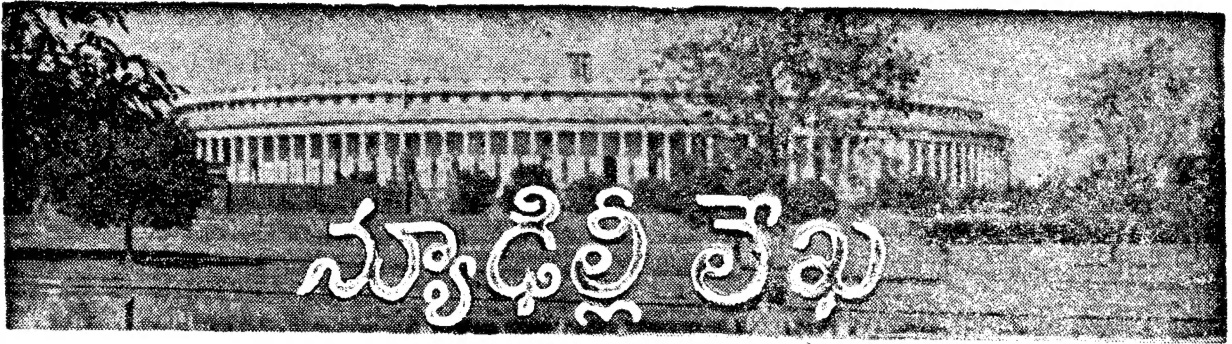
విషయసూక్తమణిక

మూలచిత్రం :

సినితార టి. సూర్యకుమారి

సూక్తి రస—	8
అనునలయం—సిక్కిత్ కారణ	6
విధిభక్తలయం—సి. గణపతికృత్రి	9
పథక సాంఘాలి (సిరియత్)—	
విభాతిభావన, కెనక్కి	18
అంతకాంతరాలు—యన్. అల్. నంది	19
ఉత్తరం—“హికాలాల్”	26
సినిమా—	30
నాగులపనిది—గొంపనల్లి సాంబశిబాద్రి	38
ననితాలోగం—‘ఉత్తర’	41
ఉపాయం— ‘విజయి’	48
సాగరగర్భంలో సాహసయాత్ర—	
(సిరియత్) బాల్కనెస్	46
కాంతిపూర్వ చిగలం—మండలపు వెంకటేశ్వరరావు	50
నిష్ఠులమోరి—అశ్వల నరనయ్య	54
నిండు—కామానుకాచర్ల	56

స్వాధీనీ లేఖ

చింతామణి డేక్ ముఖ్ రాజీనామా న్యూ ఢిల్లీలో సంబంధం కలిగించింది. మహారాష్ట్రులు ప్రత్యేకమయిన తెగ అనీ, 'తెగ' పేరంతో సమితి వారు వనిచేస్తారనీ ఈ రాజీనామాపై విదితమవుతున్నది. మహారాష్ట్రలో బొంబాయిని చేర్చకపోవడం దాన్ని తీసుకుపోయి పాకిస్తాన్ లో చేర్చి సరిగ్గా పని అనివారు భావిస్తున్నారు.

తలకాయల్ని లెక్కపెట్టి నిర్ణయం చేసే 'ప్రజాస్వామ్య' విధానానికి ఈ రాజీనామా విజయపతాకంలాంటిది. బొంబాయిలో మహారాష్ట్రులు అధికసంఖ్యాకులు కనుక బొంబాయిని మహారాష్ట్రలో చేర్చాలని ఈ వాద సారాంశం.

భారతదేశం ఒకజాతి అని భ్రమలు ఉన్న కాంగ్రెసుకు రాష్ట్రపునర్వ్యవస్థీకరణ సంఘం నివేదిక చక్కని సులహాం చేర్చింది. ముస్లిములు విడిపోయి పాకిస్తాన్ ఏర్పరచుకోవడం శతానికి మొదటి దెబ్బ. పునర్వ్యవస్థీకరణసంఘం నివేదిక ఏకజాతి భ్రాంతికి మరొకదెబ్బ తీసింది. భారతదేశ మనేది లేనట్లు, భారతజాతి అనేది లేనట్లు, భారతజాతీయైక్యభావం, సుస్థిరత శేవల భ్రాంతులైనట్లు వ్యక్తులు వ్యవహరించారు. ఢిల్లీ ప్రజలొక్కరే ఏకజాతీయభావం కలిగివారనో లేక ఆవాగరిక ప్రజలనో అని విసుంది. 'ఢిల్లీ ప్రజలు స్వార్థలాభంకోసం ఢిల్లీ వచ్చి స్థిరపడిన కాంగ్రెసు నాయకుల చేతికే పరిపాలింపబడుతున్నవారు. ఢిల్లీ రాష్ట్ర కాంగ్రెసు అధ్యక్షులుగా పనిచేసిన కీ|| శే|| శంకర్ లాల్, జీవంధుగుప్త ఢిల్లీకి ఉద్యోగం పెక్కుంటూ వచ్చినవారు. అలాటివారే కిద్వానీ, యదువీర్ సింగ్, మజిలీ నయ్యర్, సుబ్బామణి సీహార్ సింగ్ మున్నగువారు. ఇప్పటి ఢిల్లీ కాంగ్రెసు అధ్యక్షురాలు శ్రీమతి సుభద్రాదేవీ సంతానీ.

పునర్వ్యవస్థీకరణవిలువలన ఈ వాదలు తులనబడి కోల్పోయేది ఈ భావకు వ్యక్తులు. అందుచేత విలువల మీద వ్యతిరేకం వడం సహజం. ప్రధానమంత్రి జవహర్

(ప్రజాస్వామ్యవాది గతుక పాలకవర్గంకూడ ప్రజాస్వామ్య గీతాలు పాడడం సేయుతుంది. సర్క్కులలో ఇలా వాదాడు: "పాలంలో ఒక డజను గొల్లభామలు అద్దంలేని కబ్బాలు చేర్చుకుంటాయి. కానీ వేలాది ఆవులు, గేదెలు చెట్ల నీడలలో వదులుని గడ్డి సేసు చేర్చుకుంటాయి. అంతమాత్రం రంగోగం ద్వారా చేసే గొల్లభామలే పాలంలో ఉన్నాయనీ, ఇంకేమీ లేననీ భావించరాదు." ఇది ఢిల్లీకి కూడా వర్తిస్తుంది. ఢిల్లీలో వేలాదిగోవు ల్లాంటి ప్రజలున్నారు. వీరికి ఒక డజను గొల్లభామలాంటి నాయకులు చేసే గొల్ల ఏమాత్రం పట్టదు. సర్క్కు చెప్పిన మరొక మాట-"ఒకసారి అధికారం దుచిపోయి, దాని

* ~~~~~ *

శ్రీ కృష్ణ (ఆంధ్రపత్రిక ప్రతినిధి)

లాభాలు పొందిన వ్యక్తి అధికారాన్ని చేత తులా ఎన్నికూ వదులుకోడు." అనే దాని లోని సత్యం ఢిల్లీ ప్రజలకు బాగా తెలుసు.

సర్ చింతామణి డేక్ ముఖ్ వల్ల తానడం న్యూఢిల్లీకి వెలిది అనేమాట కాదనలేము. మొన్నటిదాకా ఆయన పెద్దపాతాడనేది ఉహాగానం. ఇప్పుడది దాదాపు నిజం. ఆయన సమర్థుడైన ఆర్థికమంత్రిగాక, మండితుడు. ఆయన అయిదేళ్ల కంటే ఈ పదవిలో! వచ్చేసరికి భారతదేశానికి ఎక్కడా అప్పు పుట్టేదికాదు. ఈ సోజువ భారతీయ రూపాయి 'ప్రసిద్ధా చాలర్ గా' చలామణి అవుతోంది.

* ~~~~~ *

అంచనాల సంఘాన్ని గూర్చి, దాని విధులను గూర్చి, రైల్వేల విషయంలో దాని సలహాలను గూర్చి వేను వ్రాసిన వ్యాఖ్యలను (ఆంధ్ర వార్తపత్రిక 14-8-56 సంచిక) అధికారులును రించారు. అంచనాల సంఘం "రైల్వే లాగ్" గా వ్యవహరిస్తోందనే దానికి వాడు కించపడుతున్నారని తెలు

స్తోంది. రాజ్యాంగరీత్యా, ఈ సంఘం ప్రభుత్వవిధానాలను గూర్చి ఏ మీ నిర్ణయాలు చెయ్యరాదు. జరిగిపోయిన జమా ఖర్చుల పట్టలను పరిశీలించడానికి ఈ సంఘం ఉద్దేశించబడిందిగానీ, (వతి కాఖు విధినిర్వహణకుగాను ఎంతెంత కేటాయిం చాలో నూచించడానికి కాదు. ఒకవేళ వాదనకోసం అలా నూచించే అధికారం ఉందని ఒప్పుకున్నా, అది రాజ్యాంగ రీత్యా ఏర్పడిన సంఘం కనుక రాజ్యాంగ పరిమితిలోనే వ్యవహరించాలి గానీ, రాజ్యాంగాన్ని త్రోసిరాజనరాదు. ద్వితీయ వంచవర్ష ప్రభావక ప్రకారం బాధ్యతలను నిర్వహించడానికి రైల్వేకాఖు ఎంతిధనం కేటాయించవలసి ఉందో ఆ సంఘం నూచించినప్పుడు ప్రైవేట్ ఉపాధ్యాయుల తేతాలను సబ్సిడీ ఇచ్చి ప్రజాధనాన్ని వృథా చెయ్యరాదని కూడా ఆ సంఘమే కేంద్ర ప్రభుత్వానికి చెప్పి ఉంచవలసింది. ప్రైవేట్ ఉపాధ్యాయుల తేతాల బాధ్యత జ్ఞానోద్ధరి. "ప్రభుత్వ వ్యయాలకి నూతనాలు" (కంట్రీలు ఆఫ్ సర్టిఫికేట్స్ పెండింగర్) అనే పుస్తకంలో వేసర్ చతో ఇలా వ్రాశాడు:

"నెలెక్టురేషన్ల అనేకానిలో పార్లమెంటు సభ్యులుంటారు. ఈ సభ్యులు ప్రధానంగా రాజకీయవారులు, వీరికి వేత వ్యక్తులు, వ్యాపకాలు ఉంటాయి అనేది ముందు నుంచే తెలిసింది. ఈ కమిటీని మొత్తంగా తీసుకుంటే సభ్యులను నిపుణులుగా పరిగణించడానికి ఏలులేదు. ఒకరో, ఇద్దరో నిపుణులై ఉండవచ్చును. కొంచెం శ్రమ, కాలం

ఆంధ్ర వార్తపత్రికలో నిర్వహించే వచ్చిన
అధికారిక వార్తాపత్రిక
గోడవీంద వార్త
ఈ పత్రికలో నిర్వహించబడుతున్న
గోడవీంద వార్తపత్రికలో వెలువడింది.
300 పేజీలు మా 2-8-56
దేశవికాసమిది. విజయవాడ-1.

★ న్యూ డి లై ట్ ★

వినియోగిస్తే సభ్యుల్లో ఇంకా ఎక్కువ మంది నిపుణులుగా తయారైతారు.

కాని ఇంకా ఎక్కువకాలం వినియోగించడ మనేది ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ముష్టిపరచుతున్నది. పార్లమెంటు కమిటీలద్వారానే ఎక్కువ పని కొనసాగిస్తూ ఉంటే ఎక్కువమంది ఇప్పటికంటే ఎక్కువ

రగా నిపుణులుగా తయారయ్యే అవకాశం ఉంటుంది. వివేకవంతులైన వ్యక్తులు నిపుణుల నివేదికను విని, నిర్ణయాలను వచ్చి, పనిచేయడం అనేక వ్యాపకాల్లో జరుగుతున్నది.

అయినా పార్లమెంటుసభ్యుల్లో పాదా రణంగా ఈ "నిపుణత్వం" అనేది కొరత

కావడం పార్లమెంటరీవిధానంలో తప్పని సరిపోవడమనే ఒప్పుకోవాలి.

వ్యయాన్ని పరిశీలించడానికి నియోగించబడిన సెలెక్ట్ కమిటీ సక్రమంగా పనిచేయాలంటే విరు ముఖ్యమైన పరతులున్నాయి.

1. పార్లమెంటు నిర్దేశించిన విధులను సరేజేర్పడానికి వీలుగా, ప్రతి సెలెక్ట్ కమిటీకి తాను పరిశీలించవలసిన విషయాలేమిటో స్పష్టంగా, ఆచరణమోగ్యంగా నిర్వచించబడి ఉండాలి.

2. సెలెక్ట్ కమిటీకి కావలసిన సమాచార మంతా అందుబాటులో ఉండాలి. కమిటీ సభ్యులు నిపుణులుకారు గనుక నిపుణుల సహాయం, సలహా ఉండాలి. దీని వలన, ఏ విషయాలతో మొదలు పెట్టాలి, ఎటు వంటి సమాచారం ఉపయోగ పడుతుంది, పరిపాలనానిర్వహణను ఎలా అంచనా కట్టాలి, దిర్ఘాత్మదాయల హోదా విమిటి అనే ప్రశ్న లుత్పన్నమవుతాయి.

3. సెలెక్ట్ కమిటీకి విధినిర్వహణలో హోద్యవేరి సిబ్బంది ఉండాలి.

4. సెలెక్ట్ కమిటీ సలహాలను శుద్ధిస్తారు అని హామీ ఉండాలి. లేకపోతే కమిటీ వడిన క్రమ అంతా వృథా అవుతుంది.

5. ప్రభుత్వపు పద్ధుల కమిటీతో సన్నిహితసంబంధాలు ఉండాలి. లేకపోతే ఆ కమిటీచేసిన పనే ఈ కమిటీ వృథాగా మర్చి చేయడం, ఒక్కొక్కచోరు ఘర్షణకావడం తలపిస్తుంది.

ఇవివరకటి కమిటీలకు పట్టినగతి, ఇప్పటి అంచనాల సంఘానికి లభించిన విజయం చూస్తే, స్పష్టంగా విధులను, పరిశీలించవలసిన విషయాలను నిర్వచించడం ఆవసరమనీ, నిర్వచించబడికపోతే సంఘమే తన విధులు నిర్వచించాలనీ తేలుతున్నది.

సెలెక్ట్ కమిటీలు ప్రభుత్వవిధానపు పరిమితులలోనే వ్యవహరించాలి. అలా కావచ్చును కమిటీలోనే పార్టీలవారీగా సభ్యులు చీరిపోయి, 'ఏం చేసి ఉండవలసింది' అనేదానినిబాడ దెబ్బలాడుకోవడమో (దీనినిబాడ పార్లమెంటు అడివరకే ఒక ఆభిప్రాయం వెల్లడించి ఉండవచ్చును) 'ఏం చెయ్యాలి' అనే దానినిబాడ తగ్గులాడడమో (ఇది ప్రభుత్వ అధికార

డాల్డా గుర్తుగల వనస్పతి

అది వంట చేయుటకు మంచిదే గాను డాల్డాపుష్టికరమైనటువంటిది కూడ!

HVM. 264-50 TL

శ్రీ మదాంధ్ర మహాభారతము ఉద్యోగపర్యము వెలి రూ. 1-0-0 ఆంధ్రగ్రంథమాల, మదరాసు-1

రంలో బోకల్లం చేసుకొనేదే మళ్ళుకుంది) జరుగుతుంది. వీరికి పరిశోధనలు రాకుండా చేయడానికి 'సెలెస్ట్' కమిటీని నియమిస్తూ ఆ పరిశోధకులనే తిరిగి తియ్యమన్నట్లు ప్రకటించింది. అయితే ఒక చిక్క వస్తుంది. ఏదీ ప్రభుత్వ విధానం, ఏదీకాదు అనేదాన్ని స్థూలంగా నిర్వచించడం కష్టం. కొన్ని ప్రత్యేక వివాదాలు వచ్చినపుడు సమర్థుడైన అధ్యక్షుడు కొన్ని విషయాలు నిర్వచించగలడు. తగాదాలు ఏదైనా వచ్చినపుడు ప్రభుత్వమే తన విధానాన్ని వ్యక్తం చేస్తుంది. అంగీకారం కుదరనప్పుడు కమిటీలు ఉన్న దున్నట్టు పార్లమెంటుకు నివేదించటం తప్ప మరేమీ చేయలేవు.

ఇక తరువాత, సెలెస్ట్ కమిటీ ఆర్థికంగాలనే పరిశీలించవలసి ఉంటుంది. దీనికి చాలా కారణాలున్నాయి. ప్రభుత్వ వ్యయాన్ని వీలైనంత తగ్గించడానికి పార్లమెంటు, ప్రజలు కూడా ప్రయత్నిస్తారు. ప్రతి సెలెస్ట్ కమిటీ ఇందుకే ప్రయత్నిస్తుంది. ఒక కాఖ ఎలా పనిచేయాలో నిర్దేశించడం కాక, ఎంత తక్కువ వ్యయం చేయడానికి వీలున్నదో మాత్రమే సెలెస్ట్ కమిటీ పరిశీలించాలి. ఇది రాజ్యాంగ రీత్యా కూడా చాలా సురక్షితమైన పద్ధతి. 1946 సం॥ ప్రతి అంచనాల సం॥ ఘం ఆర్థిక విషయాలపైనే కేంద్రీకరించి, వ్యయాన్ని తగ్గింప జేయడానికి కృషి చేసింది.

కనుక అది జయప్రద మైంది. ఈ పని రాజ్యాంగ చట్టానికి భంగం లేకుండా, అనగా పని ఎలా చేయాలో నిర్ణయించేది మంత్రిగాని తదితరులుకాదు, అందుకు మంత్రికి పూర్తి అధికారం ఉండాలి అనే న్యూతానికి భంగం రాకుండా సెలెస్ట్ కమిటీ తన వ్యయ కర్తవ విచారణను కొనసాగించాలి.

రాజ్యాంగం ఎమి నిర్దేశిస్తోందో అంచనాల సంఘం దృష్టికి తీసుకురావడానికి ఇదంతా వ్రాయవలసి వచ్చింది.

అఖిలభారత జేషిక్ విద్యార్థి పదవ్యవాన్ని రాష్ట్రపతి ప్రారంభించే గొప్పనే శ్రీ శ్రీ మన్నారాయణ ఒక రేడియో ప్రసంగం చేయబోతున్నారు. ఆయన ప్రసంగవిషయం "విద్యార్థివా పీఠో అహింసాయుత విప్లవం." నూమూలు మోయనికి ఒక సంవత్సరం సమాజంగా కలుగుతుంది. జేషిక్ విద్యార్థి మూలాలు పొరుగు పిల్లలకోసమే ఉద్దేశించబడినదా, లేక గొప్పగొప్పవారి పిల్లలకుకూడా అది పనికి వస్తుందా అని. ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం కావాలంటే. న్యూఢిల్లీలో ఐరిష్ సోదగులు వడుపుతున్న సెంట్రల్ కోలంబియా హైస్కూల్ కు వెళ్లి చూడాలి, గొప్ప గొప్ప వాళ్ళి పిల్లలను మళ్ళీ ఇంటికి తీసుకువెళ్ళడానికి వేచిఉన్న మూటారుకార్ల నుండర వృత్తి అక్కడ కనిపిస్తుంది.

MOHL-X30 TL ఇరాస్మిక్ కంపెనీ, రిమిడిస్, లండన్ వారి తరఫున భారతదేశంలో వ్యాపారముచేయుచున్నది

అరుణ వలయం

అనువాదం: "ప్రద్యుమ్న"

6. ధౌలియా

ద్రుమండ్ దొంగ

ప్రీతిని కమావనరు బట్టమీద ఉన్న వార్తా పత్రం నుండి చించిన భాగాన్ని తనేకీ ఓక్షతో చూస్తూ మీసం పట్టుకులాగుతూ, అలా చిన్నున్నాడు. ఇన్ స్పెక్టర్ పార్ ఇవంతా గమనిస్తూ దాని అర్థం తెలిసినట్లు, తనకేమీ వట్టనట్లు ఉండరున్నాడు.

పార్ పాటిగా, బలంగా ఉన్నాడు. అటువంటివాడు పోలీసుకాఖు ఎలా పని చేస్తాడా అని ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. వయస్సు యాభైలోపు ఉంటుంది. ఎర్రని పెద్ద ముఖం. ముఖంమీద ఒక్క ముడత అయినా లేదు. ఆ ముఖం చూస్తే తెలివి తేటలు, సామర్యం ఏకాకానీ కనిపించవు. నిశ్చలమైన గుండ్రని నేత్రాలలో ఏ కొనసూ వ్యక్తంకాదు. పెద్ద మక్కు, బగులైన నవ్వులు, బట్టతల మొదలైన లక్షణాలతో అతడు ఆ తి సా మా న్యం గా ఉంటాడు.

కమావనరు వాస్తవత్వంలో చించిన భాగాన్ని తీశాడు.

"ఇది నిను," అని అతని రాక్షసంగా నంబో తిస్తూ, "మర్నింగ్ మోనిటర్" పత్రం సంపాదకీయం చదివాడు. అది చాలా ఖాటుగా ఉన్నది.

"...ఈ దాగినమైన హత్యతో నేక

నుండా గగ్గోలుగున్నది. ఈ ఏడాది ఇలా జరగడం ఇది రెండోసారి. మృతుడు ప్రముఖ వ్యక్తి. అరుణవలయం జరిపిన హత్య వివరాలు ఇక్కడ ఇవ్వడం అవసరం. అని మరొక పేజీలో ముద్రించాము. అయితే ఈ హంతకుల ముఖా లగడాలను ఆరికట్టలేక పోతున్న పోలీసుకాఖు నిస్సహాయత్వం చాలా ఆశ్చర్యం కలగజేస్తోందని నిర్దోగమాటంగా, నిష్కర్షగా చెప్పక తప్పదు. ఈ హంతకులను పట్టుకోవడానికి ఏడాదినుండీ ప్రయత్నిస్తున్న ఇన్ స్పెక్టరు పార్ ఎంతసేపూ 'పట్టుకుంటా' ననే వ్యర్థవాగానం చెయ్యడం తప్పిస్తే ఇంతవరకూ ఏమీ చెయ్యలేను. పోలీసుకాఖులో బూజు దులిపేసి, కొత్త సిబ్బందిని చేయడం అవసరమని స్పష్టమవుతున్నది. అందుచేత జాప్యం లేకుండా ప్రభుత్వం అవసరమైన చర్యలన్నీ తక్షణం తీసుకోగలరని మేము ఆశిస్తున్నాము."

"ఏ మంటావు పార్! అని కమావనర్ కతనంగా ప్రశించాడు.

పార్ గడ్డం నిమగ్నకోవడం తప్ప పెదవి విప్పలేదు.

"పోలీసులకు పకాలంలో హత్యరీతి అందినా, కేస్పినియర్ మార్ హత్య జరగకుండా చెయ్యలేక పోయాడు. నియర్ మార్ భవనం కనుచూపు మేరలోనే హత్య జరిగింది. హంతకుడు ఇంకా దరగాతిగనుకూనే ఉన్నాడు. ఇది అరుణవలయం హత్య కేసులో రెండోది. పార్! నన్ను గిగ్గి ఈ ప్రతీక రాసిన ప్రకారం చెయ్యడం నుంచి గంటాను," అని కమావనర్ పత్రం ముక్కను చేతితో పాళిప్రాయంగా తాటిస్తూ అన్నాడు.

"కెంటిటి సారి హత్య కేసులో మిగ్గో యోర్ హత్యచేసిన వాణి పట్టుకుని అంగీ మెప్పు పొందాడు. యోర్ ను ఈ సుదృఢ చూకానా నువ్వో?"

చూకానన్నట్లు తలకుపాడు ఇన్ స్పెక్టర్ పార్.

"ఏమంటాడు?"

పార్ కొంచెం చిరాకుగా అటూ ఇటూ జరిగాడు.

"ఎవరో నల్లని మనిషిట. కాడిక వక్కు తీపు ఉండటం. ఇంకా ఏదో చెప్పకొచ్చాడు."

"అతని కల్లా తెలిసింది" కమావనర్ అడిగాడు.

"మృతుని వక్కున కనిపించిన తూటా చూసి. వాకు అతని అరాకేళ్లకుల మీద ఏమీ నమ్మకం లేదు"

కమావనరు కుర్చీలో వెళ్ళు చేరబడి నిట్టూర్పు విడిచాడు.

"మనకి పని కొచ్చేవాటి మీద నీకు నమ్మకం ఉండదు. యోర్ ను నువ్వు వేళాకోళం చెయ్యవచ్చున్నావు. అతనికి విచిత్ర శక్తులున్నాయి. నీకవి అర్థం కావంత మాత్రాన అవి విచిత్రమైనవి కాకపోవు"

పార్ కి కొంచెం రోషం వచ్చింది. "రివాల్యరు తూటా చేతిలోకి తీసుకుని, అది ఎవరిదో, వాడేం అలా చిన్నున్నాడో చెప్పగలిగే మనుషులుంటారనా మీ ఉత్సే కం. అర్థంలేని మాట."

"ఎంతమాత్రం కాదు. వస్తువులను చూసి దాని విషయాలు పాతల్యంగా చెప్పగల మనుషులుంటారు. ఈ విద్య కాస్త్రీయంగా అభ్యసించే వారున్నారు. యోర్ అటువంటి వాడు కావచ్చును," అని కమావనరు వచాధాన మిచ్చాడు.

"హత్య నిరసివప్పకు యోర్ సమీపం లోనే ఉన్నాడు. అయినా హంతకుణ్ణి పట్టుకో లేక పోయాడు," అని పార్ అన్నాడు.

"నావ్వు మాత్రం పట్టుకోగలిగావా?" అని కమావనర్ ప్రశ్నించాడు. పన్నెండు నెలలు కెంద్రం నువ్వు అరుణవలయాన్ని సేవాడి పట్టుకుంటావని నీ ప్రాసంతా చెప్పావు. నేను బెప్పుకున్నాను. నీ ప్రాస బాగా పని చేస్తుందని నువ మిద్దరం తప్పు అంగనా నేకం నువ్వింకెదైనా పని చేసుకోవడం నుంచి గమనంకాదు. నీ మీద నాకేం కోపంలేదు. కాని ఉన్న విషయం అది."

పార్ కొంతసేపు చూడం వహించాడు. ఒక్కసారిగా కుర్చీ దగ్గరిగా జురుకుకు

అశోకా అమ్లా పెజిలబుల్ హైరాముల్

ASKER AMLA
Bengal
HAIR OIL

జిజ్ఞాసుకముక్త
మార్చి 57

మీదనుంచి కూర్చోవడంకంటే కూర్చున్నాడు.

“కర్నూల్! మీరు ఒకమాట చెబుతాను వింటావా!” అని ప్రారంభించాడు. ఎప్పుడూ కంగారుపడి పార్ ఇలా అంటూ జేమిటా అని కమీషనరు ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

“అరుణవలయాన్ని పట్టుకోవడం కష్టమేమీ కాదు. ఆ మరాఠాలో ప్రతి ఒక్కరికీ పట్టుకోగలను, మీరు గడువిస్తే. అయితే ఆ దిక్రం మధ్య ఉన్న వ్యక్తి కోసమే నేను ప్రయత్నిస్తున్నాను. ఇరుసు పట్టుకుంటే దిక్రం ఆకులు పీల్చేక్కోరు. కానీ మీరు నాకిప్పుడున్న దానికంటే మరి కొంచెం అధికంబున్నావు.”

“మరికొంచెం అధికారమా?” అని కమీషనరు ఆశ్చర్య చకితుడయ్యాడు. “నీ ఉద్దేశం?”

“చెబుతాను వివరించి” అని తన పథకం వివరంగా చెప్పాడు. కమీషనరు ఒంత విరివీర్చుకోవడంలో పడ్డాడు.

బిల్లును కొర్రాల్లోనుంచి పార్ సగర ముగ్ధులలో ఉన్న అభీనులలోకి వెళ్ళాడు.

మాడ్లో అంతిములో ఒక చిన్న భాగం లోకి ప్రవేశించాడు. తలుపుమీద డొర్ యేట్ చేరు వ్రాసి ఉంది. యేట్ ఉన్నప్పటికీ అది ఎదురు మాన్పిస్తోంది. ఇద్దరినీ ఒక్కసారిగా చూస్తే ఇద్దరికీ ఎంత వ్యత్యాసం వుందో తెలిసిపోతుంది.

యేట్ ఎప్పుడూ ఏదో ఉద్దేశంతో ఉన్నట్లు, ఏదో స్వప్నంలో తిరుగుతున్నట్లు ఉంటాడు. పార్ గంభీరంగా, దృఢంగా, స్వతంత్రంగా ఆలోచించడం చేతికొనట్లు ఉంటాడు.

“నీ ఇంటర్వ్యూ ఏమైంది మిస్టర్ పార్!”

“ఏమంత బాగాలేదు పరిస్థితి. కమీషనరుకు నామీద సందేహి ప్రాయం లేదు. ఏమైనా తెలిసిందా?” అని అడిగాడు పార్.

“పంటి తీపుతో బాధపడుతున్నాడన్నా నీ, ఆ మనిషిని కనుక్కోగలిగాను,” అని యేట్ అన్నాడు. “వాడి చేతు నిర్భీ. నావికుడు. బియర్ మోర్ గృహ సమీపంలో మర్నాడు కనిపించాడు. నిన్న వాడు తాగి తిండినాండుతున్నాడని ఆరెస్టు చేశారు. వాడివిగ్గిర ఆటోమాటోక్ పిస్తోయివాడా కనిపించింది. దాంతో నీ వాడు మర్యాద చేశాడని నా నమ్మకం. బియర్ మోర్ కివంసుండి తీసిన తాట. ఆటోమాటోక్ దాని తంబూ కనిపిస్తే తెలిసిందేగా?”

పార్ విప్రభంతుడై అలా చుస్తూ ఉండిపోయాడు.

“నీ కిందం ఎలా తెలిసింది.” డొర్ యేట్ ముగ్ధుగా వచ్చాడు.

“నా కాన్స్ట్రంట్ల సీకంట్ విశ్వాసం ఉన్నట్లు తోచింది” అని యేట్ కొంతగా అన్నాడు. “కానీ సేనాపతిబాను చేతి

లోకి తీసుకున్నప్పుడు, నిన్ను చూడగలిగి సంతోషపడ్డంగా హంతకుణ్ణి చూడగలవని నేను భావించాను. నామనుష్యులలో ఒకణ్ణి భోగిల్లా కనుస్కరమృతి పంపించాను. దాని ఫలితమే ఇది.” ఏట్ కే.లి.గాం తీసి చూపాడు.

పార్ ఆశ్చర్యంతో కనుబొమలు ముడిచాడు.

“అయితే హంతకుణ్ణి పట్టుకున్నారన్నమాట. ఇది రాసింది హంతకుడే నేనా” అంటూ పార్ తన నోటుబుక్కులోంచి ఒక చిన్న కౌగితం ముక్కు తీశాడు. ఆ ముక్కు చివరకి కాలిబొయిన గుర్తులున్నాయి.

యేట్ దాన్ని తీసుకున్నాడు.

“ఎక్కడిది నీకు?”

“బియర్ మోర్ గృహంలో నిన్న కనిపించింది” అన్నాడు పార్.

అతనిరాలు పెద్ద పెద్ద విగా ఉన్నాయి. అందులో ఇలా ఉన్నది.

మనోరంజితి
నీ వొక్కటి
‘ఓ’ బ్లాక్ లో
లాభం

“ఏమిటి? ఏం తెలియడం లేదు” అని యేట్ ఆ ముక్కు అంచెలలో పెట్టుకున్నాడు.

“ఉమా స్వర్ణకుమాడా అందడం లేదు. నిష్క అంటుకుంటే దాని అసలు స్వభావం మారిపోతుంది.”

పార్ ఆకౌగితం ముక్కు తీసుకుని మళ్ళీ బాగ్రత్తగా నోటు బుక్కులో పెట్టుకున్నాడు.

“ఇంకో విషయం నీతో చెప్పాలి. బియర్ మోర్ భవన సమీపంలో ఉన్న అదివిలో ఎవరో వ్యక్తి ఆసనయంలో దాగి ఉన్నాడు. అతని బూట్లుచివర కొన లేలి ఉన్నాయి. మట్టలు చాలా కొల్పాడు. మట్టల బూడిద ఒక చిన్న కన్నంలో కనిపించింది. తోడు గుర్తులు నేలమీద కనిపించాయి” అని చెప్పాడు పార్.

“ఇంటి సమీపంలోనా?” యేట్ అడిగాడు.

పార్ తల ఊపాడు.

“నా అభిప్రాయం మేముంటే, బియర్ మోర్ ను బాగ్రత్తగా ఉంచుమని హెచ్చరించడానికి ఎవరో వ్యక్తి ఈ ఉత్తరంరాసి, ఆ ఇంటికి చీకటిపడ్డ తర్వాత తీసుకువచ్చాడు. కీన్సు బియర్ మోర్ ఆ ఉత్తరం చూసి కొల్పివేసి ఉంటాడు. ఈ ఉత్తరం తాలుకు బూడిద సోకర్లు మామూలుగా విష్క ఆల్కహోలిక్ చూడక పసిబడి మాదాను” అని ముగించాడు పార్.

తలుపు ఎవరో కొట్టిన ఉప్పుడెంది.

“జాక్ బియర్ మోర్ అనిపించాను” అన్నాడు యేట్.

జాక్ లోపలికి వచ్చాడు. తండ్రి హత్య సంఘటనతో ఆతడు మోసాసకంగా చాలా బాధపడుతున్నట్లున్నాడు. జాక్ పార్ ను చూసి కనుమరుగైపోయి, యేట్ వైపు నడిచి వచ్చాడు.

“ఏకేమలేమైనా తెలియడానికి పార్! నిన్న మీరు మా ఇంటికి వచ్చియిగావా. ఏమైనా కనిపించిందా?”

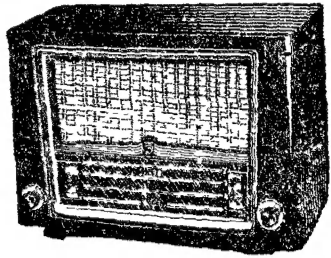
“చెప్పకో విగినంతగా ఏమీ లేదు”

“నీ నిష్కతో ఫ్రాముంట్ చిగ్గరికల్లి వస్తున్నాను. అతను పట్నంలోనే ఉన్నాడు. అతనివద్దకు టెలిఫోనువల్ల ఫలితమేమీ లేదనిపించింది. చాలా అందాళితుడై ఉన్నాడు ఫ్రాముంట్” అన్నాడు జాక్.

ఫలితం లేదనిపించి అతని ఫారియాడ్ర మండే కనిపించలేదు. ఈ ఆర్థం వారిద్దరిలో ఒక్కడే గ్రహించాడు.

హంతకుడని అనుమానించబడిన వ్యక్తిని ఆరెస్టుచేసిన సంగతి డొర్ యేట్ చెప్పాడు.

“అయితే ఇంతలో మనకు తెలియవచ్చేదేమీ లేదు. విజంగా వాడు హంతకుడే అయినప్పటికీ వాడు ఏజెంట్ అయి ఉంటాడు తప్ప అసలు వ్యక్తియని ఏమీ తెలుసుకోలేదు. వాడు తన చాలా చిక్కుల్లో ఉన్నాడని, అనుభవం యే

ఫిలిప్స్

★

BCA 435 A

8 వాల్టేజీలు, 4 బ్యాండ్లు ఏ. సి. లేకేయూ

ధర: రూ. 435/-

మోడర్న్ ఆటో స్టోరు, విజయవాడ-1.

మాని తనకు దబ్బిచ్చి హత్య చేయించాడనీ చెబుతాడు. ఈ కథ ఇదివరకు విన్నదే. అసలు వ్యక్తి ఎవరో తెలియనంతవరకు మానం రహస్యాన్ని భేదించలేము.”

ముగ్గురూ అఫీసునుండి బయటికి వచ్చారు. బయట హాయిగా ఎండకొస్తోంది.

యేల్, పార్ మాంతకుడు బంధింపబడి ఉన్న చోటికి వెళుతున్నారు. జాక్ తన తండ్రి ఎఫ్ టేలు వ్యవహారాలు తేల్చుకోవడానికి బాయరు దగ్గరికి వెళుతున్నాడు. కొంతదూరం దిటెక్టివులతో కలిసినదిచాడు. జనపమృతం బాగా ఉన్న ఒక విధిలో జాక్ హతాశుగా అగ్గి “హేయ్” అన్నాడు. తోడ్కు కవల తాకట్టు పెట్టే హుళు ఉన్నది. ఆ హుళుపక్క వార్డరంలో నుండి ఒక యువతి బయటికి వస్తోంది.

“ఇంకేం, బాగుంది” పార్ తాపీగా అన్నాడు. “ఈమె రెండేళ్ళనించి కనిపించడంలేదు.”

జాక్ చకితుడయ్యాడు.

“రెండేళ్ళనించి కనిపించడంలా? ఎవరు? ఆ అమ్మయేనా?”

పార్ అవునన్నాడు.

“అవును. థాలియాడ్రమండ్ ను గూర్చే నేనన్నది. ఆమె దొంగ, దొంగలతో కలిసి పనిచేసింది!”

7. బుద్ధవిగ్రహం

జాక్ ఈ మాటలని నిశ్చేష్టాడయ్యాడు. థాలియాడ్రమండ్ వీరిని గమనించినట్లే వడిచిపోయి ఒక టాక్సీని కేకనీ ఎక్కి వెళ్లిపోయింది.

“ఈ హుళులో ఏం చేస్తుంది ఈ పిల్ల?” అన్నాడు పార్.

“జోంగ! జోంగలతో కలిసి పనిచేసింది!” అని జాక్ పార్ మాటలను పునరుద్ధరించాడు. “ఫంరచ్చిరం! ఎక్కడికి పోయి?” అని అప్పుడే తోడ్కు హతాశుడు ఇన్స్పెక్టరును అడిగాడు.

“తాకట్టు హుళులో ఆమె ఏం చేసిందో కనిపెట్టాలి.” అన్నాడు పార్.

“బహుశా డబ్బుకోసం వెళ్లి ఉండ

వచ్చును. డబ్బుకోసం వెళ్ళడంతప్పా?” ఈ మాటలు జాక్ అన్నాడేగాని, తన మాటలమీద తనకే నమ్మకం లేనట్లు హీనస్వరంతో అన్నాడు.

థాలియాడ్రమండ్ జోంగా? అసంభవం! అసత్యం! కొన్ని మారుమాటాడకుండా దిటెక్టివును అనుసరించాడు. పార్ హుళు ప్రదేశం చాడు. మేనేజరు గదిలోకి వెళ్ళాడు. గుమాస్తా ఒకడు థాలియా టెచ్చిన వస్తువు తీసి చూపించాడు. అది బంగారు బుద్ధ విగ్రహం.

“చిత్రంగానే ఉన్నది,” అన్నాడు మేనేజరు “ఇది వంద హేన్సుల తక్కువ ఉండదు. ఆమె పదిహేనులు మాత్రమే కావాలి.”

ఆమె ఇంతా ఏమని చెప్పింది?” అన్నాడు ఇంతవరకు మానంగా అన్నీ గమనిస్తున్న యేల్.

“ఆమె డబ్బు కిబ్బందిగా ఉందని, తన తండ్రివద్ద ఈమాదిరి పాత వస్తువులు చాలా ఉన్నాయని, మళ్ళీ తీర్చడానికి వీలైనంత సామ్యు మాత్రమే అప్పు తీసుకుంటానని చెప్పి, ఈవిగ్రహం తాకట్టుపెట్టింది,” అని వివరించాడు మేనేజరు.

“తన ఎండ్రెసు ఇచ్చిందా? శేరేమని చెప్పింది?” యేల్ అడిగాడు.

“ఆమె పేరు థాలియాడ్రమండ్. పార్క్ గేట్ ఇరవై తొమ్మిదో నంబరు.”

డెరిక్ యేల్ ఆశ్చర్యపడ్డాడు. “అతే అది ఫ్రాయంట్ ఎండ్రెసు కదా?”

జాక్ ఆ ఎండ్రెసు హత్య ఫ్రాయంట్ చేసిన తెలుసు. పాతవస్తువులు కొని సేకరించే ఆలవాటు ఫ్రాయంట్ వస్తుదని కూడా అతనికి తెలుసు. ఇన్స్పెక్టర్ పార్ హుళువాడికి రమ్మిచ్చి అవిగ్రహం తేబులావేసుకున్నాడు.

“పోయి, ఫ్రాయంట్ ను చూద్దాం,” అన్నాడు పార్. జాక్ అందోళన పడుతూ అన్నాడు. “మిస్టర్ పార్! మీరు అలాంటివని వినినా చెబుకోండి. ఆమె చిక్కుల్లో పడుతుంది. ఏదో తెలియక, మరేమీదాకి తేక చేసి ఉంటుంది. డబ్బు కోరిపోయేట్లుంటే నేనంతా సభ్యులను చేస్తాను.”

నాటనిఅర్థం చేసుకున్నట్లు డెరిక్ యేల్ గంభీరంగా చూశాడు.

“నీకు మిస్ డ్రమండ్ తెలుసా?” జాక్ తల ఊపాడు. అతనికి నోటమాటరానంత నిస్సృహ కలిగింది. ఎక్కడికన్నా పారిపోయి దాక్కోవాలన్నంత వీర్చి అతడవ కలిసింది.

“అజేం కుదరదు,” అని పార్ కఠినంగా అన్నాడు. ఇప్పుడు అతడు పోలీసు అధికారి హోదాలో మాట్లాడాడు. “నేను వెంటనే ఫ్రాయంట్ వద్దకు వెళ్ళి ఈ వస్తువు అతని అనుమతి మీదనే తాకట్టు పెట్టించా అని అడుగుతాను.”

“అయితే మీరే వెళ్ళండి” అని జాక్ కోపంగా అన్నాడు.

తన ప్రేయసి ఆకమనితురాలు కావడం తన కళ్ళారా చూడడం జాక్ కిష్టం లేదు. పార్ మీద అతనికి ఆహ్వయం చేసింది. ఆముక్కే యేల్ తో ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు అన్నాడు.

“ఆమె ఇంత నీడంగా ఎప్పుడూ దొంగ తనం చేయదు. పార్ తెలివి తేటలు ఏదీనీ నట్లే ఉన్నాయి. అసలతనికి ఆమెను చూపించి ఉండక పోవల్సింది.”

“అతినే చూశాడు ముందు.” అంటూ యేల్ జాక్ బుజంపై చెయ్యివేశాడు. “జాక్! నువ్వు కొంతెర ఉండ్రక పడుతున్నావు. మిస్ డ్రమండ్ మీద నీకెందుకంత ఆసక్తికి అవున్నే. మీ ఇల్లు ఫ్రాయంట్ ఇంటికి దగ్గరే కదా! మీకు పరిచయం వుండే ఉంటుంది.”

జాక్ అవునన్నట్లు తల ఊపాడు.

“ఈ ఇన్స్పెక్టరు ఆ అమ్మాయిని కేటాడానికి చూపిస్తున్నంత క్రొత్త అరుదవలయం నేరగాళ్ళను పట్టాడానికి చూపించివుంటే మా నాన్నగారు ఈ రోజున బతికే ఉండే వారు.” అని కోపం అవుతూలేక జాక్ అక్కను వెళ్ళగొక్కాడు.

డెరిక్ యేల్ అతన్ని శాంతపరచడానికి ప్రయత్నించాడు. తన అఫీసుకి తీసుకు వెళ్ళాడు. కాస్త కులాసాగా కబుర్లు చెప్పాడు. ఒక హుళుగంట గడిచింది. టెలి ఫోన్ గంట మోగింది. పార్ వీలించాడు.

“ఏమిటి?” అని యేల్ ప్రశ్నించాడు.

“నేను థాలియా డ్రమండ్ ను అరెస్టు చేశాను. శేఫు ఆమెమీద కేసు పెడుతున్నాను.”

యేల్ టెలిఫోను పెట్టేసి, యువకుని కేసి రిరిగాడు.

“ఆమెని అరెస్టుచేశాడు గదా?” జాక్ ఊహించి అన్నాడు.

యేల్ తల ఊపాడు.

జాక్ వియర్డ్ మార్ ముహం పారిపోయింది.

“జాక్! నువ్వు ఫ్రాయంట్ బాగానే మోసపోయావు. ఆమె దొంగే.”

“ఆమె దొంగ కౌనివ్వండి, మాంతకురాలు కౌనివ్వండి. ఆమెను నేను ప్రేమిస్తున్నాను.” అని ఖండితంగా చెప్పాడు జాక్. ★

ప్రైవేట్

దంపతీములను
సంహరించే పండ్లపాడి
శ్రీవల్మీకై మిక్సర్ గ్రాండ్రీ
అమిటిడ్. మద్రాసు-30.

వివిధవిషయములు

౧

మహాసముద్రం ప్రళయ గంభీర
సూచనతో భయంకరంగా గర్జిం
చింది. సాగరతరంగాలన్నీ తాళవృక్ష
పంటలా ఒక్కసారిగా ఉచ్చేకుగా పైకి
పొంగి ఒక్కేరగని క్రోధంతో తిరుముకునచ్చే
అదిశేషపువడగల్లా అదేపనిగా బుసకొట్టడం
మొదలు పెట్టాయి. సముద్రం ఒక్క
ముంపుతో వ్యారకానగరం అంతా మంచి
వేపేటట్ట తిరిగింకరంగా పరవళ్ళు
దొక్కింది.

అర్జునుడు యాదవులంతరినీ రథాల
మీద, ఏనుగులమీద, సురాలమీద ఇంకా
ఇతర వాహనాలమీద ప్రయాణం చేయించి
అతి త్వరితంగా ఇంద్ర ప్రస్థపుతం
వైపు తిరిలించుకు పోతు
న్నాడు. అతడు వ్యార
కానగర వ్యారం వాట
గానే సముద్రతరంగా
లాక్కుమృడిగా నగరం
అంతామంతిరితరాయి.

ఆ సముద్రతరంగాల ప్రళయ భీకర
గర్జితం వివేచికి అర్జునుని వెనువెంట సురక్షి
తంగా సాగిపోతున్న వ్యారకానగర పౌరు
లంతా గొంతులెత్తి హాహాకారాలు చేశారు.
అర్జునుని వెంటవెంట హస్త్యశ్వరథాది వాహ
నాలమీద ప్రయాణం చేస్తున్న శ్రీకృష్ణుని
జడసపహసాంతః పురకాంత లందరు
ఒక్కమారు వెనుదిరిగి ఆ భీకరవృద్ధ్యంత
జూచి నుండేలు బాదుకుంటూ గొంతెత్తిన
పించారు. కొందరు శ్రీరామ వృద్ధులు తమ
తమ వాహనాలమీద మూర్ఛపడి పోయారు.

అర్జునుడు అతిశయమీద వారినందిరినీ
ఓదార్చి తిరిగి యథాప్రకారంగా ప్రయా
ణం చేయించాడు. అతనివెనువెంట సాగిపో
తున్న వ్యారకానగర పౌరులలోను, అంతః
పురకాంతలలోను బయలుదేరిన హాహాకా
రాలు కొంతకాలం ఉపశమించాయి. తిరిగి
వాహనాలన్నీ నెమ్మది నెమ్మదిగా ఇంద్ర
ప్రస్థపురం వైపు సాగిపోయాయి.

సకలసాచి వారందరికీ ముమ్మందుగా సాగి
పోయా అయినా వారు వెనుకకు తిరిగి
వ్యారకానగరంవైపు చూచాడు. సముద్ర

తరంగాలు గంభీరంగా గర్జిస్తూ వ్యారకా
నగర రాజపీఠాలలో ఉన్న శ్రేష్ఠుల
ప్రారంభించాయి. అదృశ్యం తిలకిస్తూంటే
అర్జునుని శ్రేణులనుండి బాష్పజలాలని
రళధారగా ప్రవహించాయి.

జరిగిపోయిన గత వివర వృత్తాంతాలన్నీ
తిరిగి విద్యుచ్ఛక్తిగంతో అతని కళ్ళయొద్దపె
జరుగుతున్నట్లుగా స్ఫురించాయి.

అర్జునుడు హస్తినాపుర రాజసౌధంలో
విశ్రమించి ఉండగా హఠాత్తుగా అతని
కళ్ళయొద్ద శ్రీకృష్ణదేవునిరథం ప్రత్యక్ష
మైనది. తిరిగి శ్రీకృష్ణదేవునిరథం కాగల
దని సవ్యసాచి ఎంతైనా సంతోషించాడు.
కాని అరథంలో అతనికి కనిపించినవా
దొక్క చావుకుడే!

అతడు హస్తినాపురంలో రాజవ్యారంలో

పోయేసమయంలో అతడు తనదేవుని
పాదాలు తన కరస్సుపై ఉంచుకొని నడు
స్కారంచేసి యాదవశ్రేణులవృద్ధులవంద
రినీ కంటికి తప్పలా కాపాడుతూండేవలసిం
దని అచిరకాలంలోనే వ్యారకానగరంతా
సముద్రంలో కలిసిపోగలదనీ, ఆ సమయంలో
అంతఃపురమహిళల సందక్షిణక అర్జును
డా నగరానికి కాగలదనీ చెప్పి వెనుదిరిగి చూడ
కుండా అలాగే అరవ్యానికి వెళ్ళిపోయాడు.
వెళ్ళిపోయేమందు వారును కలిచి ఆ వృత్తా
తం అతనితో చెప్పి వెంటనే అర్జునుణ్ణి
వ్యారకానగరానికి తోడుకొని రావలసిందని
అజ్ఞాపించాడు.

వారుకు డా వృత్తాంతం వినిపించిన మరు
క్షణంలోనే గాండీవి వ్యారకానగరానికి
వెళ్ళిపోయాడు. తోడనప్పయలతో మహా

భీకరత్వం గా కనిపించే
వ్యారకానగరం చూడ
గానే అర్జుని క కాళ్ళు
చేతులు అడలెడు. అక్ష
ణంలోనే అతని కి

ప్రాచీన గాథాలహరి

రథం ఆపి పాదచారియై రాజప్రాసాదంలో
ప్రవేశిస్తూనే పాండవులందరికీ వ్యారకాపుర
విజృంభితంతం తెలియజేశాడు. తిరిగి
వెంటనే అరథంలోనే వ్యారకానగరానికి
బయలుదేరవలసిందని సవ్యసాచిని ప్రార్థిం
చాడు. కావడాని కడి వారును ప్రార్థ
నమే కావచ్చునుగాని పాతాళు అది శ్రీ
కృష్ణదేవుని ఆదేశమే. ఒక్కరైవా మిగల
కుండా యాదవులందరు మద్యపానమతులై
సముద్రతీరంలో భీకరయృద్ధం చేసి నిలు
తున్న పాటుగా స్వర్గస్తులైపోయారు. యాదవ
కులంలో ఉద్భవించిన ముసలమే ఆ
విధంగా వారినంతరినీ పొట్టన
బెట్టుకొన్నది. ఆ భీకరత్వం చూడగానే శ్రీ
కృష్ణుడు అరణ్యంలో తపోమన్నుడై, సమాధి
నిష్ఠుడై ఉన్న ఆన్న గారిని సందర్శించడానికి
బయలుదేరి వెళ్ళిపోయాడు.

శ్రీకృష్ణు డావిధంగా ఏకాకికా తరలి
పోతడం చూచి అంతఃపురకాంతలందరు
పెద్దపెట్టుక హాహాకారాలు చేశారు. వెళ్ళి

శ్రీకృష్ణ బలరాములనిర్వాణవృత్తాంతం ఒక
దుహోశనిపాతంలా వివరించింది. ఇంతికి
చారిద్దరి స్మృతకేళి నరాలు ఎక్కడ
ఉన్నదీ ఎవరికీ తెలియలేదు! వ్యారకా
నగర వరిత తారణ్యం అంతా గారిం
తగా గారింతగా ఎక్కడో ఒక దిక్కులేని
తోట వారి కిరీరాలు కనిపించాయి. శ్రీ
కృష్ణుడు సమాధినిష్ఠుడై కయనించిన సమ
యంలో మృగభ్రాంతితో ఒక జోయవా
డతనిపై ఒక నిశితవాణం ప్రయోగించాడు.
వెంటనే శ్రీకృష్ణనిర్వాణం జరిగిపోయింది.
అర్జునుడు బలరామకృష్ణుల కిరీరాలను దళాన
సంస్కారాలు జరిపి తిరిగి వ్యారకానగరం
చేరుకొన్నాడు. మర్నర మైన ఆడుబుభారం
ధరించుకో కొన్ని గజయలలోనే తమ
శత్రుకు హడా స్వర్గస్తుడైపోయారు. చివరికి
అర్జునుణ్ణి అతని కి దహనసంస్కారం
చెయ్యవలసిన మురద్దవం పట్టింది. అత్రు
నివీలతి శ్రేణులతో అత డా కర్మకాండ
అంతా ముగించి అ శేకవిధాలుగా అంతఃపుర
శ్రీలనందరినీ ఓదార్చి వారికి దుఃఖోప
శమనం కరిగించాడు.

ఇక అనుకున్నాడే సముద్రం ఒక్క

వి. గ జి ప తి శా స్త్రి

★ విధి వైవరీత్యం ★

మారుగా ద్వారకాపరంపై విరుదురు పడ బోసున్నది. అందువల్ల వెంటనే ద్వారకా నగర పౌరులందరినీ ఇంద్రప్రస్థానికి ప్రయాణం కొనబోయింది ఆ బాట పించాడు. శుభ శ్రేష్ఠులైన యాదవులకు, శ్రీకృష్ణుని అంతః పురనుండరులకు శాస్త్రశిల్పభాదివాచనా లేర్పాటు చేయించి, వారందరినీ అతి బాగయాకరిస్తే సంతోషిస్తూ ఇంద్రప్రస్థానికి ప్రయాణమైనాడు. గతి దివసస్మృతులన్నీ అతని స్మృతయంతో పేరు దుఃస్వప్నాల కంటకమాలికగా మెరిసి వెయివిధాలుగా పడించాయి.

2

శ్రీకృష్ణుడు మహా సహస్రాంతఃపుర కాంతలతో మహాభాగాలనుభవిస్తూ చిట్ట చివరికొక దిక్కులేనిచోట ఒకానొక తుద్ర వ్యాధుని బాణాపూరితతో పరమపదించాడు. మహావీరులైనవల్లె యాదవులందరు తుంగగడ్డి పరకలతో ఒకరినొకరిని సహించుకొని ఒక్క ట్టుణంలో నశించిపోయారు! సరి సంపదల తోను, భూభాగ్యాలతోను, గొగోపాలక గణాలతోను కలకలాడే ద్వారకానగరం అంతా కన్నుమూసి కన్ను తెరిచేలోగా భీష్మ సాగరగర్భంలో విలీనమైపోయింది. ఎంతకన్నెరుగని హనుడేవుని అంతఃపురాంగన లందరు దిక్కులేని అనాథలై అల్లాడి పోయారు. "అర్జునునికే నాకూ విధేమమీ లేదు! అత డీ అంతఃపురకాంతల సందరినీ సురక్షితప్రదేశానికి చేర్చి అత్యంత బాగయా కరితో సంతోషం పగలడు!" అని శ్రీకృష్ణు డతనికి దారుకునిద్వారా సందేశం పంపించాడు. అదే శ్రీకృష్ణుని పతమసందేశం కేం! ఆ సందేశాజ్ఞకరసావహించి అర్జును డా విధంగా ఆ మహిళల సందరినీ అతిథిద్రంగా తన పెనుచెల తోడ్కొనిపోతున్నాడు.

హృదయంగనుమైన గోపాలదేవుని స్నేహమాధుర్యము, అనితర సాధారణ మైన అతని మహాభక్త్యర్థము, జగత్తో హనుమైన అరవి మహాహరాకారము, లోకా తీతమైన ఆ మహామహుని స్థితప్రజ్ఞత్వము, చిట్టచివరి కా మహామహాపునికే సంభవించిన అత్యంత దుర్మరమైన ఆ విపత్సరంపర తిలుతున్నా సేసరికి గాండీవి కడతా అవిశ్వస

నీయమైన మిథ్యామరుదురీచికగా స్ఫురించింది. గతదినసాలలో జరిగిన దుస్సంఘటనలన్నీ నిజమేనా? ఆ నిజా డా ఒకొక్కప్పు డతనికొకొక కలిగింది. ఆ యితే ప్రత్యక్షంగా తన వర్మచక్రువుల ఎడమ జరిగిన ఆ సంఘటనలన్నీ కేవలం మిత్రేణి అని జనికొనడాని కతనికి ధైర్యం చాలలేదు.

ఒక రథంలో ఒంటరిగా సాగిపోయే అతని హృదయంలో ఆ విధమైన భావ పరంపర లేన్నెన్నో బయలుదేరాయి. ఒక్కొక్కప్పుడు మహా ధైర్యకాలి అయిన అతని కనుగొలుకులనుండి కనోమ బాష్ప విందువులు జాలువారేవి. అతని వెంట వెంట అపారమైన యాదవపరివారం అంతా నెమ్మది నెమ్మదిగా సాగిపోయింది.

ఆ పరివారం అంతా పంచనక్షత్ర ప్రాంతం సమీపించేసరికి అప్పుడే సూర్యాస్తమానం అయింది. తరవాత వారొక భీకర దురమారణ్యం అధిగమించిపోవసాగింది.

దురదూరంగా వారికెదురుగా రక్త రుణమై ప్రజ్వలించే శుక్రతారక భయంకర దుర్వృధి శ్రోణిపీఠంలా స్ఫురించింది. ఇంకా ముందుగా వినిపించే శూరవనస్య మృగాల గర్జనలు, జంబుకాక్రందనాలు, ఘోరకారవాలు వారి హృదయాలలో అలూర్యమైన భీభత్సం కలిగించాయి. ఆ ధ్వనుల కన్నీటికి ముంద్రమంద్రంగా వినిపించే సన్నసన్నని కీచురారి మోత ఒక విచిత్రశ్రుతిగా వినిపించింది.

యాదవ బలానికి వెనకభాగంలో ఎవరో అయివారుకుడు యదుకుమారులు మాత్రమే వారందరికీ రక్షకులుగా ఉన్నారు. ఆ బలగానికి ముందుభాగంలో మరికొందరు తరుణ యాదవులు వారందరి సంతక్షణభారంవహించి నెమ్మది నెమ్మదిగా సాగిపోతున్నారు. అంతః పురకాంతలు, ఇంకా ఇతర స్త్రీ బాల వృద్ధులు ఆ బలగానికి మధ్యభాగంలో హస్తశిల్పకళాచాతుర్య మెల్ల మెల్లగా సాగిపోతున్నారు.

వారి కెదురుగా కనిపించే మహారణ్యంలో దారులుకొట్టే ఆటవికదస్యుగణా లేన్నెన్నో ఉన్నాయి. యాదవపరివారంలో చాలామంది స్త్రీ బాలవృద్ధులే. ఎవరో వడి పన్నెండుగురు యదుకుమారులున్నా వారివయస్కాంతగంగాలో అరిలేసినవారుకాదు. శిష్టాస్త్రనిద్యులలో అర్జునికి సహాయకులుగా నిలబడడానికి తగిన శక్తిహనుర్యాలు కూడా వారికేలేవు. అందుచేత ఆ రాత్రివేళ దుర్గమాకణ్యంలో ప్రవేశించకుండా అక్కడే స్తంభావారా లేర్పాటు చేయించి, తల్లివారకలకు అస్తంభావారాలలో విడి విడిచుకు సమీచిత కర్తవ్యముని అర్జుని

స్మరించింది. అతడు వెంటనే తన సంతకల్పం పరివారంలోని వారందరికీ తెలియజేశాడు. అప్పుటికే అరిసిపోయిన వారందరు దాని కంగీకరించారు. దానితో మందిమందిగా సాగిపోతున్న యాదవబృందంలోని వారంతా తమ యాత్ర విరమించారు. వెంటనే స్తంభావారా లేర్పాటు చేసే ప్రయత్నంలో నిమగ్నులైనారు. అప్పుటికి కొంచెం చీకటిపడింది. అంతలో అంతఃపురకాంతలం ఇంకా ఇతర స్త్రీ బాలవృద్ధులు అతి భీభత్సంగా ఆక్రందనధ్వనులు చేశారు. ఆ ఆక్రందనాలు వివగాసే అర్జునుని హృదయం నిర్రేపోయింది. వాటికి కారణమేమో అతనికి తెలియలేదు.

వెంటనే తనరథం ఆ ఆక్రందన ధ్వనుల వినిపించే ప్రాంతానికి మరలించాడు. అక్కడ జరుగుతున్న భీభత్సం సందర్శించగానే గాండీవిహృదయం శ్రోధావేగంతో కంపించి పోయింది.

తేలాడి దస్యులు ధనుర్బాణాద్వాయా భాలతో యాదవులపై విజృంభించారు. కొవి వారి శుక్రశూన్యగలిగినవా డాపరివారంలో అర్జునుడొక్కడే; మిగిలిన యదుకుమారులం పదిపన్నెండుగురువాకా ఉన్నా వారివల్ల ప్రయోజనమేమీ కలగలేదు!

అయినా అర్జునుడచి రక్త్యపిబ్బ ఒక్క దూసులో దస్యుగణాలపై విరుదురుపడ్డాడు. ఆగ్నేయాద్యస్త్రానిలు ప్రయోగించి కను రప్పపాలుకొలంలో దస్యులందరినీ తిరిమి చెయ్యాలని సంకల్పించాడు. కాని ఎందు చేతనో ఆ అస్త్రానిల మంత్రా లేదీ అతనికి స్ఫురించలేదు. ఆ విధమైన విధివైవిధ్యాలకి కారణమేమో అతనికి తెలియలేదు.

వెంటనే తన అమ్మలపాడిలో ఉన్న బాణా లన్నీ ప్రయోగించి ఆ దస్యులలో కొందరిని సంహరించివేశాడు. అయినా వారు శేల కునినట్లుగా కోకిల్లుగా అర్జునుని మీదికి లంఘించారు.

అంతలోనే అర్జునుని ఆక్షయ తూణీరం లోని బాణాలన్నీ ఆ భరయి పోయాయి. ఆక్షయతూణీరంకూడా ఆ విధంగా వృధమై పోయేసరికి గాండీవి హృదయంలో అదివర కన్నడు బతులుదేరిన భయంకారవల్స విచ్చించాయి. అయినా నిరుత్సాహపడక అర్జునుడు గాండీవంతోనే వారిని చావ మోదడం ప్రారంభించాడు.

అయితే ఆ విధమైన యుద్ధ పద్ధతివల్ల దస్యులేవరు భయపడిలేదు. ఇంకా ఉద్ధరింగా అతనిపైకి లంఘించారు.

ఇంతలో మరికొందరు దస్యులు అంతః పురస్త్రీలపై వడి వారి అభరణాలన్నీ అపహరించుకు పోయారు. మరికొందరు శ్రీకృష్ణుని అంతఃపురాంగనలలో కొందరిని బాతాక్షరంగా అరణ్యంలోనికి తీసుకు

నారసింహ లేహ్యము
ఇంకాదుకో చేదవది. మేహము నిక్షాక, నిష్పప్తవ వగైరా హరించి ఇండు రక్తవృద్ధి కల్గించును. 200కు. దబ్బిరు. 3-4 రోజులకి ఆ 15. డి. సి. డి. అందకో, (అయిర్వేద వహుం) పెరిచేసి, (పోపు) — వెల్లూరక్క.

బోయాడు. మరికొందరిని నానా విధాలుగా హింసించారు.

ఈ దౌర్జన్యంలో అంతఃపురకాంతలందరు తిరిగి వృద్ధులయి దారకంగా ఆరనాదాలు చేస్తూ అరిచినంగా ఆశ్రయించారు!

ఆ కరుణాక్రందనాలు విని అర్జును డిరిక్టర్లతో దుస్థులతో యుద్ధం చేశాడు.

కాని కస్తూరిప్రభు విహీనమైన అతని పరాక్రమంతో కేవలం బూడిదలోబోసిన పన్నీరైపోయింది! శ్రీకృష్ణుని అవ్వపట్ల మహిమలు, మరికొందరు అంతఃపురాంగనలు మాత్రం ఎలాగోఅలాగ దుస్థులపరాధవధి మంలేకుండా బయటపడ్డాయి. మిగిలిన అంతఃపురాంగనలలో చాలామంది కిరాతకులచేతులలో పడి అనేకవిధాల యాతనలనుభవించారు.

చారిత్రకకాండవల వివరగానే అర్జునుని నవనాడులు క్రుంగిపోయాయి. అంతటిమహాపరాక్రమశాలి అని పేరుపొందిన తన బలపరాక్రమాలు కిరాతకులబారిపడ్డ శ్రీకృష్ణ కళిత్రసంరక్షణకు కూడా ఎందుకూ కొరగాకుండాపోయాయో అని ఆతడెన్నో విధాల మృగపడ్డాడు. ఆ తుణుంలో అతనికి జీవించడమే వ్యర్థమని అనిపించింది.

అత్యంతదారుణములయిన ద్వారకా నగర వృత్తాంతాలు విన్నప్పుడే అతని హృదయం శతభావాలతో విరిగిపోయింది. తిరనాత జరిగిన కిరాతకుల కిరాతకకృత్యాలు, తన ఆకకర్త అనుభూతికి రాగానే అతని ముఖం వివర్ణమై వెలవెలబోయింది. సమరాంగణంలో విరాధి వీరుడిని ప్రసిద్ధి పొందిన భీష్మ తుష్కా దొక్క నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టి కేవలం తేవచ్చునపాయుడై తన రథంలో అలాగే కూలబడిపోయాడు!

అటుమిమ్ముట తిరిగి ఎలాగోఅలాగ డైర్యం చిక్కబట్టుకొని మిగిలిన అంతఃపురస్థులను, తిడితెరులను, క్షేమంగా ఇంద్రప్రస్థానికి తీసుకుపోయాడు. అనంతరం కొంతమంది యుద్ధవంశీయులను, శ్రీకృష్ణప్రేతులను ఇంద్రప్రస్థానికి సమీపంలో ఆయా రాజ్యాల్లో అభిషేకింపజేశాడు. పాండవులందరు హృదయవిదారకమైన ద్వారకానగరవృత్తాంతాలు విని ఆ విషమైన దుర్విధివైపరీత్యానికొరై నా మనులదాయాడు.

3

అనంతరం కొంతకాలానికి అర్జునుడు వ్యాసమహర్షిని సందర్శించవలెననే ఆభిలాషతో ఆయన ఆశ్రమానికి బయలుదేరాడు.

అతడు మహర్షి ఆశ్రమసమీపానికి చేరుకునేసరికి అప్పుడే మారోద్ధయం అయింది. మహర్షి ఆశ్రమంలో, బ్రహ్మచారుల కేవల మూర్తహారాయణాలు ప్రాతఃకాల కలహంగానూ కాకాలతోకలిసి మంత్రమంత్రగా

వినిపించాయి. ఆశ్రమ హోమాగ్నిబాజులవైకి వెలుగులు పరిసర భూభాగములపై ప్రసరిస్తూ నెమ్మది నెమ్మదిగా మెరుగులు దిద్దాయి. ఆ సమీపంలో మరి ఒక ఆహావ నీయాగ్నిలా సమాపింపడైన పాత్యురతయ మహర్షి పాండవమధ్యమధ్యాహ్నంలో ప్రజ్వలించగానే మనోజ్ఞమైన మందహాసంతో ఎంతో ఆహ్లాదంగా పలకరించాడు.

ఆ సమయంలో అర్జునునికి మహర్షి ముఖం అప్పుడప్పుడే వికసించిన సహస్రవిధ పద్మంలా స్ఫురించింది. కాని అర్జునుని ముఖమాత్రం అలాగే చింతాకాంతమై, వివర్ణమై వెలవెలబోయింది. అతడు నెమ్మదిగా వెళ్ళి వ్యాసమహర్షి సన్నిధికి కూర్చున్నాడు. మహర్షి కొంతసేపు నిశ్చలమై ఉన్నాడో అతని ముఖధంగిను గమనించి, ఆవిష్కమైన ఆశ్చర్య దైన్యానికి హేళు చేసుని ప్రశ్నించాడు.

మొట్టమొదటగా అర్జునుడు మహర్షి ద్వారకానగర భీభత్సవృత్తాంతము, శ్రీకృష్ణ బలరాముల నిర్వాణము, వ్యాసుని బాణా మారంతో కలిగిన దారుణ పరిణామము మొదలైనవన్నీ యథాక్రమంగా విన్నవించాడు. అనంతరం తిరిగి మహర్షి ముఖంవైపు పరికిరించి చూచాడు.

మహర్షి మందస్థిర జ్యోతిప్రాతఃకాల మార్యకిరణాలతో చేతులు కలుపుకూ అలాగే ఒక ఆరని జ్యోతిలా వెలిగింది.

అనంతరం సవ్యసాచి ఒక నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టి తిరిగి తన విమలగాఢ ప్రారంభించాడు.

గోపాలదేవుని అంతఃపుర వరాహాల క్రూర కిరాతకుల చేతులలో అనుభవించిన దుస్సహాయమయాతనలన్నీ పూసగుచ్చినట్లు వివరించి చెప్పాడు. ఆ సమయంలో తనకు సంభవించిన ఆ కస్తూరిప్రభువైఫల్యము, అక్షయకూటీర వైయర్థ్యముకూడా తెలియజేశాడు.

ఆ విషయం విన్నవించినంతసేపు అతడు నవించి కిరస్సు పెకల్తలేడు. ఆ ధీరవర

ణుద్వికహాలపై కడితేడి కన్నీ రోశి నిరంతరధాతగా ప్రవహించింది.

ఆ తుణుంలో వ్యాసభట్టారకుని కతని హృదయయాతన అంత హృత్కిలవిగా అవగతమైపోయింది.

అలాగే నిశ్చల మందహాసంతో కమరెప్పు పాటు లేకుండా ఒక నిమిషండాకా అర్జునునివైపు చూచాడు.

గాండీవి కనుగొలుకుటనంకి కన్నీ రింకొ సంతతధారగా ప్రవహిస్తూనే ఉన్నది.

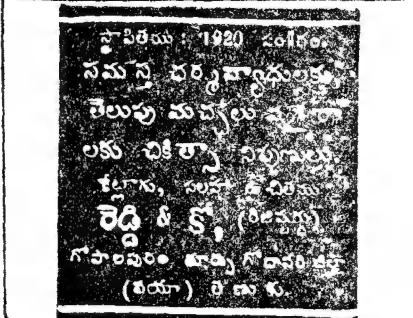
“అర్జునా! నానుజేవుడు, ఆయన అంతఃపురసుందరీగణము, దారుణ మునికాపాల మూలంగానే ఆవిష్కమైన యమకూతనల పాలైవారు! దీనిలో మరి విచారించరలిననది ఏమి ఉన్నది!” అన్నాడు వ్యాసభట్టారకుడు.

అయినా అర్జునుని కింమకంఠై నా మనశ్శాంతి లభించలేదు.

కేవల్యాసుని పెదవులనుండి అప్రయత్నంగా ఒక దీర్ఘ నిశ్వాసం వెలువడింది. అయినా మహర్షి పెదవులపై గిరునవ్వలాగే అనుభవదయకొంతిరళిలా మెరిసింది!

దాంపత్య రహస్యములు

ఇది పటములతో 274 పుటలు గలది. వెల రు. 2/- కామకళా లేక కొల్లొక్కను. పటములతో వెల రు. 1/- రెండుకొన్నచో పోష్టుఖర్చు రు. 1/- వ్రాయండి. D.S. మిత్ర షీర్, (A) 26, బీటు, సాకారుపేట, మద్రాసు-1.

లల్లూరాం అండ్ కంపెనీ,

(స్థాపితము 1888.)

ఎన్నో సంవత్సరాలుగా మర్రికమ్, నాణ్యతతో, సరసమైన ధరలకు ప్రసిద్ధిచెందిన

* ఇనుప పెద్దలు * ఉక్కుబీరువాలు

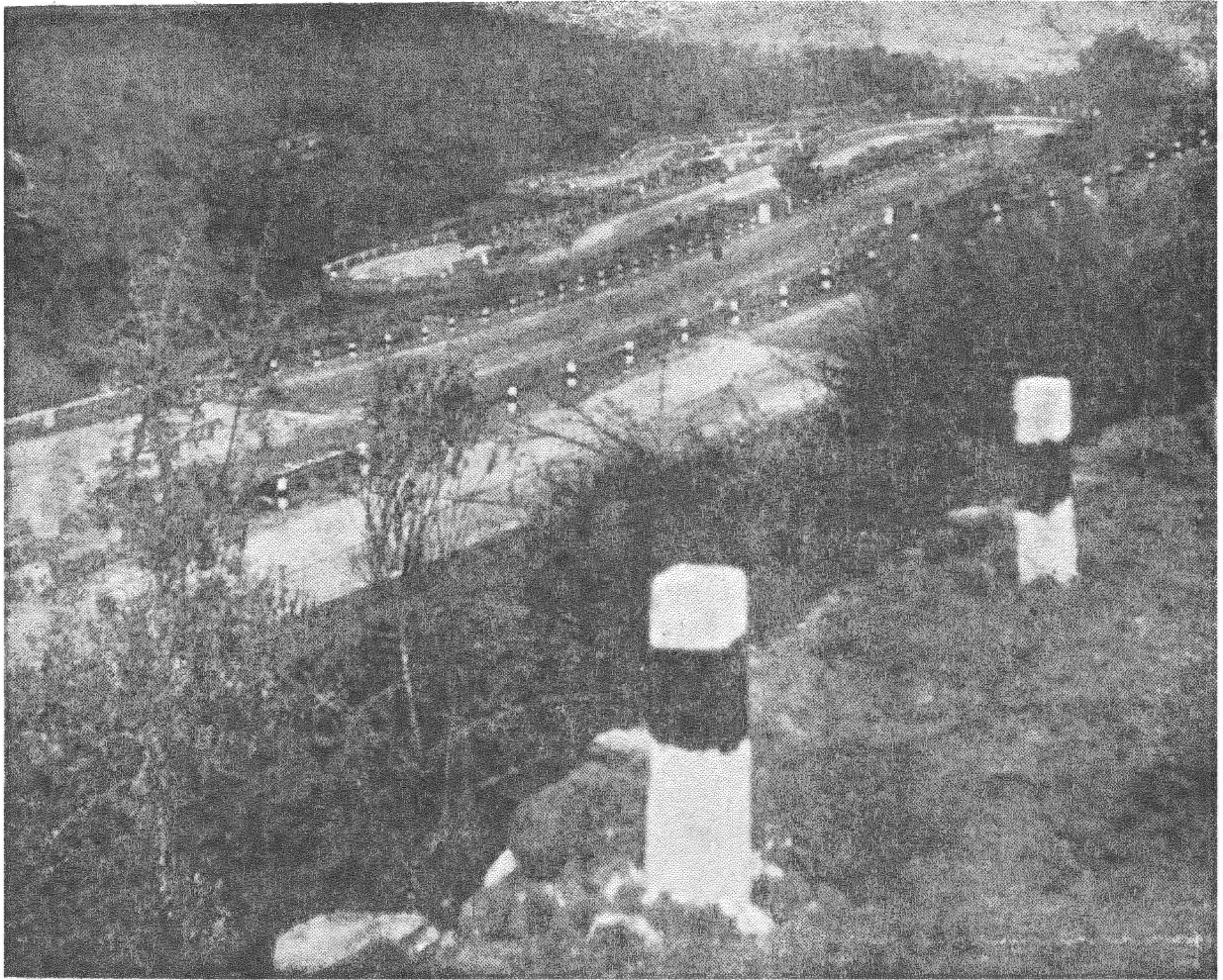
* క్యాపు బాక్సులు

లల్లూరాం అండ్ కో,

వెలగలేటివారి బిడ్డ, : : విజయవాడ - 1.

క్రొత్త మోడల్స్ - మూరతి సినిమా కెమెరాగా.

తిరువతి గొంతై! బహురోష్ణు.

పోతో : వి. కృష్ణరావు, మద్రాసు.

★ విధివైపరీత్యం ★

“నాయనా! అణువు శుభపర్వతమై
 కొన్నర్థం పొందడానికి, శుభపర్వతం
 ఒక అల్పాల్పమైన అణువు పోషించబడడానికి
 అమహాకౌంభురునుండే ప్రధానకారణం!
 లోకాంతిమైన మహామహితాత్మకులు
 హీనాంతిమైన దుర్గతి పొందడానికి
 హీనాంతిమహామహితాత్మలైన జ్ఞాన్వల్లభు
 మానంగా నిలిచిపోవడానికి మరి వేరే కార
 ణం ఏమి ఉన్నది? అశాంతిమైన అపైశ్చ
 ర్యాలు, అత్యంత మర్మరమైన యాతనాధిశీ
 కూల కౌంభురుమీద పోషణవల్లనే సంప్రా
 ప్తిస్తున్నది.

ఇది తెలియని అణువు ఆహారకాహార
 తల్లి బ్రహ్మనుకున్నది. కౌంభురుమీద

ఇచ్చామగ్రంథేత సంభవించే ముఖ్యమంభా
 లను చరించేవారహంకారాన్ని చూపితు
 లేన అపారశ్రమ!”

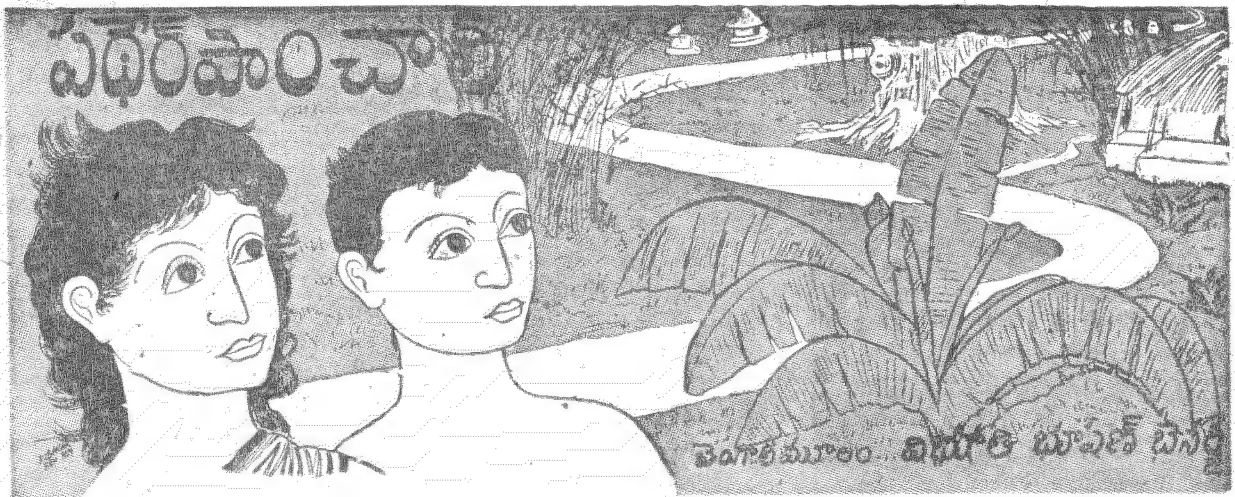
ఈ ఉపశమనవాగ్దాలలో అపైశ్చయికి
 గొంత ఉపకాంతి కలిగింది. అతని నుఖం
 గొంతుం విడిచింది. అతని వేదవాక్యను
 విలాస ఉపశమించాడు.

“శ్రీ కృష్ణభగవానుడు శేషం అకర్త
 వల్లనే అత్యంతదుర్గుల గురికి ప్రశీకారం
 చెయ్యటండా ఉపశీంచి ఉతకున్నాడని
 భ్రమిస్తున్నావేదా! నాయనా! యాతన
 మీ అనాశీకరమణం లోనే
 ఆయన! విధివైపరీత్యం యావత్తు
 అతగాహని అయిపోయింది. ఆత్మావశరణ

ప్రయోజనం సమాప్తమై పోయిన పదవి
 గ్రహించిన మరుగుటికి అంతా ఆయనలో
 ఆ జ్ఞానావీర్యం అవశరించింది. అవంతా ఆ
 పరమేశ్వరుని ఇచ్చామగ్రమే! స్వయంగా
 ఆ మహామహితాత్మకుల ముఖానికి శా
 మ్మతం అచ్చామించిన సీత! నేనేమి చెప్ప
 లకు నాయనా!”

ఆ వాక్యంలో మాత్రంగా అర్థమి!
 హృదయంకొంతలో ఒక నివృత్తశక్తి
 మెరిసిపట్టయింది. ఆ జ్ఞానాత్మకం అతని
 మెరులైన ఒక ప్రమాదమనేదిగా ప్రకృ
 తించింది.

అతను మోముమూలక నిగల
 వలతరుణాలలో అల్లిబిల్లిగా అలమకం
 క్రమక్రమంగా అదంత నిలకాకంలో
 నిలవ మైపోయింది. ★

17

దేవుని అన్నదారాయ్ గా తిప్పుడు మా చెడ్డ అపదలో పడ్డాడు. ఈరికి 'సర్వ' వాళ్లు రావటంతో ఉత్తరపువ్వు మైదానంలో జేరాలు లేచాయి. సర్వ అధికారులు నిద్రవంచే మైదానంలో తమ ఆఫీసులు పెట్టుకున్నారు. చిన్న - పెద్ద ఉద్యోగులు, సుమాస్తాల్స్ మొత్తానికి చాలామంది వచ్చారు. ఉళ్ళో పెద్దమనుషులందరూ అంతో యంతో భూవనానికి ఉన్న గాళ్ళే. అంతా తమ తననోకలను తాత ముత్రాల్ని సంపాదించిపోయిన నిరాపదములైన సంపత్తుల వారకు పట్టించి, హాయిగా, పనిపాటల కోరికే బాకుండా కాలక్షేపం చేసున్న వాళ్లు. కాని ఇప్పుడిదా అందరికీ కాస్త ముప్పువచ్చిపడింది. శ్యామా భూమి తనదే అని రామూ బుకాయించి ఏ పేటి రానీయకుండా అనుభవిస్తున్నాడు. యదు పది 'బిస్' ల భూమికి మరో రెండువేలూల భూమిని ఆస్వాదయంగా కలుపుకుని నిప్పుంకోవంగా తిరుగుతున్నాడు. ఇన్నాళ్లనుంచి ఇలాంటివన్నీ ఏ రభసా లేకుండా చలామణీ అయిపోతూనే ఉన్నాయి. కాని ఇప్పుడందరికీ, పట్టుకుంది అలజడి. ఈ అపద అందరికీ మొత్తంగా వచ్చిపడిందే అయినా అన్నదారాయ్ కివచ్చిన అపద వేరు. అది మరొక మెల్లు పైది. మరొక పీదరు ఎక్కువని. అతని దారాదిసోదరుడు చాలాకాలంగా పశ్చిమదేశంలో ఉంటున్నాడు. అతని తల్లూకు నూమిడి, వతిన తోటలను, భూమినికూడా అన్నదారాయ్ ఇన్నాళ్లనుంచి నిరాటంకంగా అనుభవిస్తూ వచ్చాడు. సర్వసమయంలో నలుగుర్ని కూడ కట్టుకుంటే కొంతకాకజాతే కొంతయినా తనపేర బదలాయంపు చేసుకోలేకపోతామా అనే భీమా ఉండేదని. కాని అదాయాది

సోదరుని ఉళ్ళోవాళ్లు ఎవళ్ళు ఏం ఉత్తరం రాకాలో - ఆ అన్నదారు సర్వసమయంలో తమ ఆస్తిపానులను కట్టుదిట్టం చేసుకోవటానికిగాను పదిరోజులక్రితమే ఈ దోరువచ్చి పీదం చేసుకుని జూర్పుని, తన వ్యవహారాలు చూసుకుంటున్నాడు.

నోటిమందు గ్రాసం ఎలాగో పోనే పోయింది. అది అలా ఉండగా మరొక కవంవచ్చిపడింది. ఆ యింట్లో తమ ఈ ఆత్మీయుని చాలాయే కాస్త గట్టిగా ఉన్న భాగం. దాన్ని గతి ఇరవై సంవత్సరాల

అనువాదం :

మద్ది పట్ల సూరి

నంచీ అన్నదారాయ్ వాక్కులు క్లం చేసుకుంటున్నాడు. ఇప్పుడే భాగం వాళ్ళకి వదిలి పెట్టవలసి వచ్చింది. ఆ దారాది సోదరుని కొడుకు - కాస్త నవనాగరికుడైన కాలేజీ విద్యార్థి. అతడికి చదువుకు నేందుకు ఓగిది. వసుకు నేందుకు ఓగిది, భోజనానికి ఓగిది - అన్నీ విడివిడిగా వుండాలి. మిదెమిద గడలలోని ఇవప్పై, తాకట్టుసామానులు, కాగితాలు - గ్రూ తీసి ఖాళీచేసి ఇవ్వవలసి వచ్చింది వాటిని. ఎప్పుడో తలుపులూ - కిటికీలూ - కొయ్యలూ మొదలైన కలపసామాగ్రి అంతా చవకగా కొని క్రింద గదిలోవేసి తాళం వేయించి ఉంచాడు. ఆ గదికూడా త్వరలో ఖాళీచేసి ఇవ్వాలి.

సాయంత్రం ఏ వాలుగో అయి ఉంటుంది. అన్నదారాయ్ గారి మంటపంలోకి ఇరుగుపొరుగువాళ్లు ఒక్కొక్కరి వస్తున్నారని చూచా ఈపాటవ్వతే ఒక్కొక్కరి వులి జాతం. ఒక్కొక్కరి మూడుముక్క

లాట ప్రారంభమవుతూ ఉంటాయి. కాని ఇవారే ఇంకా పని లేవులేదు. అన్నదారాయ్ వచ్చిన బాకేవార్లదగ్గిన్నుంచి వసుకు చేసుకుని ఒక్కొక్కరి పంపించివేస్తున్నాడు.

మెల్లలో దడిదిగ్గిర వయసుమించని ఒక పారికాపు భార్య, చంటివాణ్ని దగ్గర పెట్టుకుని, చాలాసేపటినుంచి మాట్లాడి ఉంది. ఇప్పుడిదా తనవంతువచ్చిందని లేలుసుకుని లేచినుంచుంది. రాయ్ గారు కొంచెం తలవంచి కిందకు జారిన మరోచవాలోంచి ముఖం చిటికించుకుని చూస్తూ "ఎవరది? నువ్వూ? ఏంపనిమీద వచ్చావ?" అని అడిగాడు.

అపారికాపుభార్య కొంచెంఉన్న మాట నిప్పుతూ "ఎంతో కష్టపడి కొంచెం సాము సంపాదించేసుకుని వచ్చాను. ఈ సాము తీసుకుని, భాగ్యం కొట్టు తాళం తీయించండి. ఎంత కటకటగా ఉందనుకున్నారు దొరా! ఏం చేస్తేది మాకస్తాలు..." అన్నది మెల్లగా.

అన్నదారాయ్ ముఖం ప్రసన్నమైంది. "హా! ఈసాము తెక్కుచూసి తీసుకో. కాతా తున్నకం తీసి ఏలేదయో చూడు. వడ్డీ అదీ మరొకసారి సరిగ్గా తెక్కుకట్టి చూడు" అన్నాడు.

తమిళనాడులో మంచిది తెలుసుకో

భారత్ రేడియో

ఎన్.కె.రెంటెం - 3 బ్యాండ్లు - రూ. 185/-, 5 బ్యాండ్లు - రూ. 275/-
 డ్లెక్ట్రాన్ ట్యూబ్ - రూ. 15/-
 వ్యాపార వివరములకు: 12, నెలయి గుంటూరు

రేడియో సెన్సిటివిటీ మెంటుస్
 బికింగువోమెంటుస్, విద్యుత్తువాద

న థ ర సాం చా రి

చారిత్రాత్మక పెళ్ళాం కొంగు మడి నిట్ట
ముట్టి, చారిత్రాత్మక పాత్రాల్లో
పెట్టండి. చారిత్రాత్మక ఎంబి చూసి,
“అయ్యయ్యాయోహో?” అని అడిగాడు.

“నరే, నరే నమోస్తుతం, మరి మిగతా
పాత్రులు?” అని అడిగాడు అన్నదా
రాయ్.

“ఇప్పుటి కిది తీసుకోండి. రివ్యూ
కుంటాను. కష్టంచేసి మీ ఆవు తీర్చు
కుంటాను. ఇప్పుటి కిది తీసుకుని మా వడ్డెకొట్టు
తీసుకుంటా. తాళాలు తీయించండి. ముందు
మా ‘మాలో’ తిండిసంగతి చూసుకోవాలి...
అదీకాక ఇంటి తీసుకుంటా అవీ మాదా పగిలి
పోయాయి. వాటికి—”

ఆ పాత్రాత్మక భార్య భార్యలమీద తన
చేతుల్లోకి వచ్చేసిన పేదరికాగా మాట్లాడే
స్తోంది. రాయ్ గారి తీర్మానం తెలుసుకోవాలి
కొంత వ్యతిరేక పడుతుంది మరి!...

రాయ్ గారు ఆమెని మాట పూర్తిచెయ్య
నీయకుండా నే—“అయ్య, వాచామంతుకు పట్టు పట్టిన
ట్లుందే చూస్తే ఇది! వడ్డె అనలు అంతా కలిసి
ఇంచుమించు నలభై రూపాయలు బాకీ—

అయ్యయ్య రూపాయలు తెచ్చాను, తీసుకుని
తాళాలు తీసుకుంటుంది మోడు. అలాగా
బాకీ బడ్డె ఇంత. నరే, ఇప్పుడేం విసిగెంతకు
నమ్మి—” అన్నాడు.

చారిత్రాత్మక పెళ్ళాం ఆ మంటవంట
వేరిన పెద్దల కనీకీ అతరించురాలు కాదు.
దీనివల్ల చారిత్రాత్మక చూపు అంతగా అనదు.
“ఎవరది అన్నదా?” అని అడిగా దురైదు.

“అయ్యో, ఆ విధినుండే తీరమా జ్
పెళ్ళాం. తీరమా జ్ నాలుగురోజులకితం
పోయాడు తెలుసుగా? వడ్డె అనలు అంతా
కలిసి నలభైరూపాయలు బాకీ. వాడుకోయిన
వాటి సాయంత్రంనుంచే ఆ కొట్టుకు తాళం
వేయించి, చెవి దగ్గర పెట్టుకున్నాను.
ఇప్పుడు ఇదివచ్చి, అది తెరవండి అంటూ
ఏమిటా పెద్ద రథన చేస్తోంది” అని
చెప్పాడు.

కొత్తకింద నేల క్రుంగిపోయినా తీరమా జ్
పెళ్ళాం అంత గతుక్కుమనేది కాదు. ఆమె
ఇప్పుటికి చాలావరకు అర్థం చేసుకుంది.
ముందుకువచ్చి, అలా అన్నాడు దోరా:
మా అబ్బాయికి తయారై అవీ ఉన్నాయి.

పోయిన సందర్భం తెలుసుకుంది. అది
కోరికాల్లోకి అమ్మ తీరమయినా పాత్ర
లావుంది. చంటివాడి సాఫ్టు అమ్మకుం
ఇష్టం లేదనటం. ఏం చెయ్యకుంటారు ముందు
సాఫ్టుగడచే ఉపాయం చూసుకోవాలిదా!
తర్వాత మళ్ళీ రేపు దయగల దోరలు వారే
నా బిడ్డకి చెయించి యిష్టాల్లో ఆనందపెట్టాను.
దయగల దోరలు. తాళాలు ఇచ్చించండి.”
అన్నది.

“వెళ్ళు వెళ్ళు, నరేలే వెళ్ళు ఇతా.
దబ్బుకోవాడిన వ్యవహారాలు ఇలా కళ్ళనీళ్ళు
పెట్టుకోగానే కొట్టుకుపోతాయో? ఒక
వాటికి పోవు. నీ కేం తెలుసు, నీ మొస
దున్నట్లయితే వాడికి తెలుసు ఇలాంటి
వన్నీ. ఇంక విసిగించకు నమ్మి. ఆ అయ్యయ్య
రూపాయలూ నీ కాతాను బతుకటి ఉంచు
తాం. మిగతా దబ్బుమాదా తీసుకువచ్చాక
చూసుకుందాం—”

అన్నవారాయ్ సులూచనాలు తీసి,
‘కేన్’లో పెడుతూ ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయే
ప్రయత్నంలో ఉన్నాడు. తీరమా జ్
పెళ్ళాం ప్రాధేయపడుతూ “నా మొర ఆల
కిందకి దోరా! నా బిడ్డ కేన్ వా దారి
చూపివేళ్ళండి. వాడిని ఏం పెట్టి పోషించను:

జరిగిన కథ:—

నిర్బందిపురం బెంగళలోని మారుమూల కుగ్రామం. ఆ ఊళ్లో చితికిపోయిన మధ్య తరగతి
సంసారి హరిహరరాయ్. అతని భార్య సర్వజయ. కూతురు దుర్గ. హరిహరరాయ్ పెళ్ళయిన తర
వాత కొంతకాలం దేశాలు పట్టిపోయి, శాస్త్రాలు, కావ్యాలు చదివి పండితుడై, పదేళ్ళకి తిరిగివచ్చి
కావరంపెట్టాడు. దుర్గ పుట్టిన చాలావళ్ళకి అతనికి కొడుకు పుట్టాడు. వాడిపేరు అపూ. ఇంట్లో
ఎప్పుడుచూసినా ‘ఇవాళ ఎలా గడుస్తుందిరా భగవంతుడా’ అనే చింతే. కాని పిల్లల కిదేం పట్టింది?
దుర్గకి ఒక్కనిమిషం ఇంట్లో కాలు నిలవదు. ఎప్పుడూ ఏ తోటలోనో, ఏ చెట్టుకిందనో ఆడుకుంటూ
ఉంటుంది. అపూ ఎప్పుడూ ఊహలోకంలోనే గడుపుతాడు. వాడికి ప్రతిదీ కొత్తే. ప్రతిదీవంతే. వాడి
జీవితవ రిథిలోకివచ్చే ప్రతి సాధారణవిషయమూ అసాధారణమైనదిగా, అద్భుతమైనదిగా వాడికి కని
పిస్తుంది. ఒకరోజున అపూను బళ్ళోవేశారు. చదువుచెప్పడంకంటే, బడిలోనే ఒకవక్కన ఉన్న చిల్లర
కొట్టువని చూసుకోవడం, కొట్టుకు వచ్చేపోయేవారితో కబుర్లుచెప్పడమే పంతులుగారికి అలవాటైంది
కొట్లోకివచ్చే గ్రామస్థుల కబుర్లు వింటూ అపూ ఏవో ఆలోచనల్లో తేలిపోతూ ఉండేవాడు. పంతులు
ఎప్పుడైనా పాఠంచెప్పినా ఆ మాటలు వాడికి అర్థంఅయ్యేవికావు. అర్థంకాని ఆ శబ్ద సముదాయం
వెనక వాడికి ఏవో చిత్రచిత్రమైన రమణీయలోకాలు, దేశకాలభాగితంకాని ప్రపంచాలు కనిపిం
చేరి. పెద్దవాడైన తరవాత దారికనుక్కుని అక్కడికి వెళ్ళాలని వాడు నిశ్చయించుకున్నాడు.
ఒకసారి తండ్రి ఏదో ఊరు వెళుతూ అపూనుకూడా నెంటు తీసుకు వెళ్ళాడు. ఎప్పుడూ ఊరు విడిచి
వెళ్ళని అపూ ఏదో కొత్తదేశాన్ని కనుక్కోడానికి పోతున్న వాడిలాగ అపూత్వానుభూతి
పొందాడు. కొత్తఊళ్లో వాడికి అమల అనే పిల్ల న్న హితురాల్లాంది. ఆపిల్లమీద కలిగిన ఆవేత్త
మరోకొత్త అనుభూతి అయింది.

మరలుకాదు కొనిపెట్టేందుకేవా కానీలేదు.
మా కొట్టు తాళాలు తీయించకపోతే నే
నిచ్చిన సామ్యునివా తిరిగి యిప్పించండి”
అన్నది.

రాయగారు ముఖం కంపలు చించుకుని,
“ఘో ఘో, పంథవేళ్ళ తిగాదా పెట్టుకు
కూక్కోకు. దోపెతు రూపాయలు ఒకపక్క
గంగలో కలిసిపోతూంటే దాని పంగలేం
పట్టించుకోదు. కొట్టుతాళాలైనా తీయిం
చండి, డబ్బు అయినా తిరిగి ఇవ్వండిట!
ఏమంది ఆ కొట్టా ‘మట్టి’! మా ఉంటే
నాలుగుబస్తాల గింజలున్నాయేమో! మరి
ఆ డబ్బు? ఆ అయిన రూపాయలూ
నూలుచేసి ఉంచా కనుక ఇంక వా డబ్బు
పంగలేం అట్లు దేదన్నమాట! ‘వా నిష్ట
ఏం తింటాడో’ చెప్పండిట! ఏం
తింటాడో, ఎలా తింటాడో వా కేం
తెలుసు? చేతనయితే దావావేసి తాళాలు
తీయించుకో—ఘో—” అన్నాడు.

రాయగారు ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోగానే
“అవునే అమ్మో! తిమ్మాల్ పోయి ఎన్నా
లైయింది? ఏం వచ్చి?” అని అడిగాడు
దీనాభట్టాచార్య.

“—బువారంవాడండీ బాబుగారూ!
పంతమంచి వాలగచేప పట్టుకువచ్చావండి.
శుభ్రంగా మసాలా అదీ వేసి వండిపెట్టా.
మామూలు మనిషిలాగానే తిన్నాడు. తిన్న
తిర్వాత ‘వాకు చలివేస్తోంది, బొంతకప్పు’
అన్నాడు. కప్పాను. అంతేవండి, కండు
రూములు తిరిగేసరికట్లా-నన్ను వా నిడ్డమ
న పట్టేట్లా వదిలి—”

కళ్ళిల్లో నీళ్లు తిరిగి, కంఠం పట్టుకు
పోయిం దా అమ్మికి...తిర్వాత ఆయన్ని
బ్రతిమాలుతూ “మీరు కాస్త చెప్పండి.
చెప్పి, కొట్టుతాళాలు తీయించండి.
కొంపలో చాలా కలుకలుగా ఉంది. చాకి
ఉంచుకుంటామటండీ శూను! ఏ కష్టం
చేసా—”

ఇంట్లో ఆ క్రొత్తగా వచ్చిన దాదాగారు
అబ్బాయి అక్కడికి వాగుంటే ఆ ప్రపంగం
ఆగిపోయింది. “రండి, నీరేవ బాబూ! రండి,
వచ్చారా! అలా మెదావంపై పు సి కాగు
వెల్లి వచ్చిపట్టావా? ఇది మీ తండ్రిలు
తాతలు పుట్టినగడ్డ. తెలుసుగా! ఎలా ఉన్న
దంటాడు?” అని పలకరించాడు దీనాభట్టా
చార్య.

నీరేవ చిన్న వన్యోకటి వచ్చాడు. అతి
డికి ఇర వై డి క టి, ఇరవై గంటేళుకంటే
నిక్కువ ఉండవు. పుష్టిగా, అందంగా
ఉంటాడు. కలకత్తాలో ‘పీచిడి’ నమవు
తున్నాడు. చాలా మితభాషి. ఆడీ అదీ
చూసుకుని రమ్మని తండ్రి ప్రేరేపించి
తంపినా, ఆ పనులేం చూసుకోడు. కాత్రిం

ఈ మంచువరె నున్న క్రీమ్ మీ సౌందర్యమును అధికము చేయుటలో సహకరించును

దేనిరో మీ చర్యము మృదువుగ, సహజముగ మందరముగ ఉండును
... రోమములు కనవడక విష్కళంకముగ ఉండును

మీకు ఎక్కువగా మనోహరముగ ఉండఁగోవరము
సహజమే! అద్భుతమైన పౌండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ వాడతే
మందరముగ అలా ఉండగలడు.

రోలా ఉదయము. పౌండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ వైచైన రాముకోరి.
రాత్రి వెళంగలోనే అది మాయమవుతుంది! రావి అది
చర్యమును విష్కళంకముగ మృదువుగ చేస్తుంది. వరనికవిక
చర్యమువరెమన్న మీ ముఖ చర్యమృత అందరూ
అభ్యర్థనకుం మీకు గమనిస్తాడు!

మీకు మీర మీరకు అంటుకొని ఉండేలా చేసే
ఆ అద్భుతమైన పౌడరము!

మీకు మీరకు రామువేంపుడు లేక మేకప్ లేకు
నినే ముందు ప్రతిపాది తీర్చి దేని వ్యానిషింగ్ క్రీమ్
వైచైన రాముకోరి. అది మీరకు గంభీర కరణి
సమంగా అంటుకుని ఉండేలా చేస్తుంది! ముందువరె
మన్న పౌండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్
రాముకుంటే రోలాగా మీకు
మనోహరముగా ఉంటారు

పౌండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్

★ ప థ ర పా ం చా లి ★

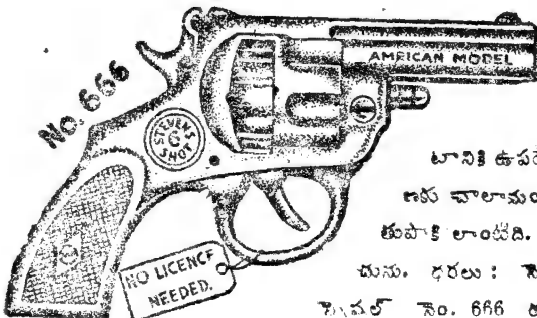
అగ్రం నవలలు జేతుతున్నాను, కావాలంటే తుపాకి ఒకటి పట్టుకు రియగుతాను కాలం గడుపుతున్నాడు. వచ్చేటప్పుడు తుపాకి ఒకటి తెచ్చుకున్నాడు. వేటంటే మహా ఇష్టం.

నీరేవే మేడమిద తనగదిలోకి వెళ్ళాడు. గోకుల్ భార్య ఏమిటో కింద పడ్డది ఏగుతూ కూర్చుంది గదిలో. తలుపుదగ్గరకెళ్ళి చూసే నరికి, తాను తెచ్చుకున్న సాగపైస టేబుల్ 'లాంపు' కిందపెట్టి ఉండటం కన్పించింది. జాని చిమ్మి కిందపడి బద్దలపోయింది. గది నిండా పడాయి గాజు పెంకులు. రలుపుదగ్గర జూట్లు చిప్పుడు విన్పించగానే గోకుల్ భార్య వెనక్కి తిరిగి చూసింది. ఆమె గాజు ముక్కలన్నీ గుడ్డతో తుడిచి పోగుచేస్తోంది. రోజూలాగానే గది తుడిచి లాంపు వెలిగించి పోదామని వచ్చింది. ఎలా తిగిలి పడి పోయిందో, పడి పగిలిపోయింది. ఆ వస్తువు యజమాని వచ్చేలోపుగానే తాను చేసిన నేం తొలూకు గుడ్డలు అక్కడ లేకుండా చేసి ప్రయత్నంలో ఉన్నదేమో, చటుక్కున ఆ పగిలిపోయిన వస్తువులో సహా పట్టు బడిపోవటంతో తెల్లబోయినట్లయింది ఆమె. వస్తువు నష్టపరిచానో అన్న ఆమె కిందను లేలికపరిచేందుకై నీరేవే నవ్వుతూ-“అజే మిటి! వదినా! చిమ్మి పగలబోట్వాలే ఉండే! ఇదుగో పట్టుపడ్డావు. నేను 'లా' చదువుతున్నవాడిని లేచుకుగా! - సరే నుండు కాస్త టీ చేసి తెచ్చిపెట్టు వదినా! నవ్వున తెచ్చిపెట్టాలి. చూస్తూ ఎంత బాగా చేసి తెచ్చిపెడతానో, ఆన, దీపం వెలిగించనీ. పెట్టెలో మరొక చిమ్మి

ఉన్నది. ఇంతకీ అదృష్టం!” అన్నాడు. “అగ్గిపెట్టె తీసుకురావా మరదీ?” అని అడిగిందామె సిగ్గుపడుతూ. “అగ్గిపెట్టె తీసుకురాంజే ఎలా వెలిగిస్తా గమకున్నావో వదినా మరి?” ఆమె ఈసారి కొంచెం నవ్వి-“కాస్త పొగమారినట్లుంది, పోనీ తుడుద్దాం ఒక సారి అనుకున్నాను. చిమ్మి తీసి ఎలా క్రిందపెట్టానో ఏమో, ఏమిటో ఇవన్నీ సీనుచిమ్మిలుకదా! -” అంటూ చుట్టూ పూ రీచయ్యకుండానే సిగ్గుతో నవ్వుతూ క్రిందికి పారిపోయింది. నీరేవేవచ్చి పదిపన్నెండుగోజులయింది, వరుసకి వదిన అయినా గోకుల్ భార్యతో అతడికి అంత చనువు ఏర్పడలేదు. ‘లాంపా’ చిమ్మి పగిలిపోయిన సాయంకాలంనాటి నుంచి వారిద్దరిమధ్య క్రొత్త పరిచయపు సంకోచం తొలగిపోయింది. నీరేవే స్థితి మంతుబిడ్డ, మైగా బాంగ్లాదేశపు పల్లెటి డిక్కుకి రావటం ఇదే ప్రథమం. సన్నిహితు లేకుండా, సంతోషరహితంగా ప్రవా సంలో కాలంగడపాలని లేదతడికి. తనకి ఇంచుమించు నమనయన్నురాలైన వదిన దగ్గర కాస్త చనువు ఏర్పడినాక, ప్రాధున సాయంత్రం టీ త్రాగేవేళలు మామూలుగా కాస్త సంతోషంగా గడవసాగాయి. ఆరోజున మధ్యాహ్నం దుర్గ పెతనాని కని వచ్చింది. వంటయింట్లోకి తొంగి చూస్తూ “ఏమిటి పిన్నీ వండుతున్నావో?” అని అడిగింది. “రా అమ్మా, రా. కాస్త సాయంచేసివెతుదూ, ఒక్కదాన్ని చేసుకో లేకుండా ఉన్నాను.” అన్న దానిచ.

దుర్గ అత్తవచ్చుతు వచ్చినట్లా పిన్నికి ఏమో నవ్వులా కాస్త సాయంచేస్తూనే ఉంటుంది. ఆ పిల్ల చేపలు తగుతూ “ఈ పీత లెక్కడ నొరికాయి పిన్నీ? పిటి నెవ్వరూ తినరు” అన్నది. “ఎందుకు తినరే, పో పిటిని అందరూ తింటారని చెప్పిం దా చేపలమ్మ.” “అవునే కాని పిన్నీ, పిటిని నువ్వకొనను కూడా కొన్నావా?” “కొన్నదే. అవన్నీ అయిన కాస్తకి ఇచ్చేసిం దా అమ్మి.” దుర్గ ఏమీ మాట్లాడలేదు. కాని మనసులో మాత్రం, పిన్ని అంతా మంచికే, కాని కాస్త అనాయకురాలు. ఇలాంటి కీటాంటి చేపలు డబ్బులిచ్చివెతు కొంటారు? ఏమరు తింటారు? అనాయకు రాలిగా చూసి ఆ అమ్మి మోసంచేసి ఉంటుంది! అనుకున్నది. వెంటనే అనాయకు రాలైన పిన్నివిూ తినకున్న ఆపేక్ష మరింత బలపడింది. ఆరోజున గోకుల్ బాబాయ్ పిన్నిని పాంకోడు తీసుకుని తలమీద కొట్టాట్ట! పాలుబాసే స్వర్ణ తిను యింటికి వచ్చినప్పుడు చెప్పింది. ఆరోజున ఏటికి స్నానానికి తాను వెళ్లింది. పిన్ని ఏటికి వచ్చింది కాని తలమీదిగాయం ఎక్కడ మంటువుకుతుందో, అని తలారాస్తూనంచెయ్యలేదు. ఆరోజున నుండేపగిలేటంత విశువు వచ్చిం దా పిల్లకి. కాని శేవులో అందరికీ ఈసంగతి వెల్లడియి నందుకు పిన్ని ఎక్కడ తెల్ల బోతుందో అని ఏమీ మాట్లాడలేదు. అక్కడికి రాయ్ గారి రింట్లో ఆవ్యగారు “స్తానం చెయ్యవేమే అమ్మాయో?” అని అడిగేసింది. పిన్ని నవ్వుతూ “ఇవో స్తానంచెయ్యనలే అమ్మమ్మా! ఒంటూ బాగా లేదు” అంది... తినను కొట్టినసంగతి ఎవరికీ తెలియదని అనుకుని ఉంటుంది పిన్ని. కాని పిన్ని శేవులోంచి వెళ్ళగానే అవ్యగారు-“మాకారా, గోకుల్ ఎలా కొట్టాడో పాపం ఆ అమ్మాయిని; రక్తంతో తలంతా అక్రిక్కుకుపోయింది” అన్నది అందరితో. అవ్యగారిది మరి అన్యాయంలే; తెలుసుకదా తనరు! తెలిసి అది గటం చేసికీ? అది మళ్ళీ అందరితోనూ చెప్పటం చేసికీ? దుర్గ చేపలు తిరిగి కడిగి ఇచ్చి వెళ్ళబోయే నుండు-“మీ యింట్లో అటుకుల వడ్లు స్నాయా పిన్నీ? అవుతా అటుకులు కొట్టమని మారాం చేస్తున్నాడు. మేము యాయేను వడ్లు కొనలేదట. మా అమ్మ చెప్పింది” అన్నది. గోకుల్ భార్య రహస్యంగా “భోజనాలన్నీ అయినాక అనకరా” అని వసారాకేసి చూపిస్తూ - “అందరూ నిద్రిరోయాక రా అప్పుడు. యే?” అన్నది.

ఆ త్వర క్షణకు అనమానమైన ఆయుధము
 8 గుండుగల విరగని 1958 నమూనా చేతుపాకి.

ఇది బాటకాలకు, సినిమాలకు అడవిలో తిరిగేవారికి

దొంగలను భయపెట్ట

టానికి ఉపయోగమైనది. ఆత్మరక్ష

కు చాలామంచిది. దీని కల్లుం అసలు తుపాకి లాంటిది. ఇది చూ వద్దనే లెఖిం

చును. ధరలు: ₹. 85 రు. 7-12;

స్పెషల్ ₹. 666 రు. 9-8; 25 గుండు

ఉచితం: 150 50 గుండు రు. 2/- డబ్బు రు. 8-8; దీనికి దుడ్డనూనె కీసా రు. 1-4; కొట్టెస్తాను కలదు. నేడే ప్రాయం. పోస్టేజి రు. 2/- ముందుగా సామ్యుపంపిన పోస్టేజి లేదు.

AMERICAN TRADING AGENCY
 Near Atchison Park, AMRITSAR - 134.

“మాయింటికి ఎరగో వచ్చారులే పిన్నీ!
 కే నెప్పుడూ చూడలేదే!” అన్నది దుర్గ.
 “మా మరిదిని చూడలేదా?... ఇప్పుడు
 దింట్లో లేడు. ఎక్కడికో వెళ్ళాడు. నాయం
 కాలం రా చూడొచ్చు” అని గోకుల్
 భార్య సవ్వతూ “మరిదికి విన్నవించేస్తే
 అంబక్కగా ఈదూ జోదూగా ఉంటారు”
 అన్నది.

సోకుల్ ఎరబడిన ముఖంతో “ఏ, ఘా”
 అన్నది దుర్గ.

గోకుల్ భార్య మళ్ళీ సవ్వతూ-“ఎందుకే
 చావటం? ఏం నచ్చేయం ఆ నా కారి వా?
 చూస్తానండూ” అంటూ దుర్గ చుబుకాన్ని
 కొంచెం ఎత్తి పట్టుకుని, “చూశావా? దుర్గా
 జేవిముఖంలా ఎంత చక్కని ముఖమో!
 మీ నాన్న డబ్బు లేనివాడైతే మాత్రం యేం!”
 అన్నది.

దుర్గ ఒక్క విసుగుతో ఆమె చేతుల్లోంచి
 తప్పించుకొని ఇవరికికి వచ్చి, “చో పిన్నీ!
 నువ్వు ఎమిటి మరి-” అంటూ దొడ్డిగుమ్మన
 ఒక్క పరుగు తీసింది అక్కడినుంచి.
 వెనుకూ వెనుకూ- “పిన్ని అంతా మంచిదే!
 కాస్త అమాయకురాలన్నమాట కాని! లేక
 చోలే చూడరాదూ-ఘా-” అనుకుంది మన
 సుల్లా.

దుర్గ వెళ్ళివెళ్ళటంతోనే స్వర్ణ పాలు
 పిరికట్టానికి వచ్చింది. గోకుల్ భార్య లాప
 ల్పించి, “నా చేతులు దోరకోలేదు స్వర్ణా!
 చూడ, బయట ముందిరివాకిట్లో పండిరి
 గుంజి కట్టేసిఉంది. వివ్వకురా, వసారాలూ
 పాలతిప్పేలా తొమపెట్టి ఉంది చూడు”
 అన్నది.

గోకుల్ అక్కగారు సభీతాకురన్ 250
 ఇస్తుంటే తెలిసింది. అవిడ బయటికి వచ్చి
 ఉత్తరపు ప్రక్కన ఉన్న కార్మికుడివైపుకి
 ముఖం తిప్పి, నమస్కరిస్తూ “తల్లీ, సిద్దే
 క్కరి! కోటి సమస్కారాలు! రక్షించు.
 ఈ భవనము రాన్ని దాటించు తల్లీ! రక్షా
 కార్మి రక్షించు” అని రాగవరుసని ప్రార్థించ
 సాసింది.

గోకుల్ భార్య కంటింట్లోంచి-“కొబ్బరి
 ఉండలు చేసిఉంచాను వదివా! నందు నోట్లో
 వేసుకుని కాసిని నీళ్లు త్రాగండి” అని
 కేకేసింది.

సభీతాకురన్ వసారాలాంచి నానా
 త్తుగా “ఇలావచ్చి ఒకసారి చూసివెళ్లు”
 అన్నది.

ఆమె కంఠస్వరం విన్నంచేసిరికి గోకుల్
 భార్యకి వైవాదాలు వైవ పోయాయి.
 యముణ్ణిమానే ఎంతిథియమో ఆవిణ్ణిమానే
 అంతిథియంఅమెకి. భగవంతుడామెకి దియూ
 దాక్షిణ్యభావాలు కలించటంలో పక్ష
 పాతం చూపలేదనిమాత్రం నిస్సందేహంగా

బాగోగులు తెలిసిన తండ్రి

ఎంత తెలివైన తండ్రి! ఆయన ఎల్లప్పుడూ
 జాన్సన్ బేబీ పౌడరు కానును. అది
 మెత్తగా, చల్లగా ఉండి ఆ లేత చర్మము
 వసు ఎంతో హాయి విచ్చును!

Johnson's

జాన్సన్ బేబీ పౌడరు

ఉచితము: విల్లం వింతకదను గురించిన
 ఉచిత యింగ్లీషు పుస్తకము కావారిని వ్రాయండి
 దీనిలో తల్లి తండ్రులకు ఉపయోగపడే విషయ
 ములు ఎన్నో ఉన్నాయి.

- స్పన్ డి జాన్సన్

ఎ.ఓ. బాక్స్ 1978, రిపబ్లిక్ మెండ్ బి.సి.
 బొంబాయి

తెచ్చవచ్చు. వసారాలో మూలనున్న పాత్ర
పామానులమీదికి వెళ్లి వంగి వేలితో
మూపిస్తూ “మాకు, కళ్లు పెట్టుకు మాకు ఒక
పాత్ర. కన్నీళ్లు పోతాయి? అంటున్న చిందులు
కన్నీళ్లున్నాయా స్పష్టంగా? పర్వత ఇక్కడి
నుంచేగా పాలరక్కెలా తీసుకువెళ్లింది!
ఆ శూద్రుడి ముట్టుకున్న ఈ గిన్నెలూ అది
వంటయింటలోకి తీసుకువెళ్లి ఇల్లంతా అంట
నుంగలం, శూద్రులొంప చేసేవాడ; వానిది
నుంటకలిపావ్!” అన్నది.

శ్రీరామరన్ వసారాలో ఆ కళ్లు తే
మూలపడిపోయింది. చేతి కడిగివచ్చిన కొడుకు
చనిపోయాడన్న కబురునిన్నా ఆదివ ఇంత
కంటే క్రుంగిపోడు అనుకోవచ్చు!

“దరిద్రపు కొంపలోని అడవిలర్ని తెచ్చు
కుంటే రాతి ఇలాగే పేలా తేగుతుంది. మిగి
లులయ్యల్లో ఆచారవ్యవహారాలు వాళ్లు ఎలా
చేస్తుకుంటారు? వాళ్ళికి ఎవరు సేన్యతా
రసం? అంటూ తోమించుకున్నాక అంటూ
ఉన్నది పోయింది మానుకోవచ్చులేదూ!
మాకురూగులులయింది, మాకు మెతుకులు
కోట్లాడేసుకుందాం కదా అనుకున్నాను.
శూద్ర—ఎంగిరి, తిన్నట్టుయే కంఠం విరు
గుకుపోయి నచ్చేదాన్ని; పుణ్యం బాగుంది.
ముట్టకోతే దింకా!”

గోకుల్ భార్య చిన్న బోయవముఖంతో
“వెనకది మరితేక స్వర్గని వచ్చి ఎండుకు
తీసుకువెళ్లి మన్నావా,!” నేనేవెళ్లి యిచ్చి
వస్తే తీరేపోయేదికదా! అని పశ్చాత్తాప
పడుతూ నుంచుంది

శ్రీరామరన్ ముఖం కంఠం చింగుకుని,
“జేరామేకులూ ఇంకా నుంచున్నావేం
అలా? వెళ్లి ఆ గిన్నెలని తీసి అవతల
పాత్రయే మళ్ళీ పోయి తోముకుని రా.
వంటిల్లు అవుతున్నతో అలికి వెళ్లి మళ్ళీ దరి
ద్రపుకొంపలో పుట్టినవాళ్లు గొరికినే
సంసారమంతా నుంటకలిపిపోవడమే -”
అంటూ దుంగునలాడుతూ లోపలికి వెళ్లి
పోయింది. బయట యెండ చీత్రమైపోయింది!

ఆదివ ఆశ్చర్యకారం పనులన్నీ తెలుసు
కునేసరికి ప్రాధు మేటవారిపోయింది.
ఎటికి మళ్ళీ స్నానానికి వెళ్ళేసరికి, ఎండ,
ఆకలి, చాకిరిలతో ఆమె ముఖం వాడిపోయి
ఉంది.

సాయంత్రమప్పుడు శేవులో చాలా
నీడగా ఉంటుంది. అలతిలిగట్టు ఉన్న
బూరుగుచెట్టు ఎండకి విగనిగలాడు
తున్నాయి. ఎటిములుపులో తెరచావ
ఎత్తిన పడవ నెదరో తెక్కు వేసుకుంటూ
ములుపు తిప్పుకున్నాను చుక్కాని దిగిర
ఎవరో మనిషి ఎండకి బట్ట ఆర పెడుతూ

కుండున్నాడు. గాత్రీ ఆ నడక కెండా
గుడ్డలా రెపరెప కొట్టుకుంటోంది. ఏక
మ్యోక ఎక్కడో తాచేలు ఒకటి తలయై త్రి
మళ్ళీ బుకుంగ్ నుంది.

ఏటిమీదనుంచీ ఏ త్రితమైన వాసనతో
కూడిన చల్లటి గాలి వస్తోంది. నీటికాకి
ఒకటి నీళ్ళలో మునిగి చేపను కనుగుకుని
వచ్చి అవతలిగట్టుప వగుగుమచ్చువూర
వారింది.

ఇంటంటప్పుడెప్పుడూ ఆమెకి శవ చిన్న
వాటికోణాలు సుగురువస్తూ ఉంటాయి.
నీటికాకి, నీటికాకి! అది మళ్ళీ ఏటి
మగ్గనన్న లంకమీదికి ఎగిరింది.

గోకుల్ భార్య కావేపు ఆ నీటికాకికేసి
చూస్తూ నుంచుంది. తన్నీ ముఖం గుర్తు
కొచ్చింది. తనముఖం చూసేవాడెవరూ తన
—పుట్టింట్లో! తల్లి — ఆదివ మాశ్చర్య
నింగిపోయిందా, ఏనున్నావా? పుట్టింటి
నైపునారిలో గంజాయేవయ్యగాకు తిన్న
దొక గున్నా ఉంటే! వాడు ఎప్పుడెక్క
డుంటాడో ఎవరికి తెలియదు. విరుగు గడ
రాకి ఇక్కడికి వచ్చి నాలుగుగం
లున్నాడు. తను చాటుగా అప్పడప్పుడు
వెళ్ళే ఆచురువ దానుకున్న దేదా, పావలా
ఆరేటిస్తూ ఉండేది. తిర్యాళ్ళ చూపుగా
చకవాడు మాయమైవా డిక్కడనుంచి వెళ్ళే
ముందు పలుకువలమే ఒక కాబూరీనాని
దిగిర పట్టుకొనియం, కొతాపు ప్రకంబో బావ
గాలిపేర పడు రాయించావని వెళ్ళాక వెలి
సింది. అదొక పెద్దగడముంది పుట్టింటివైపు
నుంచి అన్నీ దిగుళ్ళీ అన్నీ తలవంపులు
తెచ్చిపెటేవ! ఆ వెళ్ళటం వెళ్ళటం ఏమె
పోయాడో మళ్ళీ అయిపులేడు తమ్ముడు.

వందశేల కావేపు పనితేకుండా నీడ
బడిగా కూర్చున్నప్పుడల్లా దేవాలపాలై
పోయిన, నిప్పుచూయుడైన తమ్ముడే ఈ
గుర్తుకొట్టా ఉంటాడు. నిర్జనంగా ఉన్న
మైదానంలోని వాగివైపు చూస్తున్నప్పుడు
ఇల్లా వాకిలి తేని దిం తమ్ముడు ఒక్కడూ
ఆచారి నే నీకట్టో ఎక్కడికై వావెలిపోకున్నా
తేమో అనిపిస్తూ ఉంటుంది. రాత్రిళ్ళ
యినా తలదాచుకునేందుకు తావులేదు.
ముఖం చూసేవాళ్ళుకూడా ఎవరూ లేరు.

గుండెల్లో ఏదో నలులు పుట్టుకొస్తుంది.
కళ్ళలో నీళ్లు నిండి, ఆ ఏటిలో నీట్లా,
మైదానం శేవు, బూరుగుచెట్లు ములుపులో
తెరచావ యెత్తిన పడవ—అన్నీ బూచులు
బూచులుగా అప్పడంగా కనిపిస్తాయి.

[ఇంకా ఉంది]

శీతల బొదితగా పెరిగినవో
రకరకాలు ఆంధ్రకరించుకోరం వాణ నులం

కేశవర్దని

ఉపయోగించి శీతల
గృహిణీమణి!

తంకో దుండు ఎండుకుదేదాకా తగువులు, దురద ఎండుకు
పుటాకా వెంట్రుకలు అకాంతో ఎండుకు వెలిచూలి;
దాగివచ్చే నందల గోడ ఎండుకు వెల్లికి కాకావదు;
తేశవర్దనితో దాగియున్న శీతాంధ్రం వెల్లికి కానివ్వండి.

శీతలదహక. మహాదహక సాంక్షా వాదాది

శీతగర్భిణి ఆ 14: సాంక్షా ఆ 14: సాఫీతీ ఆదనం. అన్నిదోట్లా అలిండును
తేశవర్దని ప్రాదప్తు, కోయంబిత్తూరు,
నేవనర్ తేయ 8 నర్సివెన్ (నదిరకా) నిమిరేడ్ బింగ్ హంపేట, కె.ఎ.వె.ఎ.

No 3

18
5.58
అంధ - వాతవర్ష

అంధ దౌర్బల్యము

ఒక్క చేరిసంచితో వాడానిదిగా మెట్లెక్కి లోపలికివస్తున్న జానకిని చూసి పుస్తకం చదువుతున్నదల్లా చప్పవ పరుపుదిగి ఆమెను రెప్పవెయ్యకండా దిగ్భ్రమితో ఆపాదనుస్తకం చూచి మొదలు పెట్టింది కారద. జానకి చిరునవ్వుతో తిన్నగా స్నేహితురాలిదగ్గరకు వెళ్లి—
“అశేవీ, అలా కిలపిరితీ చేసే నున్నావ్? సేసే జానకిని” అంది.

కారద ఓ కటక వేసి, కనుబొమలు ముడి పడుతుండగా అంది:

“అవును నువ్వేలే; కాని ఏమిటి రావడ మని?”

“ఏం మామూలుగానే వచ్చాను.”
“చలపతి ఏడి?”

“మూడు నాలుగురోజుల్లో వస్తారు కాస్త యిల్లా గిల్లా ఏర్పాటుగాక” అంటూ పరుపుమీద కూచుని సంచిలో బట్టలు బయటకు తీయ మొదలుపెట్టింది.

“అదేం? ఇక్కడ ఉద్యోగందొరికిందా?” అని తనూ జానకిపక్కన కూచుంది.

“అయనక్కడ; నాకు”

కారద ఆశ్చర్యపోతూ అడిగింది “నీకా! ఎక్కడ?”

“గర్ మూల్లో.”

“జీతం?”

“ఒక పెద్దనోటు.”

“శ్రేష్ఠ!” అంటూ కారద నవ్వుడం మొదలుపెట్టింది.

ఈ వెకిలిసత్వ జానకికి అడ్డంకాలేదు. స్నేహితురాలి వల్ల వేరిపారమాస్తూ అంది: “ఏమిటా నవ్వు?”

కారద అగతండా ఆ నవ్వులోనే “నీ ఆదర్శాలకి కలిగినపాట్లా చూస్తూ వుంటే నవ్వురాక మరేం చేస్తుంది?” అంది.

“వా ఆదర్శాలకేం భంగం రాలేదులే— అవి అలానే వున్నాయ్.”

“ఎక్కడో?”

“ఏదరెన్నోభారాలమీద కాని తమరేం చేస్తున్నారని?” అని ఎదురు ప్రశ్న వేసింది జానకి.

కారద నగర్వంగా సమాధాన మిచ్చింది: “పుస్తకాలు పఠిస్తున్నాం”

“కాలక్షేపానికా?”

“కాదోయ్; విజ్ఞానానికి.”

“అయితే దానిని ఎప్పుడూ కూడబెట్టు కోవడమేకాని, సద్వినియోగంచేసే దెప్పు డైనా వుందా మరి?”

“చెయ్యాలి.”

“ఎలా? ఈ విధంగా స్ప్రింగుపరుపుల మీద పడుకొని నావెల్పు చదువుతూనా?”

కారదకు సరైన సమాధానం చప్పవ న్నురించలేదు. ఒక్కసారి పరిశీలనగా జానకి వల్ల దృష్టిని తిప్పి వెంటనే అసహాయంగా చేతి వేలి మీదికి మరల్చుకొంది! చిన్నతనం నించి సోదరికంటే ఎక్కువ సన్నిహితంగా తిరిగిన జానకిదగ్గర పట్టదలకైనా అబద్ధ మాడలేదు! ఈ మానం తన దౌర్బల్యాన్ని మరింత పటియిచ్చినట్లవుతుందని మెల్లగా అంది:

యన్. ఆర్. నంది

“నిజమే జానకి! కాతేజీలో చదువునే టప్పుడు ఎన్నో ఆదర్శాలు వుండేవి. ఎప్పుడూ మన సమస్యలగురించే చర్చించు తునేనాళం కాని ఆ ప్రపంచం నించి బయటికి వచ్చాక ఏమిటోసేనూ మామూలు వర్తకుల్లాగే ఏదో బ్రతికేస్తున్నానా అనిపిస్తోంది.”

జానకి విచిత్రంగా నవ్వి “రానుల్లావున్న భనం మనిషికి సోమరితనాన్ని నేర్పిస్తుం దంటారు” అంది.

“ఈడబ్బువల్లే నాకు బద్ధకం వీర్పడిం దంటే నేను నమ్మును” అని ఓ నెట్టూర్పు విడిచి అంది: “కాని ఎందుకో జీవితం నిస్సా రంగా వున్నట్టుంటుంది! ఇంకేమిమందు సాయంకాలమప్పడలా గోదారొడ్డమ్మలే నడచిపోతూవుంటే ఎంతో హాయిగా వుండేది...”

“ఇప్పుడు?”

“...అందులో హాయంతా నేనే అను భవించేకానా అనిపిస్తోంది”

“ఈ రెండేళ్ళల్లో జీవితం అంత చప్పబడి పోయిందటే?”

“ఇలావుంటే కొన్నాళ్ళకి సిక్స్ టేట్లూ గూడా వుంది.”

“అప్పుడు ‘వికాఖపట్నం’ వెళ్లిచ్చుతే గాని, మీ ఆయనేరి?”

జానకితో వేగంగా కారద తనమూడోని మార్చుకొని ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం యివ్వ లేకపోయింది. తనం మానం తర్వాత అటు చూస్తూ...

“బయట ఆఫీసుగదిలో వుంటారు” అంది.

“వ్యాపార మెలావుంది?”

ఈ రెండో ప్రశ్నతో కారదకు చిరాకే సుకొచ్చింది. “ఓ! దివ్యంగా! ఇరవైనాలు గ్గంటలూ ఆయన కదే ధ్యానై న సవుడు, వ్యాపారం దివాలా ఎలా తీస్తుంది?” అంది.

“ఛ! ఏమిటామాటలు?”

“లేకపోతే ఏమిటే? తను యెంత వ్యాపారసుడయితేమటుకు పగలూ రాత్రి ఒకటే కుస్తీయూ దాంతో?”

“బాగుంది! ఎవరి పనిపాటలు వాళ్ళు చేసుకోకపోతే ఎలా సాగుతుండే మరి ఈ జగన్నాథరథం?”

“పని!” కారద కంఠం వొణికింది. జానకివల్ల చూడకండా ఎక్కడో గోడల అకలిక చూస్తూ—

“కనీసం ఒక్క ఊణమైనా యిలావచ్చి చూసేపాటి తీరుబాటు వుండదా, పోనీ? మొదట్లో ఓ నెలదినాలు నేం మాటాడారో అంతే! తర్వాత ఆయనా మహాసము ద్రింలో, నేనీ ఒంటిస్తంభం మేడలో, ఇది మరింత క్రుంగడిస్తోంది నన్ను” అంది.

ఈ మాటలు వివడంతో జానకి, దంపతు లిద్దరిమధ్యా చిన్న చిన్న అడ్డగోడలు లేసు న్నాయని వూహించింది. ఒకతనంవేపు కారదని పరిక్షగా చూసి ధైర్యం చెప్పే విధంగా అంది.

“అస్తమానం అదే ఊహించుకొంటూ కూచుంటే మరింత క్రుంగిపోతావ్ కారదా! నీ మనస్సు సీకుంది. దాన్ని నీమటుకి నువ్వే తృప్తిపరుచుకోదానికి ప్రయత్నించు. అప్పుడు నీకిలాంటి వూహలే రావు...”

కారద ఈ మాటలతో మరింత చలించింది. అమె గుండెల్లో మండుతున్న అగ్ని పర్యతిం బ్రద్దలయే నూచనలు ముఖంలో క్షుప్తంగా అగుపించేసరికి, ఈ నాడని

వీడెనా కొత్తకథని పట్టే ప్రయత్నమా?" అంది నవ్వుతూ.

చలపతి లేచి కూచుని సన్నగా నిట్టూర్పు విడుస్తూ "కాదు, జీవితం గురించి ఆలోచిస్తున్నా" అన్నాడు.

జానకి చప్పన వెనక్కి తిరిగి విసురుగా అంది: "అబ్బ! ప్రతీక్షణం ఆదేశపమా? ఎందుకండీ మీర ప్రమానం అలా బాధపడుతుంటారు? మనిదల్లో ఎవరు సంపాదించే ఏముంది?"

"అది కాదు జానకి! నేను మగాల్లయి వుండేకూడా నిన్ను కష్టపెట్టి నేను నీ సంపాదనమీద బ్రతకడం—"

నా సంపాదన మీ సంపాదన అని వేరెందుకు చేస్తున్నారు? మీకు నచ్చిన వుద్యోగం మీకు దొంకలేదు, మీరు కూచున్నారు. అంతవరకు ఇంటి బాధ్యత ఎవరు చూసేసేం?"

"అయితే నాకు ఉద్యోగం దొరికిన వెంటనే నువ్వు మానేస్తావా?"

"ఎందుకు మానేయడం?"

"నువ్వు కష్టపడడం..."

"ఏం నేను మనిషిని కావంటారా? అయి నవ్వుకు కష్టపడడంలో తప్పేముంది?"

"అయినా—" అంటూ నసి గాడు.

"ఏమిటో మీ వాదన! నాకు తెలుసు అడవాళ్ళు ఉద్యోగాలు చెయ్యడం మీరు ధరించలేరు" అంది జానకి ఎత్తిపాడుతు.

"నా ఉద్దేశం అది కాదు జానకి!"

"మీరామాటని ఉద్దేశపూర్వకంగా అని వుండకపోవచ్చు. కానీ ఒక్కసారి అలా చించండి: మన ఆర్థిక పరిస్థితి అంతంతలో వుంది. మన దగ్గర కొద్దో గొప్పో విజ్ఞాన మనేది దీగ్గిరూపంలో వుంది. దాన్ని ఏదో విధంగా సద్వినియోగం చేస్తే ఇటు మనకీ భుక్తి గడుస్తుంది. అటు ఉపతాధికంగా కొందరిని వివ్యాసంతులుగా చేసినవారేమూ అవుతాం..." ఈ మాటలు అంటూవుంటే చలపతి ముఖం వాలిపో ముదురు పెట్టింది.

ఇది కనిపెట్టిన జానకి చప్పన మాటలూర్చి చేతిలో వున్న బైకాన్ని అతని కందిస్తూ "సరే... ఇది తీసుకోండి" అంది.

"ఏమిటి?"

"ఈ నెల జీతం."

చలపతి లెఖ్కు పెట్టుకున్నాడు. నూట పది. ఆ డబ్బుని చూడగానే అతని కెంత యినా చిన్నతన మనిపించింది. ఈ స్థితిలో తమ బాధపడుతూ ఏ మాట అన్నా జానకి మనసు కష్టపెట్టుకుంటుందిని చూడంగా వాటిని మడిచి "పేదలమీద పెడుతూ బయట లోటపని చూడుకో నేనుకు నెల్లీ పోయాడు.

తోటలో కూచుని మొక్కలకి గొప్పతీవ్వు తున్నా జేగాని అతని మనస్సు మనస్సులో లేదు. అస్తమానం ఇదే యోచన. తనలో ఏం గొప్పలున్నాయని జానకి తనని పెళ్లాడింది? ఆ వివాహం జరుగుతున్నప్పుడైనా ఎందరుకోలేదు! 'అయి! నాల్లాజులు అనుభవించాక దానికే తెలివొస్తుందిలే!' అని. కటిక దారిద్ర్యాన్ని అనుభవించాకూడా జానకి తన అభిప్రాయాలు మార్చుకుందో లేదో ఆ స్నేహితులు అంతగా పట్టించుకోలేదు. తనలో ఏదో పేద కవితా వృద్ధయం వుందట, దానిని మాసి మూర్చిల్లి, నాపాం గపడి, పన్ని హితం కావాలనుకొంది. కాని కారడకి, తమ జానకికి కనిపించినట్లే కనిపించాడు. ఆమెకూడా తనని మొదట్లో జానకిలానే ప్రేమించి, ప్రణమిల్లి చివరికి తన లేమిని గూర్చి తెలుసుకొని తన ఛాయలకు రాలేదు. కాని జానకి తన బ్రతుకుని తెలుసుకొనికూడా—తనవైపున చేరింది. ఈ స్థితిలో తనని బాపిస్తోంది కూడా! ఇన్నాళ్ళ అనుభవంలో కూడా తనని అసహ్యించుకోవటం లేదంటే... నిజంగా ఆమెకు ఎలా కృతజ్ఞత చూపాలో అతనికి అర్థం కాలేదు! అతని కళ్ళలో ఆశ్రువులు తిరిగాయి. వాటిని ఒత్తుకొంటూవున్న సమయంలో దూరంగా ఎవరో చస్తున్నట్టు ఎండుటాకులు సందే కాన్ని మోసుకొచ్చాయి.

అతను తలెత్తేలోపునే కారడ ఆక్కడ ప్రత్యక్షమయింది. చలపతి లేని నవ్వు లేదు. తన నిలబడుతూ—

"ఎవరు, కారడా!... ఒక్కో! ఏమిటి వాళ్ళలా వచ్చేవాళ్ళ?" అన్నాడు.

"ఏం రాకూడదా?" అంది నిండుగా భుజాలమీదికి పెట్ట తీసుకుంటూ.

"అబ్బే! ఈ 'ఆనంద కుటీరం'లో సర్వ లకి నిత్యస్వాగతం" అని ఆమెను ఎగాదిగా మున్నూ పోవగా "అది సరేగాని, ఈ

మధ్య... నీ... బరువు... ఎంత హెచ్చయి వుంటుందంటావా?" అన్నాడు.

కారడ క్షిప్రపడి, తనూ చేతిక గా వచ్చేస్తూ అంది: "అవును! ఏముందోయో! మనసులో దిగులు ఇలా చేసేస్తోంది గాని—!"

"దిగులా! లక్షాధికారి అర్థాంగికి?" అన్నాడు మరి వెలకారంగా.

"లక్షాధికారి అర్థాంగి సైనికంలో నుఖ పడిపోతున్నాననా?"

"అదేం? ఏరీ కోరీ. చేసుకున్నావుగా?"

"అందుకే కాస్త వచ్చేటందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాను."

"తప్ప! సరిస్తున్నా నను."

"సరే! అలా అనుకున్నా తప్పలేదు."

అంతలో జానకి లోపలినించి వస్తూ స్నేహితురాలిని చూసి "ఇదేమి పేర్ — నువ్వెప్పుడు వేంచేశావా?" అంది.

"ఇప్పుడేగాని, ఇదేమిటి మీ రిద్దరూ తిరుబాటుగా కూచుని యిలా మహారాజ్యాలు సృష్టించేస్తున్నారా?" అంది, తోటనించిన కలియచూపుతూ.

"ఇది మహారాజ్యాలు కావే! జీవితాలూ, పరిష్కారాలూనూ" అంది జానకి గర్వంగా.

"వెనకటికి ఎవరో అలానే అనేవారటలే! ఈవంకాయలు పండించడం, చిక్కుకు పాదులు చెయ్యటం జీవితాలూ, పరిష్కారాలూనా? దాని బదులు నిజం చెప్పకో కూడదు?"

"నిజమేమిటి?" అంది జానకి అర్థంకాక.

చలపతి మధ్యను కలిగించుకున్నాడు.

"కారడ భావం నీకు అర్థంకాదు జానకి. మనం మన పేదరికాన్ని ఎందుకు ఒప్పుకో గూడదూ అని తన ఎత్తిపాడుతు.

"ఎత్తిపాడుపేముంది, నిజం చెప్పమంటున్నా.

"అది నిజమే. అయితే ఆ పేదరికాన్ని చూసి నీలా మేం జడిసి దూరంగా పరుగెత్తి పోం" అంది జానకి.

కారడ, భుజాలు తడుముకున్నట్టు "నాకు పేదరికమంటే ఏం భయంలేదు" అంది.

"అని నీ భయం. కాని దురువుకు నేటప్పుకు నువ్వు చెప్పే అభిప్రాయాలకి, కృష్ణగారిని వివాహమాడానికి ఎక్కడైనా సామ్యం వుందీ?"

"ఉంది. అయిన్ని నేను హృదయపూర్వకంగా ప్రేమించాను."

"మరీ భయం."

మళ్ళీ చలపతి మధ్యకొచ్చాడు: "అబ్బ! ఇప్పుడా వాదనలెందుకు జానకి! తనదో సరదాగా కొంతసేపిక్కడ కాలక్షేపంచేద్దామని వస్తే నువ్వు—"

అతనిమాట పూరికావడంతో జానకి

కలవరపడుస్తోలకు

"కుమారి" (మాత్రం) మదనకంది. పి ఆంగ్లం కడించును. చింతలవనవరం
మె (పాద) రు. 3/-
(మెనర్) 5/-
(ఎస్టాంక మెనర్) 8/-
హాస్టెజ్ ప్యాకింగ్ క్రత్యకం

Mrs. P. Deves, F.D.S. (AP) Calcutta-40.
స్థానికం: Indo Medical supplies
No. 3, Pauliappan st, Seven wells
Madras - 1.

అంది: "రెండుమాడు రోజులలో ఇక్కడా దానికి సుఖం కనిపించదు."

"ఇప్పుడెంతో మహా కన్పిస్తున్నట్లు" అంది కారది హేళనచేస్తున్నట్లు.

జానకి చలపతి ఒకరిమఱుఖాలోకరు మాను కన్నారు. తిర్యగ్ త చలపతి చిన్నగా నవ్వేస్తూ- "కారదికింత అతిశయం ఎలా వున్న కొచ్చిందో అర్థంకావలలేదు" అన్నాడు.

"కృత్రిమ వాతావరణంలో యిమలేక దాని మనస్సులా పెరిగిపోలేనోంది" అంది జానకి. కారది మాటమధ్యలో యేదో అసభాక్షావుంటే అది తినే తిరిగి వారిస్తున్నట్లు "ఇక అర్యుమెంటో అవసరంగాని, కృష్ణ గాదుకాదా వస్తారన్నావ్, వీరి?" అంది.

"రాలేదు" అంది ముక్తసరిగా కారది. "ఏం?"

"మీ నిరాశంబర జీవితం మానే తీరిక ఆయనకు లేజేమోమరి!"

జానకి మనస్సు చిత్తుక్కుమంది. కారది తుమాట వృద్ధియైవార్యకంగా అనివుండెను. కాని ఆ క్షణంలో నుండిపోతున్నాననే భావంతో అలా అడగివుంటుందిని జానకి గ్రహించకపోలేదు. అందుకే ఆమెకు వివరించేవిధానంలో-

"మాది నిరాశంబరజీవితమని ఎక్కడా దండోరా వేసుకోవలం లేక! ఉన్నదాంతోనే పొందిగిరినంత భూభాగ్యాన్ని పొందుతూ, అత్యంత సంకోచంలేనితనాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవడం మన ధర్మం అందుకే నువ్వన్న ఆ మహారజ్యాన్ని మానుకొని సప్తలుగా, ద్విప్తలుగా మా కంటి యినా మానసికతృప్తి కలుగుతుంది. అది కలిగవవుడే కృతకసౌఖ్యాలతో అనందించబోతాం.. ఈ విషయం నీకు మదికొన్నావో అనుభవంమీదగాని తెలిసిరాదు."

"గొప్ప నైజో-ఎనర్జిమని నువ్వూ జీవిత సత్యాలని నిర్వచిస్తూంటే వాలాంటి జానకి విప్లవానికొదు యిప్పుడే తెలిసి వస్తోంది. వస్తా. వస్తాస్తానోయ్ చలపతి" అనుకుంటూ చరిచరి నవ్వుచేయింది.

కారదికు కోపంబచ్చిందిని జానకి గ్రహించకపోలేదు ఆమె చలిపోయావుంటే నిస్సారంగా ఒక్క నిట్టూర్పులేవడం తప్ప మరే చెయ్యలేకపోయింది.

"కారదతో నువ్వంతటిరీతుగ మాటాడనూడగు జానకి. అది అనలే అర్హకు కాదు..."

జానకి సగంలోఅందుకుని "అర్హకు అలా వుండెను. దానికే పెదరికమంటే తగని భయం కాలేదేలా! ఏడువుకు నెటప్పుడు వివాహం నుంచి ఎన్నెన్ని చెప్పేదిమకున్నావ్! ఉత్తమసంస్కారంగల తన స్నేహితుల్లో ఎవరినైనా ఒకరిని పెళ్ళిచెసుకుంటాననేది -

వాళ్ళు కటికదిరిగ్రుల్లనా. కానిఎక్కడోచో వచ్చిన లక్షాధికారి కృష్ణను మాడగానే మనస్సు మార్చేకుతుందో" అంది.

"అవివకు బుద్ధి చెప్పాలనేనా నువ్వూ నన్ను చేసుకున్నావ్?"

జానకి చలపతిపేపు మాని నవ్వుతూ "కాదు, చలపతిలో కొన్ని మలుగులు కనిపించాయి" అని లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

3

రోజులుగడిచేకొద్దీ కారదకు జీవితం మీద విరక్తి కలగనారంభించింది. ఈ విరక్తితో ఆమె ప్రతీవిషయాన్నీ ఆలక్ష్యం చేయ మొదలుపెట్టింది. పర్యవసానంగా ఆమె ఆరోగ్యం క్షీణించింది. అది తిన్నగా త్రైఫాయిడోలోకి దింపవలసిందే కాని కృష్ణ సమయానికి సరైన ధర్మ తీసుకోవడంవల్ల

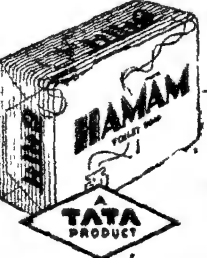
బ్రతిక బయటపడింది. కారద యిదంతా కొవాలని తెచ్చిపెట్టుకుంటుందని కృష్ణ గ్రహించకపోలేదు. ఆమెను ఎన్నోవిధాల సంతోష పెట్టబోయాడు. ఆమె కేం కొవాలన్నా సమకూర్చుందను సిద్ధపడ్డాడు. కాని ఆరిన ప్రయత్నాలనీ, ప్రేమనీ కారద నటన అని కొట్టి పారేయ్యడంతో కృష్ణ మనస్సు గూడా కొంత కాలానికి విరక్తి చెందింది. ఆయితే తామధ్య కనుల ఒత్తిడివల్ల మరి నిర్లక్ష్యం చేయ్యడంలో కారద అనిశ్చలస్థితి పరాకాష్ఠ వందుకొని ఎటు తేల్చేకొనా లన్నంత తరహా వచ్చేసింది.

ఒకనాడు కృష్ణ అఫీసుగదిలో వ్యాపారానికి సంబంధించి విషయాలు విజంట్లతో మాటాడుతున్నప్పుడే సరిగా కారది మనసారీ

విశేషణములన్నీ అయిపోయినవి

కురియే వాటిని విశేషణలో మాట్లాడి ఎన్నోకాన వంపిందే. మింగివేకవంకే, నమ్మియొక్క అత్యంతవల వర్ధించే వడములన్నుంది మొదల ఉపయోగించేకొం, యిందు అరిక ప్రకారం యేమి మిగులెద, కాని అది మాత్రం చెప్పవచ్చు అదేమిటంటే మామామ స్నాన నమ్మ అత్యంతవల వలసి చేయును. అది మి వర్ధమును నమ్మముగా చేయును. అంతేగాక స్నానానంతరము అత్యంత ఉత్సాహమును గలుగజేయును.

మనవన వుండా? వుందంది. కురిగ? లేకని కావలెవంత వుంది. మరి లేదే! ప్రతి కురిపక అందిరామలో వుండునబవందది.

అత్యంత ఉత్సాహముపొందుట
అలా మొక్క
హామామ్
అయితే వచ్చు

టాటా అయిల్ మిల్స్
ఇకతకమలో, ఇకతకమలో, ఇకతకమలో, ఇకతకమలో, ఇకతకమలో, ఇకతకమలో, ఇకతకమలో, ఇకతకమలో

★ అంతరాంతరాలు ★

యింట్లోకి వచ్చిపోనుని కబురు పంపించింది. కృష్ణ కొంత విసుక్కుంటూనే లోపలికి వచ్చాడు. తనూనే ముగ్ధిమిది నిలబడ్డట్లు—

“ఎందుకు పిలిచావట?” అన్నాడు.

“అవును, కూచోండి” అంది కారద, అతని చేపు తిరిగి చూడకండానే.

“నాకు కైంలేదు; ఆవతల బోలెడు పనులున్నాయి. చెప్పేదేదో త్వరగా చెప్పేస్తే—”

కారద ఒక్కసారి అతనిచేపు చూసి ముఖం లిప్తైసుకొంటూ “మీకు జీవిత మంతావుండే పనులేంటో నాకు తెలుసు—”

కృష్ణకి మందుకొచ్చింది.

“అందుకే చెప్పమంటున్నా” అన్నాడు డోర్వస్వరంలో.

“సరే మీకంత తొందరగావుంటే వెళ్ళి పోవచ్చు.”

“మాటకి ముందుకోపం...”

“అయ్యో నాకెందుకు కోపం! ఏదో ఒక్కానికొరిగి ఏరికోరి వివాహం చేసుకున్న పేదరాలిని” అంది హేళనగా.

“పోనీ అలా అని పడుండకూడదు? ఇలా ఎత్తిపోతువు లేండుకు?”

“ఎత్తిపోతువు! అంత తెలివితేటలే వుంటే—”

అవిడ మాటలు పూర్తికాకండానే అలోక్తిలో అంగుకుంటూ—“ఎన్ను నీ పాదాక్రంతం చేసుకొని వుండేదానవ్!... ఇదిగో కారదా! నీకు చాలాకాలంగా చెప్పాలనుకుంటున్నాను! జీవితంలో మనం చెయ్యవలసిన పనులు ఎన్నో వున్నాయి. అవి కొనసాగించడం చేతకాక నీ అశక్తికి బాధ పడుతూ, ఎదుటివాళ్ళను తప్పుపట్టడం మంచిదికాదు.” అన్నాడు.

“నా కర్తవ్యమేంటో నాకు తెలుసు. నాకు మీలా డెబ్బే జీవితమే నేభావం లేదు.”

“ఉంచని నేననలేదు; కానీ ఆ సౌఖ్యాల కాళించి మన బాధ్యతల్ని మరచిపో మంటూ!”

“నే నేలా అనలేదు.”

“మరచిపోయావ్ పాపం! వేసవికి నీలగిరి వెడదామన్నావ్. నీ సంతోషాన్ని నేను కాదనలేదు. కానీ వ్యాపారంలో కొన్ని అనుకొని చిక్కులు రావటంవల్ల నేను రాలేకపోయాను. దాన్ని భూతద్వారా చూసుకొని బాధపడ్డం, ఎదుటివాళ్ళని తప్పు పట్టడంలో ఆర్థం ఏమిటి?”

“ఇన్ని విషయాల ఆర్థాలు తీసే కత్తి మాకే వుంది.”

“నాకేకాదు; అంధునికి, చెవిటివానికి కూడా తెలుస్తుంది. నీ కోపం నేను నీలగిరి వచ్చేస్తే వ్యాపారం ఎంతో డెబ్బతింటుంది. నేను దివాలా తీసేస్తానని భయంలేదు. కానీ నా మూలంగా కొన్ని వందలమంది సర్వ శాశనమైపోతారు. మన ఒక్క సుఖంకోసం అందరినీ ఫకీరుల్ని చెయ్యటం నాకు యిష్టంలేదు.”

“దాని వెనక భావమేంటో? డెబ్బుకి మీ ప్రాణానికి లంక అని తెలిపడం లేదు?” ఆవేశపూరితకంఠంతో అంది

కృష్ణ ఈ మాటల్ని సహించలేక “కారదా!” అంటూ అరిచాడు.

“అలా గొంతుకచించుకోవడ మెందుకు?... నేను కళ్ళు మూసుకొని ఆ నాకు ఈ గోరిలో దిగాను. మీ రింత డెబ్బు మనుషులూ, రాయయగం విగ్రహాలూ అని తెలిసుంటే—”

కృష్ణ ఆవేశాన్ని ఆపుకోలేకపోయాడు. “కారదా! నోడ్డుయ్యే—” అని అరిచాడు.

“నా మీద మీకేం ఆధికారం లేదు. కాస్త మీరూ నోరు తగ్గించుకొని మాటాడండి. మీలో యింత పశుత్వం వుందని గుర్తించగలిగితే—”

“నోడ్డుయ్యే! కారదా! వెళ్ళిపో యిక్కణ్ణించి.”

కారద కోపాన్ని, దుఃఖాన్నీ నిగ్రహించుకోలేకపోయింది.

“మీకేం హక్కులేదు నన్ను పొమ్మక దానికి నా యిష్టం వచ్చినట్లు వెళ్ళగలను” అంటూ వెనక్కి చూడకండా దరచిరా వెళ్ళి పోయింది.

ఆ వళ్ళెడం వెళ్ళడం తిన్నగా జానికి యింటికి వెళ్ళిపోయింది.

నూకలు వించి ఇంకా జానికి తిరిగి రాలేదు. చలపతి బయలు తోటలో ముక్కు లకి నీరుపోస్తున్నాడు.

ఇదీ తోటనీ, తోటమాలినీ చూసి ఒకానొకప్పుడు మహారణ్యమంటూ, కటికదిరి గ్రుల కుటిరమంటూ కసితో, కోపంతో చిన్న చూపు చూసే కారదకు అదే పర్వకాల ఈ ఊరిలో ఆనందమందిరింగా అరు పించింది. చూసిన చూసినల ఖిచ్చలబట్టతో నిరాడంబరంగా తన స్వప్న మిగ్గు తిరుగు తున్న చలపతి అప్పుడు కొంచెం కోక మహర్షిలా అనిపించాడు

‘జానికి నిజంగా ధన్యురాలు’ అనుకుంది.

అయితే ఏ ఓపికలే జానకిని మహత్తర కృత్తిగా మార్చగలిగిందో ఆ ఓపికను కాద గుర్తించలేకపోయింది. తన బ్రతుకు నీ విరక్తి, నిరాశ వుందని ఆమె భావం ఆ భావం కలిగినపుడూ జానికి నిరాడంబర జీవితమీద ఆమెకు ద్వేషం కలిగి రకరకాలుగా విమర్శించింది కానీ అదే కారదనూ విరక్తి, నిరాశా అంత్యస్థితికి వచ్చేసరికి ఆమె, తను తిప్పు మిగతా ప్రపంచమంతా సుఖిస్తుంటేమా అనుకుంది కానీ అప్పటికి తం నిజవ్యూహాన్ని, నిజతిత్వాన్ని తెలుసుకోలేకపోయింది. జానకి కుటిరార్చి మాటగానే అందుకే ఆమె కళ్ళనించి నీళ్ళు కాలవల్లె ప్రవహించాయి.

లోపలికి వెళ్ళాలని వసుగు కర్రల కేలు తెరిచింది. కానీ తన కా అధికారం లేదని చప్పున చూసేసింది. ఏ ప్రశ్నాన్ని ఇంత వరకూ పరమాణువుగా భావించి త్రోసి

(వీరి-న పేజీ చూడండి)

15 జ్యూయల్స్
చేతిగయారం రు. 5

స్విస్ తయారీ. 15 జ్యూయల్స్ అసలు చేతిగడియారం. 18 ఏళ్ళిగ్యారంటీ. పరరు. నీ. పోస్టేజీ రు. 1/8 - అదనం.

JAI HIND WATCH Co.
P. B. 97 (A. P. W) AMRITSAR.

ఓం - తత్ - సత్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి

“మేల్ మాయల్ మందు”

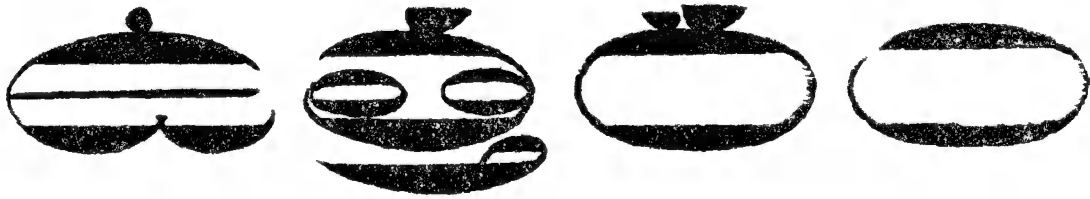
చర్మవ్యాధులతో బాధపడువారలకు పునర్జన్మ మిచ్చుఅద్భుత సంచీ.

నల్ల - ఎర్ర బొడలు, రజములు, కొట్టచేతులు మం టలు రక్తహీనత, గజ్జి, దురద మొదలగు అన్ని చర్మవ్యాధులను పోగొట్టును.

పూర్తి వివరములకు

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి అండ్ సన్సు,

6/22, మేల్ మాయల్ పోసు (N. A. Dt.)

రమణయ్యగారు ఇంట్లో ఆడుకుంటున్నాడని భార్య ఒక కవల చేతికందించింది. పైన తపాలాస్టాంపు మాడగానే అది సుంటూరు నుంచి వచ్చిందని తెలుసుకుని చాలా సంతోషించాడు. సుంటూరులోనే అలుకు కూతురూ ఉంటున్నాడు ఆ అలుకుంటేనూ ఆ కూతురంటేనూ ఆయన గారికి తేగనిపేను. అందువల్ల ముఖమీద చెరుబులు వాడుకున్న కోపండా ఆశతో కవల చించాడు. ఆయన చదువుకుంటే భార్య ఆగుతూ గర్భిణిగా చేయి వేసుకుని ఆయన గారి ముఖంలోకి చూస్తూ కూర్చుంది. ఆ ఉత్తర ముఖం ఇలా ఉంది:

“మామ గారికి, మీకోక ఉత్తరం వ్రాయ బోయేసరికి మీ అమ్మాయి కొంత (పేరుకు మృత్యుమే లెంపి)! అదికొస్తా చించివేసింది. ప్రస్తుతం ఈ ఉత్తరం వా భార్య ఆయన మీ అమ్మాయికూడా తెలియకుండా రాయ వలసిన చిన్నంగురు చింతిస్తున్నాను. మీరు వెంటనే వచ్చి విషయమేమిటో జ్యోకోక పోతే పరిస్థితులు విషమమందగలవని తెలియ జేస్తున్నాను.

ఇటు,
మీ అల్లుడు
“వెంకట్రావు”

అది చదవగానే ఆయన గారు ఒక్కసారి అగ్గిరాముచర్యలు. “భీ... ఈ ఆవేశానికి బుద్ధిలేదు” అని ఉత్తరం నలిన నెలకేసి కొట్టాడు. ఆయన భార్యకి చదువు రాదు దానివల్ల విషయమేమిటో ఆయన తెలియలే గాని తెలియ. ఎవరిచేతనైనా చదివించుకోటానికి ఇంటి స్కూలు రద్దీ కుక్కకుందనే భయం. కాని ఆయన్ని కోపంలో ఉన్నప్పుడు పలకరిస్తే అగ్గిమీద నుగిలంలా, చిలు పలులాడతాడు. అందువల్ల కోపం తగ్గేవరకు ఓపికపట్టటం ఆయన నేర్చుకుంది.

రమణయ్యగారు సర్వీస యి పోయిన చీ యిడి. అసెంటు ఆయన గారికి ముగ్గురు కూతుళ్లు. ముగ్గురికీ పెళ్లి చేసేశాడు. ముగ్గురిలోకి చిన్నమ్మాయి ‘కొంత’ చాలా నుంచి దనీ తెలివయిందని ఆయన గారికి మొదటి నుంచి అమెమీద చాలా ప్రేమ. అదిచూచి తక్కిన యిద్దరూ అనూయపడేవారుకూడా నంటే అది ఎంత ప్రేమ ఊహించుకో

వచ్చు అందువల్ల కొంత పెళ్లికి ప్రత్యేకంగా ‘మియో’ (కెమిటీసి — తక్కిన అల్లుళ్లతో పేచీ వస్తుందనే భయంతో కట్టుంబాత్రం ఎక్కు వివస్వండా — వెంకట్రావు కచ్చి పెళ్లిచేశాడు ఆయన ఆశించినట్లుగానే వెంకట్రావు చాలా మంచివాడు పాపం! కొంతవ్యభావుడేకాక సరసుడుకూడాను. అందువల్ల మామగారికి అతనిమీదకూడా కూతురిమీదలాగే అమరాగం ఏర్పడి పెరిగి పోయింది అంత తెలివయిందనున్న కూతురు కూడా; అంత మంచివాడనున్న అల్లుడికి ఎదురు తిరిగిం దెవగానే ఆయనకి అసలు స్త్రీ బాతిలో నమ్మక మే వోయింది. తనంటే ఎంతో గౌరవం మా పేఅల్లుడు ఉత్తరంలో కనీసం నమస్కారిస్తూడా రాయ లేదంటే — కూతురు పేరుకుమృత్యుమే ‘కొంత’ అని ఎత్తి పాడిచాడంటే — పాపం! అతని కొంత కష్టం కలిగించిందోనని ఆయన ఊహించుకుంటున్నాడు.

“హీ రా లా ల్”

ఊహించుకుంటున్నాడు. గారు మరీ యిదే పోయారు. కూతురుమీద కోపం పెరిగిపోతూంది. “భీ!...భీ!... ఆ వ్యాయంగా ఆ గంగిగోవులాంటివాడి మెడకి యీ రాక్షసిని కట్టాను” అని కూతురే, — అసలు విషయం తెలుసుకోక ముందే — నిందించుకున్నాడంటే ఆయన గారికి అలుడిమీదనున్న ప్రేమ అపారమనీ, అనన్యపామాన్యమనీ చెప్పకతప్పదని ఒప్పుకోవాలి. ఆ ఉత్తరం మరీ మరీ చదువుకుని అల్లుడి మనస్సంత బాధపడిందో ఊహించుకోవా లనిపించింది. విసిరికొట్టిన నేలకేసి మానే అది కనపడలేదు. ఎలా కనపడుతుంది? అది అప్పుడే భార్య తీసి బ్యాజ్లో పెంకుంటేను! భార్యని పిలిచి ఆ ఉత్తరం మళ్ళీ చదువుకుని ‘ఎంత మంచివాడు కొక పోతే నాకు కలుగు చేశాడు?’ అని ఆమెకుని తనకు తానే సంతుప్తిపడ్డాడు. అల్లుడిమంచి తనాన్ని తెలుసుకుని కూతురిమీద కోపాన్ని దిగమించాడు. ఆయనకి కోపం తగ్గిందని రూఫీ అయింతర్యాకీ మెలగా అడిగింది భార్య: “ఎమిటండీ విశేషం?... అమ్మాయి బాగున్నదట్టా!” అని. ఇంకేముంది?

అంతమంచివాడనున్న అలుడ్ని ఒడిలి పెట్టి, కూతురి విషయం అడిగేసరికి ఆయనకి మళ్ళీ కోపం వచ్చింది. రావటంలో ఇంతకు ముందుకంటే గట్టింపుకోపం వచ్చేసింది.

“అ... ఉంటుంది... నువ్వు లేవు?... మహమ్మారి... అమ్మాయి... అమ్మాయి... సిగ్గులేకపోతే సరి,” అని నులి పి చేశాడు. ఆయన గౌరవం లే పుట్టింది. కోపంతో గర్భిణిచేసరికి పిండుంనుండు లేకేలా ఆమె గజగజ వణకిపోయింది. ఆమె ముందు పరిపరి విధాల పోయింది. ఎన్నో తేజో ప్రర్యం చేసి మళ్ళీ అడిగింది. “ఎమిటంటే... ఎంత తెచ్చింది?” అని. “ఎమిటంటే తెచ్చింది బుద్ధితేకపోతే సరి” అంటూ గదిలో అటూ యిటూ తిరగటం మొనలు పెట్టాడు. ఆమెకి మళ్ళీ మాటాడానికి ప్రర్యం చాలలేదు. “కొన్నేపటికి ఆయన మొనలు పెట్టాడు. “ఎ అడదయినా, పుట్టింటి ఉత్తరం రాయమని మొనల్ని బలమం తింపుతూ, అల్లుడు ఉత్తరం వ్రాస్తే చించివేసే కూతురుంటుందీ? ... వెంటనే వచ్చి విషయమేమిటో తెల్పుకోమని రాశాడు” అని గదిలో తిరుగు

సంగండ్రికా
వరస్వతీ తెలిము

మెదడుకు చల్లదనమును
కన్నమునకు వెచ్చి వ్యా
ధులకు 32 సం॥ నుండి
ప్రపంచములలో పాపమును
ఒకసారి వాడిన తెలియును
మీ ప్రియమైన వర్ణం దరి
వర్ణ బావును

అపనె మెడికల్ వర్క్స్
కొనెనాడ

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: సీతారాంజనకర్ ప్లాట్సు
(విశాఖపట్నం) విజయవాడ-1.

కున్న వాడల్లా తల చేతులు పెట్టుకుని కుర్చీలో కూలబడ్డారు. 'మర్రవాళ్లు! ఏం భేదాలు వచ్చినయ్యో? నీ పాపం! ఆమె గారు మరి ఇచ్చేబోయింది. భర్తని వర్జించి బలవంతంచేయటం మొదలు పెట్టింది. ఆయన పనులున్నాయంటే నాలుగుకోజులు వాయిదా వేయండిని సలహాచిచ్చింది. ఆయన గారు మాత్రం ముందు మాపున్న వారు గనక ఎంగు కే నా మంచిని ఒక యాభై రూపాయలు తేబులో వేసుకున్నాడు. 'ఈ బంగి వాటి బోలే ఆలస్యమవుతుంది. మళ్ళీ ఏం ముందుకు వస్తుందో? నీ ఆయన గారు ఆరురాకొద్దీ పరుగెత్తినట్లుగా నిద్రవటం మొదలు పెట్టాడు. పంతులుగారు పరుగెత్తుతున్నారే? అని ఎవరయినా అంటే, ఆది వినిపించుకోకుండా 'ఇంకా క్షేమంతుంది?' అని అడిగి సమాధానంకోసం ఆగకుండానే గుబురు నేపమకి చేరుకున్నాడు ఎలాగైతే సెం మొత్తంమీద బండిఅందుకున్నాడు. బండిలో కూర్చున్న దిగ్గిన్నంటి 'అల్లుడు ఆలా ఎందుకు రాశాడా?' అని ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు. కానీ ఆలోచననవృత్తంతో ఆయనకి ఆణుమాత్రమయినా అంతుపట్టలేదు. ఎలా పడుతుంది నలుగురు అదంతా ఒక నాటకమయినే! ఆల్బే నాస్టర్ అడేమిటో ఇప్పుడే తేల్చేస్తాను.

పాపం! కాంతికి ఒక నాడు ఏం పనిచేత్తి తిగిలిందో, కూరలో ఉప్పువేయటం మర్చి పోయింది. ఏతిక్కరగా అన్నం రుచిం చకపోవటంవల్ల—వంకట్రావు అంతకు ముందు హోటలుకూడు రుచిచూచినవా

డవటంవల్ల—'ఇంతకంటే హోటలుకూడే నయం' అని రివాగ్ను వేకాడు. అంతేగాని, కూరలో ఆసలు ఉప్పువేయలేదనే విషయం అతని జిహ్వకి తెలిసిందేకాదు. ఏదో రుచి తగ్గింది అంటే అతనికి తెలిసింది. ఆమెని ఉడికించటానికి, అందరు బాగుండదనే హోటలుకూడే నయమన్నాడు. ఇక కాంతికి రకరకాల ఆలోచనలు రావటం మొదలు పెట్టినయ్యే. ఆ రావటంకూడా ఎలా వచ్చి నాయనీ—చివకన్నంకోకి నల్లవాని నవ్వును చీమలు బయటికివస్తాయే—అలా వచ్చినయ్యే. 'అందరూ బాగుండవంటుంటే ఈయనగారు హోటలుకూడే నయమంటాడేమిట?' అని ఆమె ఆలోచన. నిజమేమిటో తెలుసుకోవాలి. అంటే తమ గూడా ఒకసారి హోటలుభోజనం రుచి చూడాలి. ఈ నిర్ణయానికివచ్చేసరికి వంకట్రావు అఫీసుకి వెళ్ళి నేనెళ్ళాడు. మధ్యాహ్నం ఇంటికి వచ్చినప్పుడు చెప్ప వచ్చుననుకుంది. కానీ అతడు వెళ్ళిపోయిం తిరువాతిగాని గుర్తులేకు మళ్ళీ. అఫీసు నుంచి అయిదింటికి బయటపడి స్నేహితు లతో తిరిగి చీకటపడితేగాని యింటికిరాడు. అందువల్ల ఏదోఒకటి తివక్తతనే తేల్చుకో వాలనుకుంది బోనీ ఇవాల్కి వంటచేసి రేపు ఆయన్నడిగే క్యారీయర్ తెప్పించవచ్చు ననుకుంది. కానీ వంటచే 'ఇలాఅయితే రోజూ రేపే ఆవుతుందనుకుని ఆనాడే వంటమానుకుని నాయంత్రంకొగానే డబ్బులూ క్యారీయర్ ఇచ్చి పనిమనిషిని హోటలుకి పంపింది. 'ఆయనేమీ అనరు చాలానుంచివారేగా' అని తివక్తతనే సమాధానం చెప్పకుంది. సరే! మంచివారే నయ్యా! వచ్చేసరికి ఏ ముఖాన ఉంటాడో? చెప్పగానే కోపంవస్తుం డేమా! అనుకుంటుండగానే అతిగాడు వచ్చాడు. ఆమె మెరుగా 'లయి' చేసే అతనిబట్టో చేరే చెవులలో లెప్పింది ఈ ఘన కార్యం. అతిగాడు సరేనని ఊరుకోవాలా? పొట్ట చెక్కిలయ్యేట్లు నవ్వాడు. 'ఏదో 'ఫులివెన్న జాతిజన్మ' తెప్పవటం సహజం. ఇంతచిన్న కోరికకోరావేం భామా మణి' అన్నాడు. ఎంత తక్కువ కోరికయితే మాత్రం అలా నివృత్తే ఆమెకి చిన్నతనం గామా? అయితే ఏం? కోపంరాలేదు. అంతే చాలననుకుని ఆమె సంతృప్తిపడింది ఆమెను ఉడికించటానికి ఆమెచేసిన వంట కంటే హోటలుభోజనమే బాగుందన్నాడు. అంతటితో ఈ రుకుంటే బోవునా? నెల్లవారగానే ఉత్తరం రాయటానికి ఉపక్ర మించాడు.

"ప్రియమైన మామగారికి-ఇక్కడ అంతా క్షేమము. మీ అమ్మాయికి స్వయంపాకం కంటే హోటలుకూడే బాగున్నదిట. వంట చేసే యిబ్బందికూడా తప్పుతుందినే ఉద్దేశంతో హోటలునుంచి క్యారీయర్ తెప్పించుకుంటున్నాం. వంట చేయటం భార్యయొక్క 'విధి' అని నేననుగాని ఆమె కోరిక తీర్చటానికి అవునున్నందువల్ల ఈ ఖర్చు నేను భరించలేను గనుక-మీరే నెల నెలా పంపిస్తారని అశక్తున్నాను. వంట లేదు కనుక తీరక సమయంలో కాంతి ఏదైనా అల్లికలాంటిది నేర్చుకుంటే వాడిమోడ వచ్చే అదాయం పోతు తక్కిన ఖర్చు పంపించండి. లేక ఆ తీరిక సమయంలో ఏమీ తోడక ప్రతీకలేవయినా తెచ్చుంటే అఖగ్న గూడా మీరే భరించవలసి ఉంటుందని మంచుగానే తెలియజేయమయినది.

ఇల్లు,
మీ అల్లుడు.

మర్రా: వీలైతే మీరుగూడా ఈ భోజనం రుచి చూడాలికి వచ్చి బోవలెందగా అహ్వనించబయినది."

అని రాజీవయ అంటించేసి అఫీసుకి పోయేటప్పుడు వాసు చెయ్యవచ్చునని తేబులో పెట్టుకున్నాడు. అతడు స్నానం చేసేటప్పుడు చిల్లర వెబ్బులకోసం వెతికి కాంతికు ఆవుత్తరం దొరికింది. నైన మాస్తీ తన శింశికార అడ్రుంది "స్నేహితుడి రాసే ఉత్తరాలకూడా మాసిస్తాడే, తింకి గారికి రాసే ఉత్తరం మాసిందనుండా ఉండటానికి ఏముంటుంది?" అని కాంతికి ఆలోచన పడింది. భార్యగా తనకు హక్కున్నది డ్రైర్యం తెచ్చుకుని కవరు తీసి చించింది. దిద్దుతుంటే తనకిగూడా నిప్పు వచ్చిందిగాని దిద్దవటం పూర్తికాగానే కోపం వచ్చింది. ఆ ఉత్తరం చేతులో పట్టుకుని గుబురు అతని దగ్గరికివెళ్ళి "ఏమిటండీ ఈ ప్రాతలు? మంచీ నెడూ, నుట్టారెట్టూ- ఏమీ తెలియక్కరమా?" అంటూ రెండు ముక్కలుచేసి నెలకెసి కోటింది. ఆ ఉత్తరం ఆమె చేతిలో పడిందిని గ్రహించి తేలు వుట్టిని దొంగలాగా ఊరుకునేసరికి ఆమె కోపం మరి ఎక్కువయింది. "ఏదో రుచ్చిద్దీ పుట్టి ఒక పూలు తెప్పస్తే, ఎప్పుడూ తెప్పించే మన్నానా?... తెప్పస్తే మాత్రం రాయాలి బండీ..." అని ఏమిలేమిటో సాగదీసింది. "ఏమో ఇలాంటి కోరికలే కోరుతుంటావనుకో! కావటానికి ఒట్టిమనిషిని కొడుగవా! నాద్గర డెబ్బులేవు గనక..."

"అంత భరించలేనివాళ్ళు పెళ్ళిందుకు చేసుకోవాలి!" అన్నది కాంతి.

"కార్యని భర్త భరించాలి అన్నప్పుడు

బహుమతి రు. 500
(గవర్నమెంట్ రివైరు)

తెల్ల వెండ్రుకలను పోగొట్టును
తంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికము మా నువానన "మన మోహిని హేర ఆయర్" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద వృద్ధిలో తయారైనది తిలపంబు నయిస్తువరకు వెండ్రుకలను వర్ణింపుచును. ఇదిగో మొదలుకు దర్శనము నిచ్చును. ఉన్నాడము, తలదాపు వగైరా జబ్బుల రాసియును. "జ్ఞానికైత్ర"ని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక నీసారు. 3-4 రోజు సీసారు. 8-10-0 పగము నెరసివుంటే ఒక నీసారు. 10-0-0 కి నీసారు. 12/- పూర్తిగ నెరసివుంటే ఒక నీసారు. 1/- అ కి నీసారు. 18/- అ. ఇది చవిచేయదని నిరూపించిన రు. 500/-

GENERAL LABORATORIES,
(H. O) P. O. Rajdhanwar (H. Bhag.),

ధర్మశాస్త్ర తత్వశాస్త్రం వంటివి పట్టాలి."

"మీ తర్కానికి సంతోషించాలే ఊరు కోండి" అని గట్టిగా మందలించి విసవిసా పలిపోయింది. ఆ కోపానికి మనవాళ్లు ప్రత్యేకంగా పేరుపెట్టి 'ప్రణయకోపం' అన్నారు. ఆ కోపం వచ్చినపుడు కొంత అందం రెట్టింపు అవుతుందంటాడు వెంకట్రావు. అందుకేనట మరీమరి ఉడికించటం. ఇప్పటికిదియిందా? అఫీసుకువస్తూ పోషాఫీసుకి వెళ్లి మామగారికి గాభరాపిత్తి వెంటనే బయల్దేరేటట్లుగా మూకుముక్కుల్లో ఒక ఉత్తరం రాశాడు. ఆ ఉత్తరమే రమణయ్య గారిని అంత గాభరాపెట్టింది. ఇది సంతోషంగా ఆ 'తేజా జనవృత్తంతం.'

ఆ పుత్తరం రాసినవిషయం కొంత తెలియనివ్వలేదు. అందువల రమణయ్య గారు ఈ బండికి త్రాసే విషయం వెంకట్రావు కొక్కడికే తెలుసు. ఆయన గారు వచ్చేసరికి తినిపెట్టగల రుండుగూడదు. ఏకాంతంలో కొంత ఆయన గట్టిగా మండిపెట్టాడు. కొంత తేదరిపోయి నిజం చెప్తంది. మామగారు ఆశ్చర్యపోతాడు. ఇలా ఆలోచించుకుని బండివచ్చే వేళికి ఏదో పనిఉన్నట్లుగా నేపను దగ్గర తిరుగుతూ మామగారికి కనబడ్డాడు. ఆయన గారు కొంచెం సమయం న్యూరీ గల వారు; అటుకు జబాబ్ కనబడగానే పలకరించిందా (ముఖం గూడా చల్లక) అతి డేంట్లో తనప్పుడే వెళ్లి కూతుర్ని గట్టిగా మందలించి, ఆసలు విషయం తెల్పుకోవా నుకున్నాడు. వెంకట్రావుకి కావలసింది గూడా అదే! మామగారు ఇంటికి వెళ్లి బంటు మామూలే ఉన్నాడు.

అనుకోకుండా ఆ సమయంలో తండ్రి గారు వచ్చేసరికి కొంత నివ్వరపోయింది. ఆయన గారు మాత్రం కూతురిని ద లోపల్లోపల కొరాలు మిరియాలు నూరు తున్నాడు. అందువల్ల కూతురు చాలా మారి పోయినట్లూ, ఇదివరకటి లక్షణాలేమీ తనల్లా కనపడింది. 'తను ఉత్తరం చించి జేసినా తండ్రిగారెందుకు వచ్చినట్లు?' అని కొంత ఆశ్చర్యపోయింది. అసలు వచ్చింది జేరేపనిమీద కాబోలను కుని స్త్రీమితిపడి, మర్యాదలు చేసింది. కుర్చీలో కూర్చున్న తరువాత "ఏమిటి కాన్నా! పనిమీద వచ్చావు?" అని వత్సలెచ్చుకుంటూ అడిగింది. ఆయన గా కొక్కసారిగా "ఏమిటా?...కర్మ...బుద్ధిలేకపోతే సరి" అని అరిచాడు. పాపం! కొంత నిజంగా కంగారుపడింది. చిన్నప్పట్నుండి అక్కయ్యలందరికంటే ప్రేమగా పెంచినతండ్రి అంత కటువుగా మాట్లాడేసరికి కళ్ళలో నీళ్లు గిరుస తిరిగివస్తాయి. ఎలాగైనా ప్రేమతో పెంచిన తండ్రి. ఆయన గారు కోపం కొంత తగ్గింకు

కుని "ఏంచేశావో చెప్పు. ఎందుకు రాకాడి పుత్తరం?" అంటూ జేబులోనుంచి ఉత్తరం తీసి యిచ్చాడు. అది చూచేసరికి కొంత సవ్యాలో వివేచనా తెలిసింది కాదు అయినా అనవసరంగా తన తండ్రికి తెలిపిన కోపం తెప్పించినందుకు ధర్మమీద నిజంగా కోపం వచ్చింది. ఇంకొక్క వెంకట్రావు వచ్చి మామగార్ని 'ఎప్పుడొచ్చారు?' అని ఎరగనట్లు అడగబోయాడు. నోట్లో మాట నోట్లో ఉండగానే కొంత నిజంగానే తన స్వభావాన్ని విడిచిపెట్టినదై "ఏమిటండీ యీ వ్రాతలు?" అంటూ మీది కేగిరింది.

"ఏమిటి? ముక్కు అడ్డంకావోలే మింగేసిదాని చేసే!" అన్నాడు ఏమీ ఎరగ నట్లు వెంకట్రావు. కొంతకి దుఃఖం (అంతే కోపం పట్టలేక) ముంచుకువచ్చి గదిలోకి వెళ్లిపోయింది. వెంకట్రావుకి యిప్పటికి ఈ ఆగడం చాలమకున్నాడు. పక్షకా సత్వతూ ఆమెను వెంటబడించాడు. రమణయ్య గారికి అల్లుడివత్సల అర్థంగాక ఆయన గూడా గది దగ్గరికి వెళ్లేసరికి, వెంకట్రావు కొంతను బుజ్జగిస్తున్నాడు. "అదేమిటి? గమ్యత్తు చేస్తే ఏడుస్తావెందుకు?" అంటున్నాడు. రమణయ్య గారికి నుండే లాగినంతపనియింది. తినిపెట్టిన 'చిట్టితిలి'ని తిటుకున్నదంతా అనవసరంగా భ్రమపడేసన్నమాట! అయ్యో! అనవసరంగా కొంత మనసు కష్టపెట్టానే, అని నొమ్ముకున్నాడు "దానికయినా హద్దా పడ్డా ఉండకచ్చలేదూ! మొన్న రాసిందిచాలక యిదిరాసి ఆయన్ని గాభరా పెట్టి యిక్కడివాకొరప్పించటమెందుకు?" అన్నది కొంత ఏడుపు దిగమింకుతూ "మొన్నటిది మీ నాన్న చూడకుండానే చించేశావుగా. ఇప్పుడు నిజం చెప్పు ఏమంటాడో?" అంటూ అతడు బయటికి వచ్చేశాడు. రమణయ్య గారు "యేమి" బన్నట్లు కొచ్చినవారు ముఖం పెట్టి అతని వంక చూశారు. "ఏముందిలేండి. ఇంతకూ అసలు 'ఆ ఉత్తరం' చూచే అదృష్టం మీకు లేకుండా చేసిందికొంత" అన్నాడు సత్వతూ. కొంత చించివేసిన ఉత్తరాన్ని ఉద్దేశించి కాని, కొంత ఆ ఉత్తరం పారజేయటానికి మనసాప్యక దాచివేసింది. "ఇన్సగ్ అటుకు గారి ప్రతాపంచూచి సంతోషించండి" అంటూ ఆ ముక్కులు తెచ్చి తండ్రి కిచ్చి జేసింది. "మాకావా! నీసూడా పారజేయ బుద్ధిగాలేదుగదా!" అన్నట్లు సవ్యాడు వెంకట్రావు ఆమెవంక చూచి. రమణయ్య గారు రెండుముక్కుల్ని ఒకచోటచేర్చి చదువుకుని "తప్పదియ్యో! ఇదా అసలు సంగతి. అనవసరంగా గాభరా పెట్టాకే మమ్మల్ని" అన్నాడు సత్వతూ. "అనవసర మేమిం నండీ. అది లేకపోతే మీరిప్పుడొచ్చేవారా చూ యింటికి?" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"నిజమే-నేను వచ్చేవాణ్ణి గాదు. ఈ కుక్క వార్త తెలిసేదికాదు" అన్నాడు కూతురు వంకమామూ. అప్పటికప్పుడే కొంతముఖం సెగతో ఎత్తబడి, సెగబయలుపై తల వారి పోయింది జేబులోనుంచి యాభై రూపాయలు తీసి అల్లుడికిందిస్తూ "మరి అమ్మాయి నెత్తుకు తీసికెళ్ళమంటావు?" అన్నాడు. అతగాడు సముకుతూ "ఇప్పుడెందుకండీ" అని చిరకి ఆలస్యం చేయటానికి ఉపాయం ఆలోచించి "మీరు ఆత్మగార్ని తీసుకు వచ్చి ఇక్కడ ఒక నెల ఉండండి. తర్వాత మీ యిష్టం" అన్నాడు. ఇప్పుడు కూతురు వంక చూచేసరికి ఇదివరకు పోయినాయను కున్న లక్షణాలన్నీ మళ్ళీ తిరిగి వచ్చినట్లని పించింది రమణయ్య గారికి.

ఆయన గారు వెళ్ళింతరువాత వెంకట్రావు కొంతతో అన్నాడు: "మాకావా! మామూ గారు మంచి సరసులు నా ఉత్తరానికి నిల్చున్న పక్షంగా యాభై రూపాయలు బహు మతిచ్చారు" అని ఆ యాభై రూపాయలు ఎందుకిచ్చావనే విషయం మై వాల్లిద్దరూ ఆనాడు రాత్రివరకూ జగనమాడుకున్నాడు.

వైట్రా

గర్భాశయ రోగ నివారిణి

వర్ష గర్భాశయ వ్యాధులకు
 పూర్తిగా పోగొట్టి ఆరోగ్యమును
 పంతానమును కలుగజేయును. అన్ని
 వ్యాధిదోహకును. పీసా రు. 2/8

కృష్ణావేబరేటర, బెజవాడ

ప్రథమం

విశ్వానాథ : మహారాష్ట్రా కంఠియ్య-కవచ

బాప్తీస్టు ప్రభుత్వం ఆధారంగా హిందూ, ఇస్లామీ భావాలలో చేరిన ఆనంద్ నిర్మిస్తున్న చిత్రం
 "అంజలి"లో నటించాను.

ఎ. వి. ఎం. వారి హిందీ చిత్రం "భాయ్ భాయ్" లో నటించి.

ఆర్. టి. ఫిలింస్ వారి ఆఫ్ థిల్లి దూర్ సరీలో మోహిలాల్.

ఎ. సి. ఎం. వారి "కాల్ కాల్" లో విద్యా అభివృద్ధి.

లక్ష్మీ ప్రాసాదమ్మ వారి "ఇంకొక యాత్ర" నాటకం రిహార్సల్స్ చేస్తున్న కృష్ణకుమారి, పద్మనాభం, శేలంకి.

ప్రేంచిభావలో మంచి చిత్రం

ప్రేంచిభావలో ప్రాసాదమ్మ వారి ఆ తేమంది ప్రేంచి చిత్రం గురించి ముగ్ధా గారు ఒక సమీక్ష ఆయింది. ఆమెకొద్దో బాధిల్లిన వానాలు, కాంతి తగ్గిన వానలు, కన్నీళ్లు, కన్నీళ్లు, కన్నీళ్లు మొదలైనవాయి. ఈ చిత్రం చూసి, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో అనిపించింది. నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో అనిపించింది.

యీ జాబ్లో నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో అనిపించింది. నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో అనిపించింది.

కానీ, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో అనిపించింది. నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో అనిపించింది.

కానీ, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో అనిపించింది. నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో, నా ప్రతిభలో ఏమి వాస్తవం ఉందో అనిపించింది.

[illegible][illegible]

ఆ తఱ్ఱాయత్తలంబు ౩౪ స్త్రీకూటా
ఉండు కొబ్బరి, స్త్రీగోలు అమెరి నుండు
మోమునకి, అమెరి ఈ మోమునకి
మోమునకి అమెరి కొబ్బరినకియు, ఆ
యత్తలంబు ౩౫ అత్తలంబు ౩౬ అత్తలంబు ౩౭
అత్తలంబు ౩౮ అత్తలంబు ౩౯ అత్తలంబు ౪౦
అత్తలంబు ౪౧ అత్తలంబు ౪౨ అత్తలంబు ౪౩
అత్తలంబు ౪౪ అత్తలంబు ౪౫ అత్తలంబు ౪౬
అత్తలంబు ౪౭ అత్తలంబు ౪౮ అత్తలంబు ౪౯
అత్తలంబు ౫౦ అత్తలంబు ౫౧ అత్తలంబు ౫౨
అత్తలంబు ౫౩ అత్తలంబు ౫౪ అత్తలంబు ౫౫
అత్తలంబు ౫౬ అత్తలంబు ౫౭ అత్తలంబు ౫౮
అత్తలంబు ౫౯ అత్తలంబు ౬౦ అత్తలంబు ౬౧
అత్తలంబు ౬౨ అత్తలంబు ౬౩ అత్తలంబు ౬౪
అత్తలంబు ౬౫ అత్తలంబు ౬౬ అత్తలంబు ౬౭
అత్తలంబు ౬౮ అత్తలంబు ౬౯ అత్తలంబు ౭౦
అత్తలంబు ౭౧ అత్తలంబు ౭౨ అత్తలంబు ౭౩
అత్తలంబు ౭౪ అత్తలంబు ౭౫ అత్తలంబు ౭౬
అత్తలంబు ౭౭ అత్తలంబు ౭౮ అత్తలంబు ౭౯
అత్తలంబు ౮౦ అత్తలంబు ౮౧ అత్తలంబు ౮౨
అత్తలంబు ౮౩ అత్తలంబు ౮౪ అత్తలంబు ౮౫
అత్తలంబు ౮౬ అత్తలంబు ౮౭ అత్తలంబు ౮౮
అత్తలంబు ౮౯ అత్తలంబు ౯౦ అత్తలంబు ౯౧
అత్తలంబు ౯౨ అత్తలంబు ౯౩ అత్తలంబు ౯౪
అత్తలంబు ౯౫ అత్తలంబు ౯౬ అత్తలంబు ౯౭
అత్తలంబు ౯౮ అత్తలంబు ౯౯ అత్తలంబు ౧౦౦

అందు చేర్చి అర్జునుని పేరు
వారు తయారుచేసి పంపి వ్యతిరేక
పంపించి. అప్పుడే అర్జునుని పంపించు

ఇప్పించడానికి ప్రయత్నించే నేనేటర్ క్లోక్ వాడం ఇంకాను విరుద్ధం. తన మేనల్లుడు తెల్లవాడు, నొప్పవాడు, నాడితో బాగానే చాలా పని ఉంది. నీగో నల్లవాడు. దొంగవర్మకు, నాడినల్ల చేశావేం ప్రయోజనం లేదు. అందువల్ల నల్లవాడి ప్రాణం కన్న తన మేనల్లుడి ప్రాణం విలువ ఎక్కువ.

నేనేటర్ క్లోక్ చాక చక్కంతో నాడించి, కొద్దిక్షణాలపేపు పేళ్ళకంటికి పార అల్లగలుగుతాడు. ఆమె వామ్యాలం మీద సంతకం చేస్తుంది. అది జరిగి కొద్ది సేపటిలోనే, అసలు ఈ గోడవతో ఏ ప్రయోగం కాని మరో నీగోని, పారపాలున, తీసుకెళ్ళి జనం ఉర్రేస్తారు.

పారపాలు గురించగానే, విఘ్నం వెంట బడి అసలు పారిపోయిన నీగోని వేచాడు తాడు. ఆ నీగో ప్రాణభీతితో ఈమె ఇంటికివచ్చి కరణుకోరుతాడు. అంతక్రితమే, దొంగవాళ్ళాలంకోసం ఆమెని లాలించిన వ్యక్తి (హంతకుడి సోదరుడు) ఆక్షణంలో వచ్చి, నీగోతో సంపర్కం పెట్టుకున్న దని ఆమెని నిందింస్తాడు.

హింసాదాహంతో, కోడ్లవెంట తిరుగు తున్న జనంలో చలరేగిన అమానుష ప్రవృత్తి, 'దనువు సంస్కారం' ఉన్న ఈ వ్యక్తి ఆభ్రాంసం, ఆమెలో అసహ్య భావం కలిగి న్నాయి. తన ఎదుట ప్రాణభీతికోసం నిలచిన నీగోపెన కరుణ కలుగుతుంది. ఆమెకి వర్త విదక్షణానిదాంతం అంటే ఏవగింపు పుట్టించేమీ లేదు. "నన్ను ముట్టుకోవ. నాకు నీగోలంటే చిరాకు" అని సూటిగా చెప్పేస్తుంది. ఆమె నీగోని, మనిషిగా చూడగలిగింది. ఎదునిషి అయినా అంతే. ఇట్లా ముట్టుముట్టిన ఆ వేళపరులబారినుంచి నీగోని తప్పించడానికి, నిజం చెప్పి అతన్ని కొప్పాడడానికి, నిశ్చయించుకుంటుంది. అతి మెలకువతో, మేడదిగి, అప్పుడే వచ్చిన పోలీసుకారు దగ్గరికి అతన్ని లాక్కుపోయి ముందర జననిలన మువ్వ తప్పిస్తుంది.

ఇది కథ.

పోలీసుల రక్షణక్రింద, 'వాన్' లో నీగో పక్కన కూర్చొని తాడకు వెళ్లా ఉన్నప్పుడు, అమెలోని మానవత ఆ పతితు రాలిని దీవితంగా చూపిస్తుంది. ఉప్పొంగే, కరుణతో, వాత్సల్యంతో అభిమానంతో ఆమె నీగోచెయ్యి పట్టుకుని, బాధ తెలిసిన భావంతో, "నీకు ఫరవాలేదు. నేను నీ అండన ఉన్నాను" అని ధైర్యం చెబుతుంది.

ఈ కథ ఒక్క అమెరికా పరిస్థితులకే కాదు. విద్యేవం అనే దుర్గుణానికి నిలయ మైన ప్రతి దేశానికీ, ప్రతి మనిషికీ ఒక విజ్ఞప్తి. భావ లేని ప్రబోధం.

ఇటీవలే వివాహం చేసుకున్న హాలీవుడ్ తార క్రేన్ కెల్లీ, మొనాకో ప్రభువు మూడవ రెయిన్ లు.

ప థే ర్ పా ం చా లీ

సత్యజిత్ రాయ్ నిర్మించిన టెంగాలీ చిత్రం "పథర్ పంచాలీ"ని విశేషమైన చిత్రముగా భారత జాతీయతను వాస్తవంగా ప్రతిబింబించేదిగా ప్రశంసిస్తూ అంతర్జాతీయ విద్యార్థి సంఘం ప్రతీక "వరల్డ్ స్టూడెంట్స్ మూవీస్" మున్న ఈ చిత్రం గురించిన వివరాలు ప్రచురించింది.

పాఠశాలత్రయం వదలిన తరువాత ఏ డేజీ మేవా సాధించగల అభివృద్ధికి, వికాసానికి ఇది చిహ్నమని ఆ ప్రతీక వ్రాసింది. ఇంకూ, ఈ చిత్రం దర్శకుడు, శ్రీ సత్యజిత్ రాయ్, కెమెరామన్ సుత్రతా మైత్రా లతో ఇంటర్వ్యూను కూడా ప్రచురించాడు.

తొలిసారిగా సిని కెమెరాను చేతబట్టిన సుత్రతా మైత్రా నూటాడుకూ అసలు కథలో పేర్కొనబడ గ్రామం నిర్బంధితురంలోనే చిత్రం నిర్మించినట్లు తెలియచేశారు. కథలోని శిథిలగృహం, సినిమాకోసం చేసిన గుట్ కాదు. కథ చాలవరకూ ఆరుబయలుపై ఆ ఇంటి ఉవరగానూ, ఆ ఇల్లు ఉన్న

తోటలోనూ జరుగుతుంది. దీన్ని చిత్రించడానికి కృత్రిమ సాధనాలు ఏవీ ఉపయోగించకుండా సహజమూ, స్వచ్ఛమూ అయిన కాంతి నే సద్వినియోగం చేసుకున్నామని మైత్రా వివరించారు.

ఆఖరికి ఆ ఇంటిలోపల దృశ్యాలు తీసి వస్తుకు కూడా, విశ్చుదిపాలకోరికి పాక, 'రిఫ్లెక్స్' సహాయంతో, నూర్యకాంతిని ఆ చీకటి ఇంట్లోకి ప్రసరింపజేశారు. దీపాలు ఉపయోగించినదల్లా, ఇంట్లో రాత్రి వేళ దృశ్యాలు చిత్రించినపుడే.

సకల స్వరూప స్వభావాలను గౌరవించి వాటి మేరకు చిత్రంలో నూడా వాస్తవికతను అన్ని విధాలా పోషించడానికి ఈ విధముగా ప్రయత్నించేసినందుకల్లా కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలో, భామగ్రహణ కళ దృష్ట్యా అవలంబించవలసిన పద్ధతులకు, సన్నివేశాన్ని ఒప్పించే వాస్తవిక సాధించడానికి అనుసరించే పద్ధతులకు రాతీ వదలదు. ఇందులోనూడా అదే జరిగింది అని శ్రీ మైత్రా చెప్పాడు.

కె. అమర్ నాథ్ చిత్రం
'నయా అందాజ్' లో ప్రాజెక్ట్.

పథేర్ పాంచాలీ

అఖిర్ కి నూర్య్ కాంతిని వి వి యోగిం మ
కొవడం కూడా, ఆయా సన్నివేశాల స్వభా
వం, నూర్య్ కాంతి ప్రభావం కూడా ఆలో
చించి, అవసరాలనుబట్టి లేత ఎండ, మువర
ఎండ ఛాయలవారీగా విభజించి మరీ వర్ణన
చూపించినట్లు ఆయన తెలియజెప్పారు.
కథలో, హరిహరుడి కుమార్తె దుర్గ చని
బయినపుడు, వివాద వాతావరణాన్ని
స్వాభావికంగా సమగ్రంగా చూపించడం
కోసం, అందుకు తగిన ఛాయలో నూర్య్
కాంతినే ఉపయోగించారు తప్ప స్థాలో
గ్రాఫీకల్ చేరిక కన్ను చెరికొట్టే ఎండను
వాడుకోలేదు.

దర్శకుడు శ్రీ సత్యజిత్ రాయ్ ఈ చిత్రం
నిర్మించడంలో తాము ఎదుర్కొన్న వివిధ
సమస్యలను వివరించారు. డబ్బు లేక
నిర్మాణం ఆగిపోయిన దశలో పశ్చిమ
బెంగాల్ ప్రభుత్వం ఆదుకుని పట్టుబడి
పెట్టించని చెప్పారు.

ఈ చిత్రాన్ని ఓంప్రభకుండా విడుదల
చేసినది మన దేశంలో కాదు. న్యూయార్క్కు
లోని 'మోషర్స్ ఆర్ మ్యూజియం'లో
భారతీయ కళా ప్రదర్శనం జరిగింది. 1955,
మే నెలలో ఈ చిత్రాన్ని అక్కడ
చూపించినట్లు శ్రీ రాయ్ చెప్పారు.

ఈవాడు భారతీయ చిత్రాల అవేకం
విడిచిచి తల అడుగుజాడలలో తయారవుతున్నవని, వాటిపై ఆయా చిత్రాల
ప్రభావం కనబడుతుందని, అయితే 'పథేర్
పాంచాలీ'పై మాత్రం ఏ విజ్ఞత చిత్రం

జాంబాయి సినిమా లేఖ

నన్నార్ నిబంధనలను కఠినతరం చేయించడానికి కాంగ్రెసు నకుంకటివారుకు చలనచిత్ర పరిశ్రమ ప్రముఖులు నిరసన వెల్లడిస్తున్నారు. చలనచిత్ర నిర్మాతల సంఘ అధిష్ఠాన మంత్రి అగ్నివర్మను శ్రీ వి. కాంతారాం, చలనచిత్ర పరిశ్రమపట్ల కాంగ్రెసు అవలంబించిన ఈవైఖరిని బహిరంగంగా విమర్శించారు. ఆయనతో పాటు, పలువురు నిర్మాతలూ కూడా, సర్వతోముఖంగా వికసించి విస్తరిస్తున్న ఈ పరిశ్రమపట్ల కాంగ్రెసు అభివృద్ధి విశోధక మైన ఇటువంటి చర్యలు అవలంబించడంబడం బాంధవీయం కాదని అన్నారు.

ఇటీవలి చిత్రాలలో ఎ. వి. యం. వారి 'భాయ్ భాయ్' జనాన్ని బాగా ఆకర్షిస్తోంది. బాక్సోఫీస్ చిత్రం కావడానికి కొంతసేపైనాంసున్నీ ఉన్న ఈ చిత్రంలో రాణించింది శ్రీ యం. వి. రామన్ దర్శకత్వం ఒక టే చిత్రం పాడుకున్నా పాటలూ, నృత్యాలూ పుష్కలంగా ఉన్నాయి. ఆ ఉన్నవన్నీ బాగున్నాయి. అశోక్ కుమార్, కిశోర్ కుమార్, నిమ్మి, శ్యామ, ఓంకార్ మొదలైనవారితో నుంచి నటన ప్రదర్శించారు. అనవసర సన్నివేశాలు మాత్రం చాలా ఉన్నందువల్ల, చిత్రం విసుగెత్తి డమే కాక, కథ కృత్రిమంగా తయారైంది. పాటలు అన్నీ మహావారంగా ఉన్నాయి. కిశోర్, నిమ్మిలు చేసిన శిథిలనాట్యం చాలా బాగుంది.

మేరీ బకర్తికి పెంపొంది, సహజీవం విధానం విశ్వవ్యాప్తం కావాలని, కాంతి సుస్థిరం కావాలని నెలకొల ప్రజలు ఘోషిస్తున్న ఈ కాలంలో ప్రాన్సు పీటెని ఆలంబనంచేసుకోని అద్భుతము, అపూర్వమూ అయిన చలనచిత్రం ఒకటి నిర్మించింది. ఈ చిత్రాన్ని ఇటీవల మోస్కో, పారిస్,

న్యూయార్క్, గోవా, జెర్నీస్, ఆస్ట్రేలియా లలో ప్రముఖులకు చూపించారు.

కథజరిగేన ఒక ప్రెంచి ఓడలో అది చేపలడక. ఆ ఓడ నార్వేజియన్ సముద్ర మన్యంలో శాంటుంది. హతాశుగా ఒక దారుణమైన వ్యాధి ప్రబలి ఆ ఓడలో జనాన్ని అంతించేసి చిరస్మరపరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. వెంటనే, ఓడ కెప్టెన్, సహాయకావాలని సూచిస్తూ రెవును సిగ్నల్ పంపుతాడు కాని, అది నిర్ద్రుతావనం అవుతుంది. ఆపైన రేజీయో ప్రసారం యంత్రం సహాయంతో సిగ్నల్స్ ప్రసారం చేస్తాడు. ఆఫ్రికాలో ఒక వేగుడు రేజీయోవ్యారా వాటిని విని, కెప్టెన్ చేసిన సూచనలు ఆధారంగా నార్వేజియన్ సముద్రంలో ఉన్న ఆ ప్రెంచి ఓడలో జనానికి సోకిన వ్యాధి స్వయాప స్వభావాలు నిర్ణయించగలుగుతాడు. అది ఒక విషవ్యాధి అని తేలుతుంది. ఆ వ్యాధి సోకినవారికి ఒక ప్రత్యేక మైన 'వాక్సిన్' (టీకొలమం) 12 గంటలలో ఇంజెక్ట్ చేయవలసిఉంటుంది. ఈ వైవాన్ని ఆ డాక్టరు రేజీయోవ్యారా తిరిగి ప్రసారం చేస్తాడు. వివిధశాల ప్రధానగురాలలో జనం ఆ సంగతి తెలుసుకొని, ప్రెంచి ఓడలో జనాన్ని కాపాడడానికి కొయ శివులూ కృషి చేయ ప్రామాణికంబారు. పారిస్, జెర్నీస్, చాక్ హోం, ఆస్ట్రేలియాల ప్రజలు, అవేకతరహాల వారు, సామాన్య ప్రజలు, ఈ బృహత్కార్యంలో పాల్గొని, అంచెలగొడ ఆ మంగును ఓడలోనివారికి అంది చేయడాన్ని ఈ చిత్రంలో అద్భుతంగా చిత్రించారు. ఇందిరి కృషి ఫలితంగా ఆ టీకొల మంగున్న చిన్న పిల్ల పకొలంలో గమ్యస్థానం చేరుకుని, అక్కడే వారి ప్రాణాలు కాపాడుతుంది.

చిత్రం ప్రదర్శించిన తరువాత, ఆరు మహావగలనూ రేజీయోవ్యారా కలుపుతూ, ప్రత్యేక కార్యక్రమం ఒకటి ఏర్పాటు

ప్రభావము అవకాశం లేదని తాము గట్టిగా చెప్పగలమని శ్రీ రాయ్ అన్నారు.

చాప్లిన్ కు రష్యా ఆహ్వానం

చార్లీ చాప్లిన్ కు రష్యా రావలసిందని సోవియట్ జాయకులు కృషిపై బుల్గానికొలు ఆహ్వానించారు. ఏప్రిల్ 20 న ఈ

వాయకులు గౌరవార్థం లండన్ లోని సోవియట్ రాయబారి కార్యాలయంలో విందు జరిగినపుడు చాప్లిన్ కు వారు కలుసుకున్నారు.

ఈనాటి కళాకారులలో చాప్లిన్ ఉత్తమోత్తముడని కృషిపై ఈ సందర్భంలో ప్రకటించారు. విందుకు వచ్చిన చాప్లిన్ కు వారు అగ్రస్థానం ఇచ్చి తమ గౌరవాభిమానాలను వెల్లడించారు.

చేశారు. ఒక ప్రాంతానికొకటి, మరొకటి నీ సరి, ఒక అమెరికన్ నాకాబోర్డర్, మొదలైనవారు మాట్లాడారు. చిత్రనిర్మాత క్రిస్టియన్ జాక్స్ మాట్లాడుతూ మైత్రి ప్రమోకర్త, ఒకరికొకరు తోడ్పడి అనుకో వాలన్న సద్భావాన్ని పెంపొందించడమే తమ లక్ష్యమన్నారు. ఈ చిత్రానికి జాక్స్ రమీ - సి నే రి యో చాశారు. దీనికి 'సి థా లేజర్ దు మాండ్' (ప్రపంచ ప్రజలంతా కలిస్తే) అని పేరుపెట్టారు. ఈ చిత్రం మనదేశంలో ప్రదర్శింపచేయడానికి ప్రభుత్వం ప్రానుకోవడం వాంఛనీయం. ★

ఈ నెల ఆరు కొత్త చిత్రాలు

ఈ నెల తెలకక్క కొత్త తెలుగు చిత్రాలు ఇప్పటికే తెలిసిన వార్తల ప్రకారం, అను ఉంటాయి. వాటిలో ఒకటి రాజశ్రీ వారి "జయం మనదే" మొన్న 4వ విడుదల అయింది. పోలే, జూపిటర్ వారి "ఉమాసుందరి" జి. వి. ఎస్. వారి "సాంత పూరు" రాజ్యపిక్చర్స్ వారి 'హరిశ్చంద్ర,' కింకర్ ప్రొడక్షన్స్ వారి 'సదాశివ,' లక్ష్మీ ప్రొడక్షన్స్ వారి 'ఇలవేల్పు' ఈ నెలలో వే విడుదల కావచ్చు. ఒక నెలలో ఇన్ని కొత్త చిత్రాలు విడుదల కావటం తెలుగు ప్రేక్షకులకు ఇదే తొలిసారి అని చెప్పవచ్చు. పోటా పోటీలుగా ఇన్ని చిత్రాలు ఈ నెల లోనే విడుదల కావడానికి గోదావరి పుష్కరాల మాహాత్మ్యం, మాడా కొంత వరుకుకారణం కావచ్చుననుకుంటున్నారు. ఏప్రిల్ నెలఖరవరకు విడుదల అయిన చిత్రాలు పది. వీటిలో తెలుగు సంస్థలు నిర్మించినవి, ఆరు ఉన్నాయి. తిమిళ సంస్థలు నిర్మించినవి, మాడర్న్ థియేటర్స్ వారి "అలిబాబా, 40 మంది దొంగలు" ఎ. వి. ఎం. వారి 'వాసుదేవవిత్' మరిరెండు డబ్ చేసిన చిత్రాలు. వాటిలో ఒకటి శిరవణధన యనిటి పిక్చర్స్ "విసుర్ పారాదను" అనే తిమిళ చిత్రం దీన్ని "విధి విలాసము" అన్న పోయతో విడుదల చేశారు. రెండోది నీలా ప్రొడక్షన్స్ వారి "సి. వి. డి." అనే మలయాళ చిత్రం. ★

సినిమా వార్తలు

రాజక్రిస్నం పేరిట శ్రీ సుందర్ లాల్ నకూతా నిర్మించిన చిత్రం "జయం మనదే"

రాజశ్రీ వారి 'జయం మనదే'లో జానకి.

ఈ నెల 4వ ఆంధ్రలో విడుదల అయింది. శ్రీ జి. ఎ. ఎస్. ప్రకాశరావు దర్శకత్వం వహించిన ఈ చిత్రంలో అంజలి, రామారావు, శేలంగి, జానకి, సి. ఎస్. ఆర్, సుమ్యజి, ఆర్. నాగేశ్వరరావు ప్రభుత్వం నటించారు.

ఈ నెలలోనే విడుదల కానున్న మరో చిత్రం జి.వి.ఎస్. ప్రొడక్షన్స్ వారి 'సాంత పూరు.' రాజసులోదన, జూపిటి, రామారావు, సి.ఎస్. ఆర్, అమర్ నాథ్ మొదలైనవారు పాల్గొన్నారు. దర్శకుడు శ్రీ ఇ. ఎస్. ఎన్. మూర్తి. రచన శ్రీ రామారావు, సంగీతం ఘంటసాల.

వాహినీ పేరిట పోన్నలూర్ బ్రదర్స్ నిర్మిస్తున్న 'భాగ్యరేఖ' చిత్రం నాలుగు రోజులకు పూర్తి అయింది. జయప్ర, రామారావు ముఖ్యభూమికలు నిర్వహిస్తున్న ఈ చిత్రానికి శ్రీ బి. యన్ రెడ్డి దర్శకుడు. శేలంగి, రమణారెడ్డి, సి. ఎస్. ఆర్, నాగభూషణం ఇతర నటులు. సంగీత దర్శకుడు పెండ్యాల.

నంది పిక్చర్స్ వారి 'సాభాగ్యం' శ్రీ జంపన చంద్రశేఖరరావు దర్శకత్వం వహించిన ఈ చిత్రంలో మరుగుగా తయారవు తోంది. సావిత్రి, రామారావు, రంగారావు, శేలంగి, మార్కంకంటం, హేమలత నటించారు.

జంపన దర్శకత్వం వహించిన ఈ చిత్రం మరో చిత్రం రాజ్యం పిక్చర్స్ వారి 'హరి శ్చంద్ర' చంద్రమతిగా లక్ష్మీరాజ్యం, హరి శ్చంద్రుడుగా రంగారావు, వక్రత్రేకుడుగా శేలంగి నటించారు. ఈ చిత్రం ఈ నెల లోనే పూర్తి కావచ్చునని తెలుస్తోంది.

పొరమాంటి పిక్చర్స్ విలియం కైలర్ దర్శకత్వం నిర్మించిన 'సస్పెన్స్' చిత్రం 'డెస్పరేట్ అవర్స్' థియేటర్ విడుదల కాబోతున్నది. విసావిజన్ లో తెలుపు నలుపులో తయారైన తొలిచిత్రం ఇదే. హంసీ బాగార్ ప్రొడ్యూసర్, మార్నెస్టాట్ ఆర్థర్ కె.డి ఇందులో నటించారు.

హువైట్ నిర్మించిన సుప్రసిద్ధ బ్రిటిష్ దర్శకుడు, నటుడు సర్ లారెన్స్ ఒలివీయర్ ఇప్పుడు 'మాకెట్'ను వర్తచిత్రంగా నిర్మింప నిశ్చయించారు. ఇందులో సర్ లారెన్స్ భార్య, విలియన్ బీ 'లేడీ మాకెట్' భూమిక నిర్వహిస్తుండటం, 'మాకెట్'ను సుప్రసిద్ధనటుడు, అయిన ఆర్నస్ టెర్నల్ గడ తెలుపు నలుపులో చిత్రం నిర్మించడం విశేషమే.

కాశ్మీరు శాలువ రు. 2-8-0. మాత్రమే

96" X 54" ల కొలతల కాశ్మీరు శాలువ రు. 2-8-0.

పోషిడీ అదనం. పూకు పరిమితంగా ఉంది, వివాహం ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

KASHMIRI SHAWL HOUSE. Durgiana (A. P. W.) Amritsar.

నాగుల చాచిత

సూర్యుడు పడమటికొండలచాటు నుండి మాయమౌతున్నాడు. పక్షులు కలకలమంటూ తిరిగి గూర్చు చేరుకొంటున్నాయి. తలులకొరకు దూడలు 'అంబా' అని అరుస్తున్నాయి. గొధులి పొగమంచువలె కప్పడుతోంది. ఆంజనేయండు లో ఊరిజైలునున్న దయ్యాల కొంపలో ఉద్దరు అభాగ్యులు తమ దురదృష్టాలను తలచుకుంటూ దుఃఖిస్తున్నారు. "మద్యాన్నం ఒక్క మెతుకుకూడ దొరకలేను. నీళ్ళమైతా దొరికిందా?" మెల్లగా ప్రశ్నించాడు వారాయణ.

వీరయ్య భారంగా నిట్టూర్చాడు. "ఒక తల్లి దయతలచి పిడికెడుకూడు పడేసింది. అది తిన కానిన్ని మంచినీళ్లు తాళను."

"అదృష్టవంతుడివి. నీవు చిన్నవాడనవలం చేత దయతలచి బిచ్చం పెడుతున్నారు. వాకెవరు పెడతారు? అగిలే కూరి చేసుకోలేవా అంటూ విరుచుకు పడుస్తాడు. అందరూ కూరి చేసుకోమనటమే కాని కూరి చ్చేవారొక్కరూ కనిపించలేదు" అంటూ మోకాళ్ళకు తలనానించి కళ్లు మూసుకున్నాడు వారాయణ.

"అయితే ఉదయంనుండి నీవేమీ తినలేదా నాగి?"

"లేదు... ఉంటేగా తినటానికి?"

"నావద్ద కొంచెం నియ్యం ఉన్నాయి కారీ! నేను వంటచేస్తాను. నీవు వెళ్ళి స్నానం చేసిరా. కొంత బడలిక తగ్గుతుంది" అని తనవద్దనున్న చిన్న చూటం దిప్పేడు.

వారాయణ ఒసారి వీరయ్య మొగంలోనికి చూసి ఆతను విప్పిన చూటంపైపు చూశాడు.

"ఇద్దరికీ ఆవెలారబోతాయి వీరయ్యా?" వీరసంగా అడిగాడు.

"నేను మద్యాన్నం తిన్నాగా... అందువలన రాత్రికి నేను పడున్నా తరవాలేదు. నీవీరాత్రికి తింటే మళ్ళీ కళ్ళ రాత్రివరకు బాధ ఉండదు."

వీరయ్య చూటలు విని వారాయణ ఆశ్చర్యపోయాడు.

"వీరయ్యా! నా అశేవారవరూలేని ఈ లోకంలో నువ్వొక ఆత్మడిలా ఆడుకుంటున్నావు. ఈనాటినుండి నువ్వు నాకు

స్నేహితుడివికావు, తమ్ముడివి. ఇప్పటినుండి నువ్వు నన్ను "అన్నా" అని పిలుస్తుండు. ఏం! అలా పిలుస్తావా?"

"అలాగే పిలుస్తాలే వారీ... స్నానానికి పద" అంటూ మూలనన్ను చిన్న చట్టి తీసి పట్టుకుని తనకూడే చెటువుకు బయలుదేరాడు.

చెటువులో స్నానం చేయటంవలన వారాయణకు నగం బడలిక తగ్గి ఉత్సాహం వచ్చింది. కడుపునిండా నీళ్ళు త్రాగి స్నానం ముగించుకున్నాడు. వీరయ్య చట్టని ఇసుకతో తోమి శుభ్రంగా కడిగి దానినిండా నీళ్ళునింపాడు. ఇద్దరూ తిరిగి కొంపకు చేరుకున్నారు.

దగ్గరలోనన్ను గుడిసెవద్దకు వెళ్ళి వీరయ్య నిప్పుపట్టకొనివచ్చాడు. ఈలోగా వారాయణ ఎండిన ఆకులు, పుల్లలు విరిచి బొయ్యిదగ్గర కుప్పగా పెట్టేడు.

* కొండపల్లి సాంబమూర్తి *

ఎల్లాకైతేకేం పావుగంటలో అన్నం ఉడికింది. అప్పటికిగాని ఉప్పులేదని వారిద్దరికీ జ్ఞాపకంరాలేదు.

"అన్నం ఉడికింది కాని ఉప్పు?" అన్నాడు వారాయణ.

"అరే! నా కింతవరకు జ్ఞాపకమేలేదు. ఉండు... బజారుకు వెళ్ళి ఉప్పు... నంజుకుంగుకుకూడ ఏమైనా తెస్తాను" అని పరుగెత్తి పోయాడు వీరయ్య కొంపలో వారాయణ ఒక్కడే విగిలాడు.

"తనకురించి వీరయ్య రాత్రికి పన్నుండ దలచుకున్నాడు. దాంతో సరిపెట్టక అన్నం వండి ఇప్పుడు ఉప్పుకొరకు బజారుకు వెళ్ళాడు. తనేజైనా పని చూసుకుని వీరయ్యను చదివిచాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. మెల్లగా లేచి ఉడికిన అన్నం చూశాడు.

అన్నం తక్కువైనా గంజ ఎక్కువగా ఉంది. ఇద్దరికీ సరిపోతుందనకున్నాడు. మూలనన్ను ఇంకోచట్టి తీశాడు. దానికి చిల్లుఉంది. చట్టి పట్టుకుని మళ్ళీ చెటువుకు వెళ్లి దానిని శుభ్రంగా కడిగాడు. అకుబకటి

త్రుంచి మడిచి చిల్లిలో పెట్టి కొంపకు చేరుకున్నాడు.

పావుగంట గడిచింది. మనకగా చీకటి కూడ పడింది. వీరయ్యరా లేదు. రోడ్డుపైపు చూస్తూ కూర్చున్నాడు వారాయణ.

కొంతసేపటికి వీరయ్య మెల్లగా వచ్చాడు. వీరయ్య ఆకారం కనిపిస్తోంది

FBY 32 TEL 11111 1111

ఇతడు
యౌవన
సత్తువను
కార్యసిద్ధిని
పొందుచున్నాడు
ఎందుకనగా ఇతడు

బైల్ బీన్స్
అదనపు సుఖవిరేచనసౌరసి
నేవించుచున్నాడు.

అచ్చసైన బైల్ బీన్స్ ఇక్కడరేక ఆమెదిందరికిపని. బగల్ ప్రసిద్ధమైనవి. ఇవి విరేచన ఇర్ధమును, మాంద్యమును, అక్షిర్ధమును, కాలేయ దాహను పారగ్రోయను, ఇంతేకాక, బైల్ బీన్స్ మీకు జీవకత్తులనుగలిగించి ఆహారక జీవరమందు కార్యసిద్ధికి అవసరమును ఉపదాయకమును గలిగించునట్టి వియవైన కొర వహకారములను గలిగియున్నవి. బైల్ బీన్స్ విడువకుండా నెలకొంటున్న ఇచ్చరే ఆరంభించుచు, మరి మీకు ఎల్లప్పుడూ ఆకృశిక బలముగా నుండును.

మీరు అచ్చసైన
బైల్ బీన్స్
కొరకు నమ్మకంగా
చూచుకొనుడు.

మందుల పావులందు దొరకును

మృదాసు సోల్ ఏ జంటలు; దాదా & కంపెనీ, పార్కు రౌన్, మృదాసు-రి

కాని అతని చేతిలోనప్పుడు వస్తువులు వారా యాకు కనిపించలేదు.

“నూనె ఇదుగో అన్నయ్యా! ప్రమిదా బాసి దీపం వెలిగించు” అంటూ ఆరు దొప్పతో నూనె అందించాడు వీరయ్య. “అన్నయ్యా” అనే మధురమైన పిలుపు విని వారాయణ అసంపించి తేలిపోయాడు. నూనె అందుకుని ప్రమిదలో బోలాడు. పొయ్యివద్దకు వెళ్ళి కొన్ని ఎండుటాకులు చానినా వేసి, తోడి, నుంచుచేసి దీపం వెలిగించాడు. కరయ్యి బోలెడు వేసుకొని తెచ్చిన బియ్యం నేలపై పెడుతున్నాడు.

కొన్ని ఉల్లిపాయలు, కొన్ని పచ్చిమిరకాయలు, నాలుగు వాచియార్లు సిగరెలు, కొన్ని బీడిలు ఇవి వీరయ్య తెచ్చిన వానాసులు.

“అవన్నీ ఎక్కడివి?” అన్నా చాక్కి త్వంతో వారాయణ.

“బజార్లో దుకాణాలవద్ద ఉల్లిపాయలు, మిరపకాయలు, ఉప్పు చిచ్చుమెత్తాడు. ఇంకా కొంతసేపుంటే బాగుంటుందని తచ్చిపోయేవారిని అడుగుతూ నిలుచున్నాను. అద్భుతవశాత్తు లేవరకు దొరికింది. కానీ నూనె, అరటి, సిగరెలు, మాడుకాసుల బీడిలు కొని తెచ్చాను. రేపటివరకు మన కమీషనరీ వారే ఉంటారు. మహారాజా కూడా ఉండొచ్చు. రెండుకాసులు నిలవకూడ ఉంది” అన్నాడు భీమాగా వీరయ్య.

“సిగరెలు, గీతీ రెండుకు కొన్నావో, డబ్బులు అందలేకపోయావా, రేపటివియ్యాని కైనా పనికివచ్చేవి.”

“రేపటిసంగతి ఇప్పుడెందుకు తెనూ. నేను తెచ్చానని ఇప్పుడుంటున్నావు కాని ఒకవేళ తెచ్చి ఉండకపోతే నేతక పోయావా? అనే నాడివి. బానీ దానినరించి బాధపెండుకు? నేనం భోంచేయక. ఉల్లి పాయితే వంజుకుంటానో, లేకపోతే ఉప్పులో నుంచుకొని మిరపకాయితే వంజు కుంటానో నీ ఇష్టం.”

“నువ్వుకూడ రే.. వీరయ్యా! ఇకకలనే భోంచేద్దాం.”

“ఉహం..... నాకాకలిగా లేదు” అన్నాడు వీరయ్య.

వీరయ్యకు అకలి ఎందుకులేదో వారాయణ గ్రహించుకొన్నాడు.

“గంట ఎక్కువగా ఉంది నే నొకళ్ళి అంత గంట తొగలేను, కాబట్టి నువ్వు పగం గంతైనా తాగు.”

వీరయ్య దానికి వర్కకున్నాడు. వారాయణ చిట్టి ఉన్న నట్టిలో పగం గంటపోసి వీరయ్యకు ఇచ్చి మిగిలినది తను తీసుకున్నాడు.

అకలి బాధ తీర్చుకున్నాక, తొలక సిగరెలు ముట్టించి తీర్చిగా ముచ్చటపడ్డాడు.

“ఈవేళ బజార్లో కొడిగిళ్ళు విపరీతంగా అమ్ముతు పోతున్నాయి” అన్నాడు వీరయ్య.

“నోనా అమ్ముడవుతుంటాయి. ఈ దినం కొంచెం ఎక్కువ కాబోలు”

“అది కాదన్నయ్యా! నేను నాగులవని తిగా... పుట్టలో వేయటానికి అందరూ కొంటున్నారు.”

“హు... మనలాంటివి రాళ్ళు గడ్డలకు పండుక బాకటా?”

“రేపు మనకి కూడ పండుగేనన్నయ్యా.”

“నీకేమైనా మతి చలించలేదు కదా?”

“నిద్రమే వస్తున్నా! నా అయ్య నాగుల వనిత తచ్చిందింటే పది మేను రోజుల బత్తెం సంపాదించేవాడు. నునిద్దరం కలసి రేపు నెలరోజుల బత్తెం సంపాదించవచ్చు” అన్నాడు వీరయ్య ఉత్సాహంగా.

“ఒక్క రోజుకి సరిపడే బిచ్చం పెట్టని వారు, నెలరోజులకు సరిపడే బిచ్చం రేపు వస్తారా? నుద్ద తెలివితక్కువ.”

“బిచ్చమెట్టి సంపాదించడం కాదన్నయ్యా! రేపు పుట్టలో బంగారువాగు, వెండివాగు, డబ్బులు, గుడ్డు మొదలగునవి వస్తారు. పుట్టలో వేసి నాళ్ళు వెళ్ళిపోగానే మనం తీసుకుంటాం... అంతే... ఆ బంగారం, వెండి, గుడ్డు అమ్ముతే నోతకు డబ్బు వస్తుంది. ఆ డబ్బుతో తోటలోనికి వెళ్ళి మంచుచిమంచినీ కొని నూనె అమ్ముతే నోతకు లాభం వస్తుంది. ఇంక మనకి బాధ ఉండదు”

వీరయ్య తెలివి వారాయణ ఆశ్చర్య

పోయాడు. కొద్దిగా అకలికడ ముతక కత్తింది.

“కాని వాటిని తీయకమెట్టా?” మెల్లగా అడిగాడు వారాయణ.

“వేయిపెట్టి తీసుకుంటాం.”

“పాములుంటాయేమో?” అనుచూడ పడ్డాడు వారాయణ.

“నాగులవనితవాడు పాములు కరవవని నీకు తెలిదా?” అంటూ వన్నేకు వీరయ్య.

నిజమే నాగులవనితవాడు పాముల కరవవని తన తల్లి చిన్నిప్పకు చెప్పింది. తనకు జ్ఞాపకమే లేదు. వెధవలుగ్ర మట్టి బుర్ర.

“అలాగే చేదాం వీరయ్యా! కాని ఈ సంగతి ఇంకెవరితోను చెప్పకు. చెప్పేవంటే మనకన్నా ముందు వాళ్ళు తీసేస్తారు.”

“అన్నే! నే నెవరితోను చెప్పను” అన్నాడు వీరయ్య.

ఇద్దరూ ముట్టాడకుండా పడుకొని కిక్కు మానుకున్నారు. కాని నిద్ర పట్టలేదు. తనుకు ఎక్కువ వే బుట్ట దొరికినట్లు, ఆ డబ్బుతో పళ్ళవ్యాపారం చేసి అధిక ధనం ఆర్జించినట్లు, తాను ధనవంతులై మేడలలో నివారిస్తున్నట్లు, ఇంకేవేనో తియ్యిరి కలలా కంటూ నిద్రపోయారు.

తెల్ల వారుతూండి. నూగుల్లో రమ్మని పట్టుకు పిలుస్తున్నాయి. తూర్పు దిక్కువ చిన్న ఎరుపురంగుతో మేఘాలు కనిపిస్తున్నాయి. పక్షులలో విని వీరయ్య లేచి వారాయణను మేల్కొల్పిపోడు.

ఇద్దరూలేచి చెరువుకువెళ్ళి కాలకృత్యాల సీక్రుకుని, తలంటుకుని, తిడిసిన బుర్రలు కట్టుకున్నారు. వాగేంగుళ్ళి మనసారా ప్రార్థించారు. చెలువుకు దగ్గరిలోనే పెత్త

ఇప్పుడు

లాభం

రాత్రు బుద్ధకు
నకలుకు పిలుతని సీక్రు

లాభం

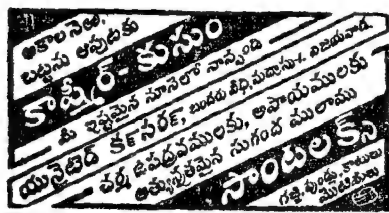
60 పండ్లకు రూ. 10
మేరందిక
మొదట్ల గర్భావయ రోగనివారణ

హైదరాబాద్ లిమిటెడ్. రాజ్ గుమ్మ, మద్రాసు 14

పుట్ట ఒకటి ఉంది. ఇంకా దాంట్లో ఎవరూ
పాలబోయలేదు. తిరిగి అక్కడికి చేరు
కోవాలని నిర్ణయించుకొని చేరోకత్తెపు
కోరి బయటనున్న పుట్టలను వెతుక్కుంటూ
బయలుదేరారు.

ఇంటిపై బంగారుచాగు వేసే కష్టం
లోనికి చూశాడు. ఏమీ కనపించలేదు.
శేయిదూర్చి తిడిచాడు. చేతికి ఒక గుడ్డు
తొరికింది. దాన్ని తీసి పైటపైటి, మళ్ళీ
శేయిపైటి మటిస్తోతాడు. మటిలో బంగారు

శిందమానకు, ముఖివర్ణముకు

నిమ్మపాఠ్ & కో. ము. రాసు 21

“మొదట స్వ. చరిమిదీశుడవ వొరొకిం ది

అతిని ఘోష విని నాకేండుకు పుట్టి
దైలు కోసారి తొంగిమాసి మళ్ళీ లోనికి
చల్చిపోయాడు.

నేటి మహిళా సమస్యలు

భారత మహిళాస్వయంసేవకమండలి కర
 పేగంట్లో సాగిపోతున్నదనీ, అతి
 క్షిణుకాలంలోనే భారత మహిళలు ఎంతో
 ముందుకు వచ్చారనీ, శాగరకదేశాల్లో ఏ దేశ
 స్త్రీలకు లభించనంత సుఖరంగా క్షిణుంగా
 భారతమహిళలకు అనేక హక్కులు వాద్య
 తలు చేపూరినవనీ భారత రాజ్యాంగవలము
 స్త్రీలకు పురుషులతోబాటు సమానహక్కులు
 ప్రసాదించి అత్యంత ఉత్తరత
 మాపించిననీ, ప్రతివారూ
 ప్రకటించుకున్నారు. మనము సజమనీ సంతో
 షిస్తున్నాము. మరీ సంఘ రాజకీయ
 అడ్డక బిద్యా ఉద్యోగాది సమస్త విషయ
 ల్లోనూ స్త్రీ అనే కారణముచేరి ఎట్టి విభే
 దము చూపకుండా సమానహక్కులు ప్రసా
 దించినవ్వకు భారత రాజ్యాంగ చట్టమును
 అభినందించకుండా ఎవరుగాని ఎటుండగలరు.
 అయితే ఇది ఆచరణలో ఎట్లున్నదనేది
 విచారించవలసినవాటూ, దొంగతనమును రాజ
 కాసము గట్టిగా నిషేధిస్తున్నది. కాని
 దొంగతనాలు ఉండనే ఉన్నవి. అట్లాగే
 స్త్రీలకు ప్రసాదితమైన హక్కులు అడు
 భినంతోకే వచ్చి వారు సుఖిస్తూ ఉంటేనే

నిజానికి వాటి ప్రయోజనం ప్రకటించబడిన
 ఉంటుంది.

* * *

భారత స్త్రీలకు సకల స్వాతంత్ర్యములు
 చేపూరిన యీ స్వర్ణయుగంలోనూ వా
 స్త్రీలకు కోడంబ్రీకపు వాదలు, భర్తలు
 వదిలిపెట్టడాలు, ఈ దుర్భరకమైన భరించ
 లేక స్త్రీలు అసంతృప్తిగా ఆత్మహత్యలు
 చేసుకోవడాలు జరుగుతున్నవంటే
 భారత స్త్రీలు పురోభివృద్ధి

ఉత్తర

గాంతుచున్నారని భావించడము భాంతి
 గాని స్వప్నముగాని కాదుగదా అనిపిస్తు
 న్నది

సారాద్యంలో ఆత్మహత్యలు విషరీతం
 గా ఉన్నవని తెలిసి వానిని పరిశీలించుటకు
 రాష్ట్ర ప్రభుత్వంవారు నియమించిన ఆధి
 కారి సంఘమువారు తెలిపిన ఉదంతములు
 చూస్తే కోడంబ్రీకములవల్ల ఆప్రాంతస్త్రీలు
 పడుచున్న కష్టము లెంత దుస్సహమైనవో,
 ఎంత భయనకమైనవో విశదమవుతున్నది.
 ఆ సంఘమువారు గత నాలుగు సంవత్స

రముల పోలీసు డికార్డుల సహాయముతోను
 సంఘ సేవకుల నివేదికల తోబాటుగాను
 1900 వందల సంఘటనలను పరిశీలించివారట.
 ఈ పరిశీలనలన ఆత్మహత్య
 చేసుకున్నవారు పురుషులకంటే స్త్రీలు
 రెట్టింపు ఉన్నారనీ, ఆగట్టింపు స్త్రీలలో
 ఆత్మహత్యే కోడంబ్రీకపు వాదలు
 భరించలేక ప్రాణాలు తీసుకున్న
 వాళ్ళే ఎక్కువమంది ఉన్నారనీ ఆ
 ప్రాణాలు తీసుకున్న వాళ్ళందరినీ
 చదువురానివారనీ, వారిలోన యొక్కత
 మంది పల్లెటూళ్ళ వాళ్ళనీ తేలిదట. ఆ
 ఆత్మహత్యలనబట్టి అనేక సందర్భాల్లో
 హత్యలని చెప్పడానికి తగిన ఆధారములు
 కనిపించినవనీ, వెంటనే దర్యాప్తు చేప
 డంటే వారిని బలవంతముగా నింపి తమ
 వేరముతప్పించుకోవడానికి
 ఆత్మహత్యలుగా నిర్ణయించబడిత
 సందర్భములే ఎక్కువగా వెల్లడయ్యేవని
 గూడా ఆ సంఘము అభిప్రాయపడిత
 దట. ఆత్మహత్యలను తగ్గించుటకు నూత
 నలు చేయవలసియు ఈ విచారణ సంఘము
 స్త్రీలకు కరచాలనాలు సాపేక్షాలనీ విద్య
 నేర్పే విధానాలు చేయవలెననీ తెలుపుతుం

మహిళల మనస్వత్వాన్ని కల్పించిన
యిలాహ్ చాదరి అభినందినీయురాలు.

కాలిదాసిని ఎవరికి వాడు నడిచేరోజులు, ఎదుబండ్లమీద ఎవరి కుటుంబానికి వారు ప్రయాణించేసే రోజులూ పోయి కైట్లు, బస్సులూ, స్టీమర్లు, విమానాలూ, ప్రయాణ సాధనాలుగా ఏర్పడి తరువాతి వివక్ష తారినీతంగా స్త్రీపురుషులు కలిసి ప్రయాణించేయడం విధాయకమైపోయింది. నాను కారంగా స్త్రీలకు ప్రత్యేక వసతులు వచ్చి పోయి ఉన్నప్పటికీ ఇందువల్ల స్త్రీలు పడుతున్న కష్టాలు స్వల్పంగా, ఉండటం లేదు. ఇది పురుషులకు తేలియక పోవచ్చును గాని తేలియని స్త్రీలు మాత్రము లేరు. ఇందువల్లనే అప్పవప్పకు స్త్రీలు ప్రత్యేక సౌకర్యాల అభివృద్ధి ఉండవలసిన పురుషులతో సమానమార్కులు ఒకవంక కోరుతూ మరల ప్రత్యేక సౌకర్యాల కాక పడటమేమిటని మగవారు అవహేళన చేస్తూ ఉండటమూ తటస్థమూ ఉన్నది. కాని ఈ రిక్షలు స్త్రీలు కోరుతున్న కారణమేమిటో ఉదారమృద్ధియంతో యోచించిన సమృద్ధి యాలు కనిపించవలెను. లోక సభలో శ్రీమతి యిలా పాల్ చౌదరి నిర్దేశము యాల్లో స్త్రీలు విమాన ప్రయాణాలు చేసేటప్పుడు స్త్రీలకు ప్రత్యేక స్టీము యెర్నాలు చేయాలెననీ, అట్లా చేయడం హాజ్రిం కాకపోతే ఆమె నీ ప్రక్కగా తన సామానులు పెట్టుకొని కూర్చోదానికి అనుమతించాలని కోరింది. పరపురుషుల ప్రక్క కూర్చోవడం నే సామానుల ప్రక్క కూర్చోదానికి స్త్రీలు యిచ్చుపకుతారని ఆమె అన్నది. ఇది సభ్యులకు కంచంగా వోచింది. మగవారు సామానుల మాత్రం చేయరా అని వారు ప్రశ్నించారు. ఎప్పుడూ కాకపోయినా రాత్రికి విమానాల్లో ప్రయాణం చేసేటప్పుడు పురుషులకంటే సామానులే మేలని ఆమె నొక్కిపట్టింది. శ్రీమతి యిలా పాల్ చౌదరివంటి సంస్కారం గల వ్యక్తి స్త్రీలకు ప్రత్యేక వసతుల కోరడం విమోక్ష అర్థం కావడం లేదని రవాణామంత్రి జగజ్జీవనరాము ఆశ్చర్యపోయినాడు. విడిగా స్టీలు కోరినందుకు మహిళాసంఘానికి పాల్ చౌదరిపై కోపం వస్తుండేవానిని ఆతే సలగా పలికాడు. ఆమె పిల్లలు కాలేజీ పోదానికి పోలిసుల బందీలు బస్సు కౌటాలనీ వచ్చిన సందర్భాల ను అప్పుడప్పుడు స్త్రీలను గుణించిన విషయములు ప్రస్తావించబడినప్పుడు కాస్తా కాస్తా సభలోను, లోక సభలోను వ్యక్తిగతంగా సభ్యులు మాట్లాడే మాటలు గమనిస్తున్నది కనుకనే యిలా పాల్ చౌదరి అట్లా మాట్లాడే ఉంటుందనుకుంటాను. ఖైర్లంగా భారత

నెంగల్పుటచేసి కత్తెను నెంకటేశ్వరకా
నారు తిరువట్టారు ప్రసంగిస్తూ యువకు
లకు గావించిన హెచ్చరిక గమనార్హంగా
ఉన్నది. ఈ కాలపు యువకులు వాగరఃత
పేరుతోను వ్యాపన పేరుతోను, చేసుకుం
చున్న విస్తృతవిధాలకారాలు ఆగుతు
ఉన్నారనిగా నోచింది. 'యువకులు
పరిగాడుంటేనే దేశం బాగుపడు
తుంది. నేనీనూ తారలను ఆనుకరించి
మన బాలికలు చెడిపోకున్నారని
ఆయన విచారపడ్డాడు. బడులు కనిపించే ఆతి
సన్నని చీరలు కట్టడము, కట్టబయిన్న
దోర్తలు తొడకడము తొక్కు బెరుగు సిం
గంతో కరిరాన్ని పట్టిగా ఉంచుకొని
నడకగా నేటి యువకులు భావిస్తున్నా
రని ఇందువల్ల మనదేశపు విలువ నశించి
పోతున్నదని గృహిణులైనవారు ఎల్లప్పుడు
అక్కరచూచిన కబుర్లలో కాలక్షేపం చేయ
కుండా తమ పెర్లలో కాయకూరలవాడు
పూలమొక్కలు పెంచుతూ గృహకృత్య
ములన్నీ ప్రియంగా నెరవేర్చుకుంటూ
ఉండవలెనని వారన్నాడు. ఇందువల్ల ఇంటి
ఖర్చు తగ్గడమూ, ఇంటి గౌరవము
హెచ్చరము జరుగుతుందని వారు వాక్రు
చ్చాసం.

౧౦౩ శ్రీకృష్ణుడు గారి మాయలు ఉద్ధరి
 నా సమీపం గా ఉన్నాయి వస్త్రాభివృద్ధిలంకా
 రాష్ట్రానికి నీ మాతాగలను అనుకరించడం
 గొప్పపనులకు ఉద్ధరితమైన పని గాదు. స్త్రీలను
 చక్కని వీర శరీరాలను భరించలేకనే,
 చక్కని పగులు చెట్టుకొవడనీ, ఎవరూ
 చెప్పదు. కానీ ఆ సంగతిని తెలుసు స్త్రీల
 మర్యాదకు భంగకరమైపనిగాను, భుయంజా
 గా మారుతున్న వినిపిపనిగాను ఉండే
 మాత్రము శుభకృష్ణులు కావాలను, వీరినూ
 పలుకులు జూరాలను వేళ, వారి కృత్రి
 పర్యులు వేళ. వారి స్వీచ్ఛ వేళ.
 వశించగలగిన పండ్లపన్నులుంటే దున్నుల
 విషయంగాను తిరిగిన ఆలంకారములను
 చేసుకొనుటలోను గోప్యంగాను అగోప్యం
 గాను జూడా వారు త్వరచూరించవలసి
 వచ్చుట తప్పనిసరి కావచ్చును. చామావ్య
 స్త్రీలకు మాత్రమే నొందిమాత్రము తగదు.
 ఏ విషయంలోను ఒకడు ఆశేషించుటకు
 నీలకావనిధం గా యావనలు ప్రవర్తించి
 వచ్చు శే తమకు కావలసివి విషయములలో
 నూడిగా నూలుడులకు అర్పితను సంపా
 దించగలుగుతారు. ★

పూర్వం ఓ రైతు కుటుంబం వుండేది. రైతు భార్య ఎంత అరివాగుడునుచుంటే, ఆమెనోట్లో నువ్వుగింజయినా దాగదు. ఆవిడ ఓ కొత్త విషయం విన్నట్లనానే, అది ఆ పూర్వో అందరికీ తెలిసి పోయిందన్నమాట!

ఒకనాడ రైతు అడవిలో కెళ్ళాడు. తోడేలు పొరియులు తవ్వు తూండగా అతనికి గుప్తధనం కనిపించింది. అతను తనలో తాను యిట్లా అనుకున్నాడు: యిప్పుడు నేనేం చేసేట్టు? యీ ధనంవిషయం నా భార్య కు తెలిసినట్లయినా, ఊరంతా పొక్కిందన్నమాట! భూస్వామి కే గనక యీ సంగతి తెలిస్తే, అతనే యిదంతా కాజేస్తాడు. పరి మార్గమేమిటి?

...ఇట్లా ఆలోచించగా ఆలోచించగా అతని కోమరువులాంటి ఊహ తట్టింది. గుప్తధనాన్ని అట్లానే వుంచి, ఆ పోటు గుర్తించుకుని, యింటివైపు నడిచాడు. సగి ప్రాంతానికి రాగానే వలవైపు చూడుకున్నాడు, దారాలనుపట్టుకునేళ్ళాడుతూ ఓ చేప కనిపించింది. దాన్ని బయటికి తీసి, మరోకోట వేసిన బోనుదగ్గరి కెళ్ళాడు. ఓ కుండేలు చిక్కుకుంది! కుండేలును బయటికి తీసి దానిస్థానంలో చేప నుంచాడు. వలలో కుండేలును

పెట్టాడు! చీకటిపడ్డాక యింటికి చేరాడు.

‘ఇదిగో, బాగా ఆకలవుతోంది గాని, నిప్పుచేసి రొట్టెలు కాల్చు’ అన్నాడు.

“ఏం, ఎందుకేమిటి? యింత రాత్రప్పుడు నిప్పు చెయ్యడమేమిటి? యింత అర్ధరాత్రి నీకు రొట్టెలెవరు కాలుస్తూ కూర్చుంటారు? యింకేం కావాలోనీకు.”

“ఊరికే వాదనకి దిగక నేను చెప్పినట్లట్లా చెయ్యి. నాకు గుప్తధనం దొరికింది. దాన్ని యీ రాత్రే యింటికి తెచ్చుకోవాలి!”

శ్రీ ‘వి రించి’

ఆమె ముఖం చేటంతయింది. అయిదు నిమిషాల్లో నిప్పుచేసి రొట్టెలు కాల్చి శరత్ కిచ్చింది.

రైతు ఒక రొట్టె తినటం, రెండు మూడు తన భార్య చూడకండా సంచితో వేసుకోటం-చేస్తున్నాడు.

‘యివాళ నువ్వు రొట్టెలు ఊరికే ఊదేస్తున్నావు. అంత తొంజకగా నేను కాల్చలేను.’

‘శుభం చాలదూరం వెళ్లాలి. నేను కడుపునిండా తినాలి!’

అతను సంచించి రొట్టెలు వేసుకుని-‘అ! నా కడుపు నిండింది. నువ్వుకూడా తినయ్యి. యింక బయట

లేరి వెడదాం. తొండరగా తెమలాలి!’

ఇద్దరూ కలిసి బయల్దేరారు. అప్పటికిచాలా చీకటివడింది. రైతు ముందు నడుస్తున్నాడు. తన సంచితోంచిరొట్టెలు తీసి ఒక్కొక్క చ్చెట్టకొమ్మకూ ఒక్కొక్కటి తగిలిస్తూ పోతున్నాడు.

అతని భార్య రొట్టెలు వసిగట్టింది.

‘చూడు, ఆ చెట్లకు రొట్టెలు!’

‘అజేం వింత! యిప్పుడేకదా రొట్టెల వర్షం వడింది!’

‘ఊహ, చూస్తేదు, నేను కిందికే చూస్తూ నడుస్తున్నాను-లేకపోతే పడిపోతానని!’

‘ఇక్కడ నేను కుండేలుకోసం బోను పెట్టాను. యేమన్నా పక్ష యేమో చూదాం పద!’

ఇద్దరూ బోనుదగ్గరికి ‘వెళ్ళాడు. రైతు చేపని బయటికి తీశాడు.

‘ఇదేమిటి, బోనులో చేప ఎట్లా పడింది?’ అనడిగింది భార్య.

‘నీకు తెలీదా? నీ టిలోనే కాకండా, భూమ్మీద కూడా తుంటాయి చేపలు.’

‘తమాషాయే! నాకాత్మా చూడబట్టి గాని, లేకపోతే నేను నమ్మగలిగివుండేదాన్ని గాదు!’

వాళ్లు నదిదగ్గరి కొచ్చారు! ‘యీ ప్రాంతాల నువ్వు వలవేనే

ఉ పా యం

'పుంటాపు-వడీ చూదాం' అంది భార్య.

వలలో కుండేలు చిక్కుకు నుంది.

'ఇవార యిదేమిటి చిత్రాలు! చేపలవల్లో కుండేలా?' అంది భార్య

'యిందులో నీకు ఆశ్చర్యమేమిటో నాకర్థం కావటంలేదు. నీటికుండేళ్ళని ఎరగవా యేమిటి?'

'ఉహు'—ఈసరికి వాళ్లు గుప్తధనంపున్నవోటకు జేరుకొన్నారు. రైతు తవ్వాడు. వాళ్ళు మోయగలంత బంగారాన్ని తీసుకుబయల్దేరారు.

రోడ్డు భూస్వామి ఇంటిమీదుగా వెళుతుంది. ఆ యింటికి దగ్గరసాకచ్చాక, వాళ్లకు 'బా, బా, బా, అంటూ మేక అరుపు వినవచ్చింది.

'ఓ! యేమిటది! నాకు భయమేస్తోంది' అన్నది భార్య

'ఎద తొందరగా వెడదాం. భూతాలు గగ్గోలు చేస్తున్నయ్య. యజమానిని పీక్కు తింటున్నై, ఒక్కదాటున వాళ్ళు యిల్లు జేరుకున్నారు. రైతు బంగారాన్ని భద్రంగా దాచి పడుకున్నాడు.

'యీ విషయం ఎవరికి చెప్పకేం—మూడోవాడికి తెలిసిందంటు చిక్కులో పడతాం.'

'ఉహు, ఎవరికి చెప్పనే!' అంది అతని భార్య.'

మర్నాడు వాళ్ళిద్దరూ ఆలస్యంగా లేచారు.

రైతు భార్య లేచి పొయ్యి అంటింకి, నీళ్ళకు బావిదగ్గరికి వెళ్ళింది.

పొరుగింటామె రైతు భార్యని పలకరించింది:

'యింత ఆలస్య మయిందేం' అని.

'మేలుకువ రాలేదు. రాత్రంతా నిద్రలేదు.'

'ఏం?'

'మా ఆయన గుప్తధనాన్ని చూచారు. మేం వెళ్ళి రాతికి రాత్రే యింటికి తెచ్చుకున్నాం.'

—అహోబల్లా గ్రామంలో యిదే కబుర్లు ఫలానా రైతుదంపతులు గుప్తధనం కనుక్కున్నారు, రెండు బస్తాలనిండా యింటికి తెచ్చుకొన్నారు, అని. సాయంకాలమయే టప్పటికల్లా యీ కబురు భూస్వామికి చేరింది. ఆయన రైతుకు కబురంపాడు.

'నీకు గుప్తధనం కనిపించినట్లు సాకెందుకు చెప్పలేదు? అనడిగాడు.

'గుప్తధనం? నాకేం జేబీదే!'

'నిజం చెప్పు. నాకంతా తెలిసింది. నీ భార్య స్వయంగా అందరికీ చెప్పింది.'

'అదా! దానికి మతి సరిగ్గా లేదండీ. కలలోగూడ జరగని సంగతులు చెబుతోంది!' 'ఆ సంగతి విచారించాలి!' అని భూస్వామి రైతుభార్యని పిలిపించాడు.

'నీ భర్త గుప్తధనాన్ని కనుక్కున్నాడుకదా?'

'అవును.'

'రాతి మీరిద్దరూ కలిసి వెళ్ళారు కదూ, దాన్ని యింటికి చేర్చేందుకు?'

'అవును బాబూ'

'ఆ సంగతంతా పూర్తిగా చెప్తా'—

'మేం ముందు అడవిలోకి వెళ్లాం. చెట్లనిండా రొట్టెలున్నాయి.'

'రొట్టెలా?'

'అవునండీ. అదైన కుండేటి భోనుకోసం చూచాం, దాన్లో చేప పడ్డది. ఆ తరువాత చేపలవలలాగాం, దాన్లో కుండేలు పడ్డది. కుండేటిని చేపనీ యివతలకి తెచ్చుకున్నాం. గుప్తధనం పున్నవోట ఆమాయన తవ్వాడు. రెండు సంచులనిండా బంగారం యింటికి తెచ్చుకున్నాం. మీ ఇంటిమీదుగా వెళుతుండగా, లోపల పిశాచాలు పొట్లాడుకుంటున్నాయి. మిమ్మల్ని పీక్కు తింటున్నై.'

—ఈ ఆఖరుమాటతో భూస్వామికి అరికాలుమంట నెత్తికెక్కింది.

'ఛీ, అవతలికి వో, తెలివి తక్కువదానా!'

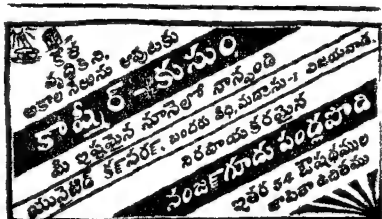
'చూచారండీ, దీని మతి ఎంత చలించిపోయిందో. దీనివల్ల నాకు జీవితం దుఃఖభాగన మవుతుంది' అన్నాడు రైతు అతి వినయంగా.

అవును, నాకు సమ్మకం చిక్కిందిలే! నరే, నువ్వు వెళ్ళిపో అన్నాడు భూస్వామి.

రైతు తను భూస్వామి మీద ఉపయోగించిన తమాషాకి మనసులో నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

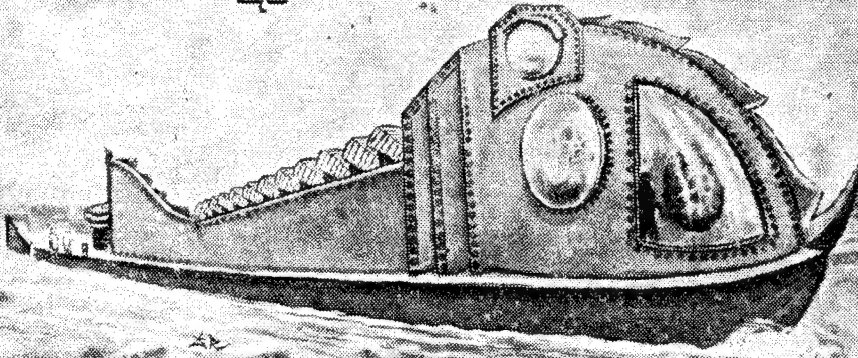
(‘రవ్వన బాపకపాపాశ్చర్యం’-మంచి)

బాలసాహిత్య సంచిక

నంగేర్ గర్లలతో నువ్వన యీత్ర

మూలం: జూన్స్ వెర్మ్

[గత సంచిక తరవాతి]

జరిగిన కథ :-

అది 1880 వ సంవత్సరం ప్రారంభం. నాగర్ గర్లలలో బ్రహ్మాంశమైన జలజంతు వేదో కనిపించిందనే వార్త ప్రపంచప్రజలను విభ్రాంతులను చేసింది. సముద్రంలో ప్రయాణంచేసే నౌకలకది ఇల్లే కనిపించి ఇల్లే మాయమయ్యేది. ఒక నౌక ఒకచోట కనిపించి, మరొక నౌక కొన్ని వేల మైళ్ళ దూరంలో ప్రత్యక్షమయ్యేది. కొన్ని నౌకలకు దానివలన చిన్న చిన్న ప్రమాదాలు సంభవించాయి. కొందరిది ఏకాగ్ర జలచరమై ఉండాలనీ, కొందరు అది మునిగిపోయిన కొంప గుట్ట కావచ్చుననీ, కొందరిది పెద్ద జలాంతర్రామి అయిఉంటుందనీ రకరకాలుగా వాదించసాగారు. ఏమైనా దానివలన నాగరిక ప్రపంచానికి, ముఖ్యంగా నౌకా ప్రయాణాలకీ ప్రమాదం సంభవించవచ్చునని అందరూ అభిప్రాయపడ్డారు. దాని అంతు కనుక్కుని హతమార్చాలని ప్రయత్నాలు ప్రారంభమయ్యాయి. అమెరికా ప్రభుత్వం అబ్రహం లింకన్ ఆశీ యుద్ధకాలకు ఆ జలజంతువును పట్టడానికి నియమించారు. అమెరికా ప్రభుత్వ నౌకాకాగా కార్యదర్శి హేబర్న్ స్థించి ప్రకృతికాస్త్రపరిశోధకుడు ప్రాఫెసర్ అలొనాను ఈ విజ్ఞానయాత్రలో పాల్గొనవలసిందిని ప్రార్థించాడు. అతడు వెంటనే దాని కంగీకరించి తన పరిచారకుడు కొన్నిచోట సహా ఓడ ఎక్కుతాడు. అబ్రహం లింకన్ క్రమక్రమంగా పసిఫిక్ ఆముహాసముద్రంలో ప్రవేశిస్తుంది. అది అలాగ కొంతదూరం ప్రయాణం చేసేసరికి కొంతదూరంలో సముద్రతరంగాలమీద ఒక పెద్ద వెలుగుకనిపించింది. ఆ వెలుగు ఒక పెద్ద జలచరానికి సంబంధించినదై ఉండాలని నౌకాధికారులంతా ఊహించారు. నావ దానివద్దకి పట్టించి దానిమీద ఫిరంగిసుల్లవర్షం కురిపించారు. అబ్రహం లింకన్ తరవాతి జరిగిన పోరాటంలో ఎందుకు పనికిరానిదై పోతుంది. హేబర్న్ అలొనా మరియు కొందరితో సహా సముద్రంలో పడిపోతాడు.

ప్రియపిమ్మట మా పరిస్థితి క్రమ క్రమంగా ఆ ధ్వాన్నమై పోయింది. బహుశః మేము మునిగిపోయిన నంగతి ఓడలోనివారెవరు గమనించి ఉండకపోవచ్చును. గమనించినా ఓడ చుక్కాని ధ్వంసమై పోవడంవల్ల ఓడలోనివా రేమి చెయ్యడానికీ వీలులేక మాట్లాడ కూరుకొని ఉండవచ్చును. మేము బతికి బయటపడడాని కొక్కటే మార్గం! మాకోసం సముద్రంలోనికి చిన్న చిన్న నావలు దింపించాలి.

రాత్రి 11 గంటలకు మా నౌక కా ఆఘాతం తగిలింది. ఒంటిగంట అయ్యేసరికి నేను బాగా అలిసిపోయాను. నా ఒళ్ళంతా కొంకలు పోవడం ప్రారంభమైంది. నా సంత మణిభారం అంతా కౌన్సల్ భుజాల మీదే పడింది. చివరికి అతడు

అనువాదం: “వి నా య క”

★ సాగరగర్భంలో సాహసయాత్ర ★

కూడా బాగా అలిసిపోయాడు. ఇక అట్టే కాలం ఈడడం అసాధ్యమని అతనికి తెలిసిపోయింది.

తే నీ విషయం గ్రహించి—
“కాస్సో! నన్ను వదులు! నామాన నన్ను పోనీ!” అని గట్టిగా అరిచాను.

“మిమ్మల్నూ! విడిచిపెట్టడమా? అది ఎన్నటికీ జరగదు! మీతో బాటు నేను కూడా మునిగి పోతాను!” అన్నాడు కాస్సో.

ఇంతలో తూర్పుదిశగా గాలి వీచింది; ఆ గాలికి చెదిరిపోయిన మేఘశకలం చిట్టచివర చంద్రబింబం ప్రత్యక్షమైంది. చంద్రకాంతిలో నముద్రతరంగాలు తళతళా మెరిశాయి. నేను తల వైకెత్తి చూచాను. కొంచెందూరంలో మాయద్వీపంక అబ్రహామ్ లింకన్ కనిపించింది. మా కది ఇంచుమించుగా అయిదు మైళ్ళ దూరంలో ఉండవచ్చును. అది మా కొక నల్లని జీబూతంలామాత్రమే కనిపించింది. దానిదగ్గర చిన్న చిన్న నావలు నముద్రంలోనికి దింపిన జాడ లేవీ కనిపించలేదు.

ఒక పెద్ద కేక వేద్దామని బుద్ధి వుట్టింది గాని అంతదూరంలో ఆ ఓడ ఉన్నప్పుడు దానివల్ల ప్రయోజన మేమీ లేదని అనిపించింది. అదీ గాక నా పెదవులు ఉప్పునీటిలో నాని బాగా వాచిపోయాయి. కాస్సో కొంత కేకలు పెట్టేశాడేమో అతడనేకసార్లు రుచించు కలసిందని కేకలు పెట్టాడు.

కొంతసేపు ఈత అడిగనూ ధానం వస్తూనేా విశ్రాంతి ఉండేమో

నని ఎదురుచూచాము. కాస్సో పెట్టిన కేక కేకో సమాధానం వచ్చినట్లే అనిపించింది.

“నీ కేమైనా వినిపించిందా? అని అడిగాను.

“అవునవును! వినిపించింది!”

కాస్సో మళ్ళీ శాయశక్తులా గట్టిగా కేక పెట్టాడు. ఈసారి తప్పకుండా ఎవరో సమాధానం ఇచ్చినట్లే వినిపించింది. ఆ సమాధానం ఎవరిచ్చాడో మాత్రం స్పష్టంగా వినబడలేదు! మాలాంటి మంద భాగ్యులవరైనా ఆవిధంగా కేకలు పెట్టేరేమో! లేకపోతే ఏదైనా ఒక నావ మావైపు వస్తూన్నదేమో!

కాస్సో అతికష్టమీద ఒక అడుగుమేరవరకు నీటిపైకి లేచి శాయశక్తులా చప్పట్లు కొట్టాడు. తరవాత నేను బాగా అలిసి పోయాను! ఇంక ఊపిరి విడవడానికి కూడా శక్తిలేదు! ఆ పరిస్థితిలో మెల్లిమెల్లిగా నీటిలో మునిగి పోయాను.

ఆ సమయంలో నేనొక గట్టి వస్తువుతో డిక్కిన్నాను. ఇక గత్యం తరంలేక వెంటనే దాన్ని నా రెండు చేతులతోను గట్టిగాపట్టకున్నాను. నీటిలోనించి నన్నెవరో పైకి లేవ దీనినట్లయింది. తరవాత నాకు కొంచెం స్పృహతప్పి నట్లయింది. ఏమృదు నా శరీరంమీద ఎవరో మర్దనా చేస్తున్నట్లనిపించింది. కొంత సేపటికి మెల్లిగా కళ్లు తెరిచాను. నమ్మడిగా—“కాస్సో!” అని పిలిచాను.

“పిలిచావా?” అన్నట్లు నమాధానం వచ్చింది.

బాలగేయం:

విల్ల - పళ్లు

వి. రాజేశ్వరమూర్తి

దారిపక్క
చామచెట్టు
చెట్టు చాల
పెద్ద చెట్టు.

చెట్టుమీద
తీసి పళ్లు
పళ్లమీద
పిల్ల కళ్లు!

కళ్లు రెండు
బారి కళ్లు.
కాళ్లు పాపం!
అనిటికాళ్లు!

బాలులార!
రారండి!
చెట్టుకొమ్మ
ఎక్కండి.

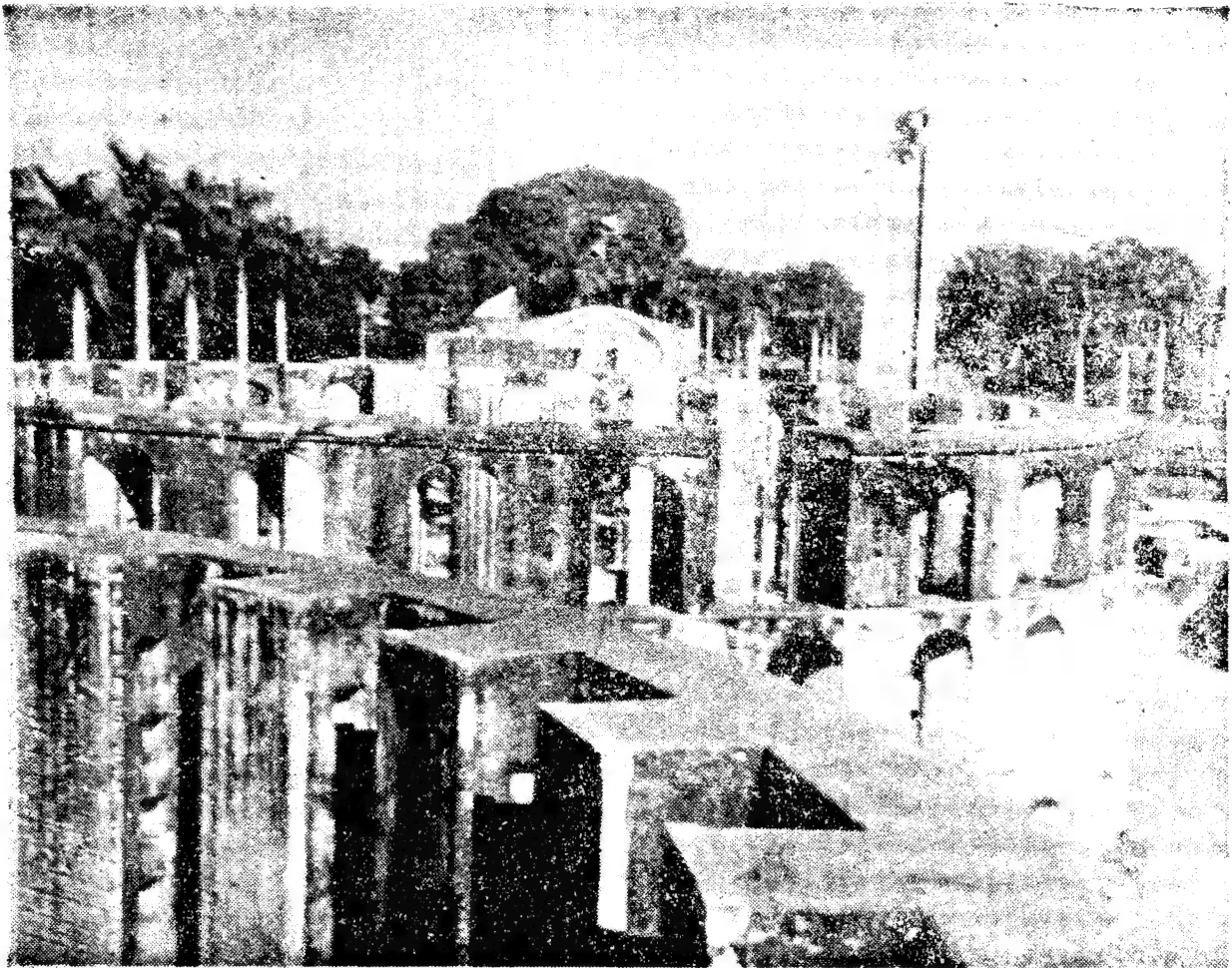
పళ్లు కోసి
పిల్ల కిచ్చి
చల్లగ
ఇల్లకు రండి!

తరవాత-పెన్నెలలో ఆ సమాధానం ఇచ్చిన వ్యక్తి కేసిచూశాను. అతడు కాస్సో కాడు. కాని ఆ వ్యక్తి నాకు పరిచితుడే!

“నీడలాండే! నీవా?”

“అవును నేనే సారే!”

“ఒడకు చెప్పి తగిలినప్పుడు నీవు కూడా నముద్రంలోకి పడి పోయావా?”

జంతర్ మంతర్ - ఢిల్లీ

ఫోటో : నియ్యగర్జన దనరత్నప్రసాద్, విజయవాడ.

"షెడీపోయారు గాని అదృష్టం
కాదు ఒక తేలి ద్వీపమింక
పడ్డారు."

"తేలి ద్వీపమా?"

"అవును! అంటే అది మన
తెరింగిలగిరి మన్నమాట!"

"నువ్వు చెప్పేదేమిటో నాకు
తెలిసేగా బోధపడడం లేదు!"

"నేను చెప్పేదాల్లో విత్తూర
మేమిలేదు! నేను బల్లెం విసిరినప్పుడు
అది ఆ జంతువు శిరముకు గుచ్చుకో
లేదో నాకిప్పుడు బోధపడిపోయింది"

"ఎందుచేత గుచ్చుకోలేదు?"

"ఎందుచేత? ఆ జంతువు

దర్శనంలా గట్టి ఉన్నవకదామే!"

తెరివాత నమ్మదేగా ఆ జంతువు
మూపుటాడి! తేలుకో
న్నాను. కాబట్టి దానివిరుచుకొన్నట్టి
నిలబడ్డారు. దాని శరీరం గట్టి
ఉక్కుకవచంలాగే తొలిగింది. అంతే
గాని అది సామాన్యంగా కనిపించే
జంతువుల చర్మంలా లేదు. దాని
చర్మం చల్లని ఉక్కులాగే నిర్భంగా
తగిలింది. అందుచేత ఆ జంతువు
నే వర్గానికి చెందినదో బోధపడ
లేదు.

దానిమీదికి బల్లెం విసిరినప్పుడు
దాని లోహానికి తగిలినట్టుగా చప్పు

డైంది. అందులో అనుమానమేమీ
లేదు. ఆ జంతువు నర్మనాశస్త్రం
వాలించుకుంటే ప్రక్షాళక ప్రసం
చంలో ఏర్పన్న ఊహాగాతాలు
బయలుదేరాయి. కాని అది ఆ
ఊహాగాతా లన్నిటిని తలదన్నిన
అత్యున్నత జలచరంలా కనబడింది!

మేమిద్వరముఅలాగే కొంతదేవత
వరకు ఆ జంతువు మూపుటాడే
విశయమేమీ. అదేదో జంతు
స్థాయిలాగే ఉన్నది గానీ దాని
ఆకారం అంత ముమ్మూర్తిలా
కనపడతమింగిలమే. నేనే లాండ్
మాత్రం అది ఒక పెద్ద జలాంత

★ సాగరగర్భంలో సాహసయాత్ర ★

గ్లామి అయిఉండాలని అన్నాడు. మా ఇద్దరికీ అతని అభిప్రాయంలో ఏకీభవించక తప్పలేదు.

“దీనికి లోలోపల కొన్ని ఇంజనులు, కొంతమంది సావికులుకూడా ఉండితీరాలి!” అన్నాను.

“నిజమే! కాని నేను మూడు గంటలనించీ దీనివీపుమీద కూర్చున్నానుగాని దీనిలో వైతన్యకూచన లేవీ కనిపించడంలేదే!” అన్నాడు డాక్టర్ లాండ్.

“అయితే ఇది కడలడంలేదా?”

“లేదు! కరటాల్లో ఉయ్యాల అగుతూంది. అంతే!”

“కాని ఇది మహావేగంతో వెళ్లి

పోవడం మనం అంతాకల్లారా చూచాముగదా! అంతవేగం రావా అంటే దీని లోలోపల ఏదో ఒక ఇంజను ఉండితీరాలి. ‘దానితో బాటు దానినినడిపే యంత్రకాత్రుజ్ఞుడు కూడా ఉండితీరాలి. అందు చేత మనకి పూర్తిగా ప్రాణభయం తప్పిందనే అనుకుంటున్నాను.”

సరిగా అదే సమయంలో—నా తాదానికి భరవాసా ఇవ్వడానికే కాబోలు—ఆ జంతు పు పూర్వభాగంలో పెద్ద నవ్వుడి చలరేగింది. క్రమ క్రమంగా కొంతెం కదలిక కూడా ప్రారంభమైనది. మేము అతి కష్టమీద దాని వీపు గట్టిగా

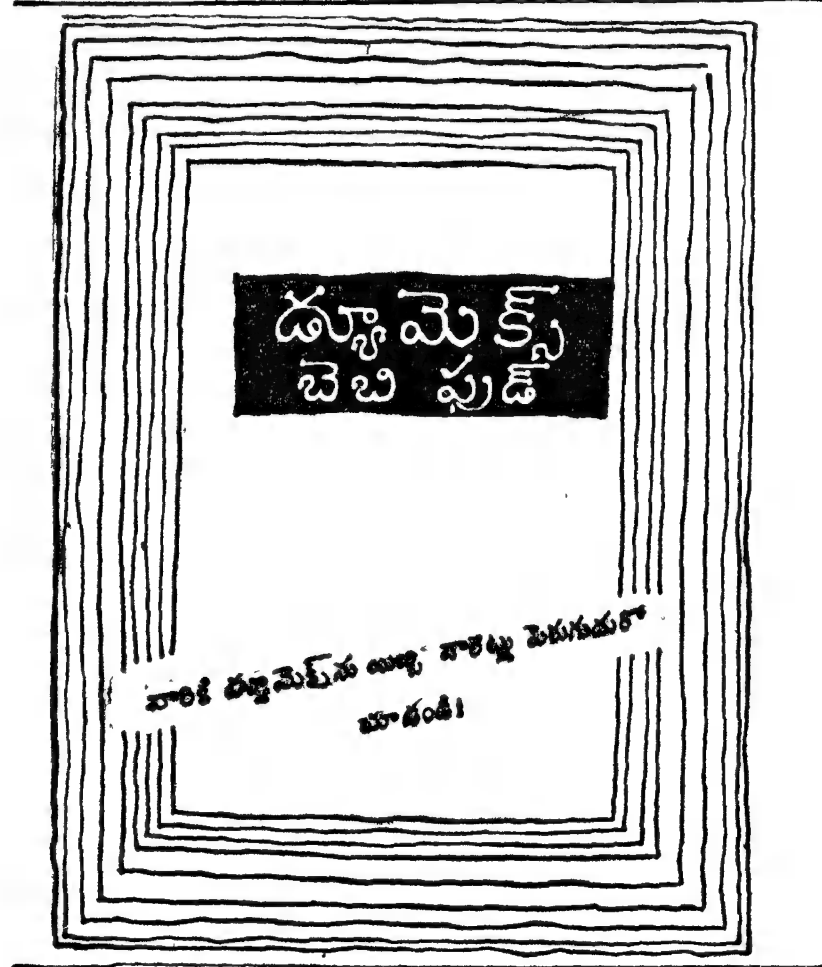
వట్టుకు కూర్చున్నాము. సాగు నీటి మీద ఒకగబం చాకా పైకి లేచి ఉండడం వల్ల మాకంతగా ఇబ్బంది కలగ లేదు. అదీగాక అది కొంచెం నెమ్మదిగా పోవడం కూడా మా కుపయోగించింది.

“ఇది ఇలాగే జాయుగా పోతే బాగానే ఉంటుంది కాని నీటిలో ములిగిందంటే మాత్రం మన పని అయిపోతుంది!”

అతడంతగా తన అభిప్రాయం లంత స్పష్టంగా వ్యక్తంచేసి ఉండక పోతే ఇంకా బాగుండేది. ఏది ఏమైనా జలాంతర్గామి లోలోపల దాగిఉన్న జనంతో మాట్లాడడం తప్పనిసరిగా తయారయింది. నేనా జలాంతర్గామిలోలోపలికి వెళ్లడానికి బావుమీదనుంచి వారి ఏదైనా ఉన్నదేమీనని పెదకడం మొదలు పెట్టాను. ఎక్కడా ఏమీ వారి కనబడలేదు.

అదీగాక చంద్రలింబం అస్తమించడంతో ఆ ప్రాంతం అంతా మసక మసకగా తయారయింది. అందు చేత తెల్లవారేదాకా నేచి ఉండడం తప్ప మాకిక వేరే గత్యంతరమేమీ కనబడలేదు.

మొత్తంమీద మా భవిష్యత్తంతా ఆ జలాంతర్గామి నడిపించే ఆసామీమీదే ఆధారపడిఉంది. అతగాడు కనక అది నమ్ముడగర్భంలో నడిపిస్తే మా అందరి పనీ అయిపోయిందన్న మాట! కాని ఆ జలాంతర్గామిలో ఉన్న జనం అప్పుడప్పుడు గాలి పోసుకోవడానికి పైకి రాక తప్పదు. అందుచేత ఆ జలాంతర్గామికి బాగా గాలి పోసుకోవడాని కనువైన మార్గమేదో ఉండితీరాలన్న మాట!

ఇక మమ్మల్ని కట్టే ఫరాగూ రక్షిస్తాడనే ఆశ ఏమాత్రం కనబడ లేదు! మేము కమంకా పశ్చిమ దిశగా ప్రయాణం సాగించాము. ఎంత నెమ్మదిగా పోతున్నా మేము ఎక్కి కూర్చున్న జలాంతర్గామి గంటకు పది పన్నెండు మైళ్ళ వేగంతో కదిలిపోతున్నదని చెప్ప వచ్చును.

తెల్లవారగట్ల 4 గంటలవేళ జలాంతర్గామి వేగం బాగా ఎక్కువైంది. అయినా ఎల్లాగో అలాగ దాని మూపు పట్టుకుని మేమంతా మా ప్రాణాలు దక్కించుకొన్నాము.

చిట్టచివరి కతికప్తంమీద ఆ తాత్రింతా గడిచిపోయింది. తాత్రి చివరిభాగంలో ఏమి జరిగిందో అంత స్పష్టంగా జ్ఞాపకం లేదు గాని ఒక్క చిన్న సంగతి మాత్రం బాగా జ్ఞాపకం ఉంది. నా కప్పుడప్పుడు లోలోపలినుంచి ఏవేవో సంగీత ధ్వనులవంటి ధ్వనులు వినిపించినట్లయింది. ఈ జలాంతర్గామిలో ఎలాంటి ఆ త్వద్భుత వస్తువులున్నాయో ఎవరు చెప్పగలరు? తీసి లోలోపల ఎలాంటి వింత మనుష్యులున్నారో! ఇంతవేగంగా కదిలి పోవడానికి దీనిలో ఎలాంటి చిత్త, విచిత్రమైన యంత్రాలమర్చారో ఎవరు చెప్పగలరు?

తెల్లవారిన తరువాత మాచుట్టూ దట్టంగా మంచుముసు గావరించుకొన్నది. క్రమక్రమంగా అది అంతా పూర్తిగా విడిపోయింది. వెంటనే నేను జలాంతర్గామి టాపంతా అతిబాగ్రతగా పరిశీలించాను. అలాగ కొంత సేపయ్యేసరికి

జలాంతర్గామి నెమ్మది నెమ్మదిగా మునిగిపోతున్నదని అనిపించింది.

“దెయ్యట్లా లోపల కూచున్నారా? తెర వండ య్యా తలుపులు!” అని గట్టిగా అరిచాడు నెడ్ లాండ్. తరువాత ఆ టాపుమీద గట్టిగా తన్నడం మొదలుపెట్టాడు. ఆ దెబ్బలతో టాపు ఖంగుఖంగున మారుమోగింది.

అయితే ఆ బ్రహ్మాండమైన సముద్రం రణగోణధ్వనిలో ఎంత గట్టిగా శేకలు పెట్టినా మాట వినబడడం చాలాకష్టం. అయితే కొంత సేపటికి జలాంతర్గామి లోలోపలి మునిగిపోవడం ఆగిపోయింది.

అంతలో ఓడ లోలోపలిభాగం నించి తలుపులు తెరిచిన చప్పుడు వినబడింది. హఠాత్తుగా టాపు పై తలుపు తెరుచుకొని ఒక

విచిత్ర వ్యక్తి పైకి వచ్చాడు. మమ్మల్ని చూచి హాడిలిపోయి ఒక పెద్ద గాపుకేక పెట్టాడు! వెంటనే జలాంతర్గామి లోపల అదృశ్యమైపోయాడు!

అటు పిమ్మట కొంత సేపటికి గురు మునుగుమనుషులు పైకి వచ్చారు. వాళ్ళంతా ఉక్కు మక్కల్లాగున్నారు.

ఇబ్బలుచుకొని మమ్మల్ని అందరినీ బరబరా ఆ జలాంతర్గామి లోపలికి లాక్కుపోయారు.

—ఇంకా ఉంది.

హ కల్ బెరీ పిన్

వెల రూ. 2-0-0

బాప్టుఖమ్మలు ఆదనము.

ఆంధ్రగ్రంథమాల, మదరాసు-1.

ఎస్ట్రెలా బేటరీస్ లిమిటెడ్.

బొంబాయి-కలకత్తా-ధిల్లీ-కాన్పూర్-మద్రాస్-నాగపూర్

NAS-56

61

దారి ప్రస్థాన ఈగలు

క్రొత్త మటి కోటయ్యగారి మిత్రులు కొట్టు ఆ ఊళ్లో చాలా పేరు వడింది. లడ్డులు, మైసూర్ పోలు, బాంగ్లీలు, బాదుపాలు మొదలైన నాగరిక వదానాలు, బెల్లపుమిత్రులు ఉండలు, డీడిపప్పు, గవ్వలు, పేలాల ఉండలు మొదలైన నాటుదినుసులు - ఒకటేమిటి ఆ కొట్లో దొరకని తీపి వడుకే లేదు!

ఆ కొట్టును ఆశ్రయించుకొని, తరతరాలుగా ఒక ఈగ కుటుంబం తామరతంపరగా వృద్ధి చెందుతూ వచ్చింది. ఇప్పటివరకే పెద్ద ఈగయొక్క తాత, కోటయ్య తండ్రి కాలంనుంచీ ఆ కొట్టునే ఆశ్రయించుకొని అక్కడి తీపిపదార్థాల మీద - స్వచ్ఛగా నాలుతూ కడుపు నిండుగా మిత్రులు ఆరగిస్తూ, హాయిగా కాలక్షేపం చేస్తున్నది. మిత్రులు దినుసులు పెట్టే అద్దాల బీరువా అప్పుడు అరిక్రింద మసిపి. కంటి కగపడకుండా ఇన్నేళ్ళూ గుట్టుగా కాలం వెళ్ళబుచ్చుతూ, ఆ ఊళ్లోని ఈగకుటుంబాలలో 'కెల్లా గొప్పవారనే పేరుకూడా సంపాదించుకున్నాయి. మురుగు కాల్వల్ని, పేడకుప్పల్ని, రొచ్చు గుంటల్ని, చేపలకొట్టుల్ని ఆశ్రయించుకున్న ఈగకుటుంబాల వారు, కసాయి దుకాణాలలో కాపురం ఉంటున్న ఈగబాలివారు,

మిత్రులు ఈగ కుటుంబంవారంటే ఎంతో గౌరవంగా చూస్తుండేవారు.

మిత్రులువారి యింట చిన్న ఆడ ఈగ పుట్టింది. ఆ ఈగపిల్ల పుట్టిన రోజు పండగకి ఆ ఊళ్లో ఉన్న ఈగలకన్నీటికి వీందుజరిగింది. ఆరోజున కోటయ్య మిత్రులకొట్టుమీద పడి, ఈగలన్నీ కొల్లగొట్టాయి రికరకాల మిత్రులు రుచిచూసిన ఈగలు లొట్టలువేసుకొంటూ, మిత్రులకుటుంబం వారిఅదృష్టాన్ని పొగడుతూ, తమ ఇళ్ళకు వెళ్ళి పోయాయి.

మందరపు వెంకటేశ్వరరావు

ఈ విందులో పాల్గొనడానికి వచ్చిన కసాయివారికుటుంబం కూడ ఆ ఊళ్లో చాలాకాలంగా స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకొన్న ఈగల కుటుంబాలలో ఒకటి. ఈ కుటుంబం లోని ఈగలలోనే పెద్ద పెద్ద వస్త్రాదులు పుట్టి ముక్కికలోకంలో పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించుకొన్నాయి. నూర్ బాగ సాయీబు మాంసం కొట్టును చిరకాలం ఆశ్రయించుకొని ఉండడంచేత ఈ కుటుంబం వారికి కసాయివారనే పేరు సార్థకమైపోయింది. మిత్రులు వారి విందులో పాల్గొనడానికి కసాయివారి

ఈగలన్నీ వచ్చాయి. ఆనాటినుంచీ కసాయివారికి, మిత్రులువారికి స్నేహం కలిసి ఎక్కడైనా తార సిల్లినప్పుడు 'ఓహో!' అంటే 'ఓహో!' అనుకొంటూ ఒకరిని ఒకరు పలకరించుకొనేవారు.

'కసాయివారి మగ ఈగపిల్లకూ, పుట్టినరోజు పండగ చేసుకొన్న మిత్రులువారి ఆడ ఈగపిల్లకూ, ఆ రోజునుంచీ జతకలిసి ఆడుకొంటూ ఉన్నాయి. అప్పుడప్పుడు కసాయివారి ఈగ అబ్బాయి మిత్రులువారి ఈగ అమ్మాయి యింటికి వెళ్ళినప్పుడు మిత్రులువారి అమ్మాయి కొత్త కొత్త మిత్రులు దినుసుల్లోంచి తొండంతో చిన్న చిన్న పలుకులు చెకలించుకువచ్చి ఫలహారంపెట్టి గౌరవిస్తుండేది.

క్రమక్రమంగా ఈ రెండు పిల్ల ఈగలు పెద్దవి అయ్యాయి. మిత్రులు వారు తమ ఈగ అమ్మాయికి పెళ్లి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. ఆ కసాయివారి అబ్బాయితో కలిగిన చనువు, స్నేహంగా మారి ప్రేమగా బలపడిపోయింది. అందుచేత పెద్దలు చూస్తున్న సంబంధాలు, చేస్తున్న ప్రయత్నాలు ఆ ఈగ అమ్మాయికి నచ్చలేదు. ఆ పక్కాఊళ్లోని 'కాశీ అండ్ భోజనహోటలు'లో కాపురం ఉంటున్న 'హోటలు'వారని పేరు వడిన ఈగ కుటుంబం పెద్దలు వచ్చి ఈ ఈగ అమ్మాయిని చూసుకొని

ఎంతదాహం

పోటో : జి. వి. రామమూర్తి—మమూరం.

బెళ్ళారు. వీరికి వారికి సంబంధాలు
నక్కాయి. ఈ ఈగ అమ్మాయి
ఉండవట్టలేక తల్లి ఈగ దగ్గరకు వెళ్లి
'ఇప్పుడు నాకీపెళ్లి వద్దమ్మా' అని
చెప్పింది. తల్లి ఈగ ఆశ్చర్యపోయి,
'ఇదేమిట చిన్న! ఈ విడ్డూరం! మీ
నాన్న రెక్కలు ముక్కలయ్యేలాగ
ఉళ్ళన్న ఎరి ఎరి, మన
హోదాకు తగిన ఎంతక్కటి
సంబంధం తెస్తే పెళ్లి వద్దంటావు.
వీకేమైనా మతిపోయిందా ఏమిటి?'
అంది. ఈగపిల్ల ఏడుపు ఆపుకో
లేక వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ- "కసాయి
వారి అబ్బాయినియితే చేసుకుం

టాను" అని మనసులో మాట వెళ్ల
గక్కి బైటికి ఎరి వెళ్ళిపోయింది.
పిల్లమాటలకు కలిగిన ఆశ్చర్యం
నుంచి కాస్తేపటికి తేరుకొని, తల్లి
ఈగ తండ్రి ఈగ దగ్గరకు వెళ్లి పిల్ల
ఈగ చెప్పిన సంగతి చెప్పింది. తండ్రి
ఈగ కోపం పట్టలేక ఇటూ, అటూ
ఎరి, తిరిగివచ్చి వాలి తల్లి ఈగతో
ఇలా అంది- "మన హోదా ఎక్కడ?
వాళ్ళ హోదా ఎక్కడ? పెద్దవ
మాంసపు ముక్కలు, రక్తపు గడ్డలు
కొరుక్కుతినే ఆ కసాయి వా
ల్లెక్కడ? మనమెక్కడ? ఈ పెళ్లి
జరగడానికి ఏములేదు."

అక్కడ కసాయివారి ఈగ అబ్బాయి
యికి కూడా వాళ్ళ ఈగపెద్దలు ఆ
నమయంలోనే పెళ్ళి తలపెట్టారు.
ఆ ఈగ అబ్బాయి తల్లిదండ్రులతో
తాను మితాయివారి అమ్మాయిని
తప్ప ఇంకెవ్వరినీ పెళ్లాడనని కచ్చి
తంగా చెప్పాడు. కసాయి ఈగ
పెద్దలు ఈగ అబ్బాయికి పరిపరి
విధాల నచ్చచెప్పారు- "నాయనా,
వియ్యానికీ, కయ్యానికీ నమఉత్తే
లుండాలి. మనలో మితాయివారు
గొప్పవారని పేరుపడ్డారు. నిత్యం
మితాయి తప్ప మరొకటి ముట్టు
కోరు. వాళ్ళ తాతతండ్రులదగ్గ

★ దారితప్పిన ఈ గలు ★

రింత అలాగే జరుపుకుంటూ గర్వింది ఉన్నాడు. మనమంటే వాళ్ళకు మొదటినించి లోకునే. సాటిజాతివాళ్ళమని గౌరవిస్తున్నట్టు కనిపిస్తారే గాని నిజానికి మనల్ని లోలోపల తక్కువ చూపు చూస్తూనే ఉన్నాడు. ఆ యింటి రిల్లను తెచ్చుకొని మనం నిగ్గ హించుకోలేం నాయనా, పెద్ద బజారు చేపల మార్కెట్టువారి చిన్న అమ్మాయిని ఇస్తామంటున్నాడు. 'తర్వాత నీ యిష్టం!' అని చెప్పారు.

ఇక్కడ మితాయివారి ఈ అమ్మాయి, అక్కడ కసాయివారి ఈ అబ్బాయి పట్టినపట్టు విడవక పోవడంవల్ల పెద్ద ఈ గల కెంత యిష్టంలేకపోయినా ఆ రెండు ఈ గలకూ పెళ్ళిచేయక తప్పింది కాదు.

పెళ్ళి అయిన తర్వాత మితాయి వారి అమ్మాయి కసాయివారి యింటికి కాపరానికి వెళ్లింది. అత్త వారిల్లు అంతకు ముందేప్పడూ చూడలేదు. అత్త ఈ గ నేలమీద వడిన రక్తపుముద్దలమీద ప్రాలి గడ్డకట్టిన రక్తాన్ని గొలుకుతూంది.

మామ ఈ గ, ఇతర ఈ గలు కలిసి వేలాడగట్టిన మాంసపు ముక్కల మీదకు జమ్మని ముసురుతూ, లేస్తూ కనిపించాయి. ఆ దృశ్యం చూడగానే మితాయివారి ఈ గకు వాంతిపర్యంతం అయింది. "అయ్యో బాబో...! ఈ యింట్లో నే నలా ఉండను?" అనుకొంది. కసాయివారి ఈ గ అబ్బాయి వచ్చి భార్య ఈ గను లోపలికి తీసుకు వెళ్ళాడు. "ఏవటి పెధవవానవ? ఎలా ఉంటున్నారు మీరిక్కడ?" అంటూ శర్త ఈ గతో లోపలకు వెడుతూ అంది. "రెండు రోజులుంటే నీకే అలవాటవుతుంది లెద్దూ" అన్నాడు ఈ గ అబ్బాయి.

మాంసపు ముక్కలు, రక్తపు మరకలు చూస్తేనే వాంతిచేసుకొంటున్న మితాయివారి ఈ గమ్మాయి ప్రతిరోజు శర్తను పుట్టింటికి పంపించి మితాయి పలుకులు తెప్పించుకొని కాలం గడుపుతోంది. ఈ ఈ గ అమ్మాయి ఆ యింట్లో స్నేహంలో వడినట్టు కొట్టుకొంటూంది. అక్కడ నుంచి ఎప్పుడు ఎగిరిపోవడమా అనే ఆలోచిస్తూవుంది. ఈవిడ అతి కయం చూస్తే కసాయివారికి చాలా అసహ్యంగా వుంది.

ఆరోజున మితాయివారి ఈ గ చిన్నది నిద్రలేస్తూండగానే శర్త ఈ గ వచ్చి - "ఇదుగో చూడు, ఇవ్వాలి సంతరోజు. మేమందరం చేపల మార్కెట్టుకు వెళుతున్నాం. నాయంత్రంలోగా తిరిగి రావడం పడదు. మా తమ్ముణ్ణి మీ ఇంటికి పంపి అన్నం తెప్పించుకో" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. మగ ఈ గ చెప్పిన ప్రకారం మితాయి వారి

అమ్మాయి, కసాయివారి చిన్న ఈ గపిల్లవాణ్ణి పిలిచి, పుట్టింటికి వెళ్ళి మితాయి తెమ్మని పంపింది.

వెళ్ళిన ఈ గపిల్ల ఎంతకూ తిరిగి రాలేదు. ఇక్కడ ఈవిడకు ఆకలి ముండుకుపోతోంది. ఇంకా వస్తాడు, వస్తాడు అని చూస్తూండగా వెళ్ళిన ఈ కసాయివారి ఈ గచిన్నవాడు మితాయివారి యింట్లో స్వహా తప్పిపోయాడనే కబురు వచ్చింది. కబురు తెలియగానే ఈవిడ రివ్వన పుట్టింటికి ఎగిరి వెళ్ళింది. ఈ సంగతి చేపల మార్కెట్టుకు వెళ్ళిన కసాయివారి కుటుంబానికి తెలిసి ఆ ఈ గలన్న జమ్మని వచ్చి ప్రాలాయి. పాపం ఆ చిన్న ఈ గ తెలివితప్పి మితాయిపల్లెం దగ్గరపడి గిరిగిల తన్నుకొంటున్నది కాస్తేపు అలా తన్నుకొని ప్రాణం వదిలింది. మితాయివారి పెద్ద ఈ గ విచారంగా కసాయివారిని చూస్తూ - "ఏం చెయ్యాలి? చిటికెలో ఈ ఆవిడ విరుచుకుపడింది. నిన్న మాకోటయ్య పెట్టి కొట్టును హెల్ ఇనస్సెక్టరు తనిఖీ చేస్తున్నప్పుడు మేమందరం ఆ దుష్టుడికళ్ళ పడ్డం. ఆ ఇనస్సెక్టరు మమ్మల్ని చూచిస్తూ కోటయ్యతో - "ఇలా ఈ గలు ముసురు తున్న నరుకు ఇకముందు అమ్మే వంట కేసుపెట్టి జాల్మానా వేయిస్తాను. జాగ్రత్త?" అని భయపెట్టి వెళ్ళాడు. ఇవ్వాలి మన అబ్బాయి వచ్చేసరికి మేం ఇంట్లో నక్కి ఉన్నాం. కోటయ్య ఇవ్వాలి మా పని పట్టిస్తాడని మేం ముందే గ్రహించి, వైకి రాకుండా అణగి మణిగి కూర్చున్నాం. వచ్చిన మన అబ్బాయి తిన్నగా యింట్లోకి రాక, ఈ పల్లెంమీద, ఆ పల్లెంమీద

రూ. 5 లకు రేడియో

ఈ రేడియోవిద్యుచ్ఛక్తి, బాటర్లీ, తటం దా పనిచేస్తుంది. స్థావర పరిమితం నేడే ప్రాయం. రూ. 5. పోస్టల్ ఆదనం.
AMERICAN TRADING AGENCY
(Radio House) P. B. 75 (A. P. W)
AMBUR, S.A.R.

ప్రాణులూ గంతులేస్తూన్నట్లు న్నాడు. ఖుమఘుమలాడే మిఠాయి చూస్తే ఎవరికైనా నోయారతం దనుకోండి. ఇంతలో కోటయ్య అల మారులోంచి “ఫ్లిట్ స్ప్రియర్” తీసి బీరువా అంతా జల్లడం ప్రారంభించాడు. వానన తగిలేసరికి మేం ఇంకా లోపలికిపోయి కూర్చున్నాం, కాస్తేపటికి బైటకువచ్చి చూసేసరికి, ఇదుగో ఈ పళ్ళెం ప్రక్క గిలగిల తన్నుకొంటూ కనిపించాడు. ఫ్లిట్ మీద పడి ఉంటుంది. మేం ఈ ధక్కా మొక్కిలకు అలవాటుపడ్డవాళ్ళం కాబట్టి తప్పిచారి ఆ ప్లిట్ మీద పడినా తప్పించుకుపోతున్నాం” అని చెప్పి ఊరడించింది.

కసాయివారి ఈగలు ఏమన్నా, మొత్తుకొంటూ ఇంటికి తిరిగి వచ్చాయి. వాటి ఏచారం మిఠాయి వారి అమ్మాయిలూగ కోరింగా పరిణమించింది “ఈ ఈగ ముంక వల్లే మా కిన్ని తిన్నాయి వచ్చాయి. ఈ మహారాణిగారికి రక్తమాంసాలు నిహించవు. మావాణ్ణి పెళ్ళాడే ముందే ఇవన్నీ ఆలోచించుకోలేక పోయిందా” అని సాధింపులు ఎక్కువైనాయి.

మిఠాయివారి అమ్మాయికి దిన దిన గండ్లంగా ఉంది. ఒకరోజున ధర్మ ఈగను చూసి-“ఈ ఇంట్లో ఉంటే ఏ నూనెగిన్నెలోనో పడి చస్తాను. ఎక్కడికైనా ఎగిరిపోదాం వస్తారా రారా?” అని పోరుబెట్టింది. ఇటు అటు చెప్పలేని కసాయివారి ఈగ అబ్బాయి చివరికు చేరిదిలే భార్య ఈగతో కలిసి ఎక్కడికైనా ఎగిరిపోవడానికే నిశ్చయం. చేసుకొన్నాడు. ఆ మర్నాడే రెండు

ఈగలూ ఇల్లుపదలి ఎగిరిపోయాయి. కసాయికుటుంబంలోని ముసలి ఈగకు ఈసంగతి తెలిసి-“అవునులే, వీళ్లకు ప్రేమతప్ప మరేమీ కనబడడంలేదు. పరిస్థితుల్ని ఆర్థం చేసుకోలేని వీళ్ల కస్తమానము ప్రేమే. అనుభవిస్తారు కాఫీయ్” అని గొణుక్కుంది.

ఈగ దంపతులు ఇల్లుపదిలిన తర్వాత ప్రొద్దుటనుంచి సాయంత్రం వరకు ఎగిరి, ఎగిరి, దారితప్పి, ఒక పొలంవస్తే అక్కడ ఒక చెట్టుమీద ఆగాయి. ఆడ ఈగకు ఆకలి మండుకు పోతుంది. మగ ఈగకూ ఆకలి గానే ఉంది. ఆ పొలంలో మిఠాయి ఉండ లేక్కడినుంచి వస్తాయో? ఆ చెట్టుక్రింద పడుకొనిఉన్న ఎద్దు మూపుమీద పెద్ద పుండువుంటే దాన్ని కాకులు ముద్దుగా పొడుచుకు తింటున్నాయి. ఆ పుండును చూసేసరికి కసాయివారి అబ్బాయికి నోయారింది. మిఠాయివారి అమ్మాయిని చూసి “సికేమో బాగా ఆకలిగా ఉంది. అయినా మిఠాయి తప్ప మరొకటి ముట్టవాయె. ఆ ఎద్దు పుండు చూస్తుంటే నా నోయారు తుంది. కళ్లు మూసుకొని నువ్వు కూడా కాస్త అదే ఎంగిలివడు. ఈ పొలంలో మనకేం దొరుకుతుంది” అని కసాయివారి ఈగ అబ్బాయి చెప్పాడు. కాలే కడుపుకు మంజీ బూడిద అన్నట్లు మిఠాయివారి ఈగ అమ్మాయి చేసేదిలేక, ప్రాణాలు కడబట్టు సూంట్, ఆ పుండుమీద వ్రాలి, దీన్నే మాంసంవలుకు పెళించి కడుపు నింపుకొంది. మగ ఈగకు కమ్మని ఫలహారమే అది!

కడుపు నింపుకొని చెట్టుమీదకు

వచ్చి వ్రాలిన ఆ ఈగ దంపతులకు అల్లంతడారాన చెట్టుకొమ్మల మధ్య చక్కని సాలిగూడు ఒకటి కనిపించింది. సూర్యుడి సాయంకాల కిరణాలు పడి ఆ గూడు మిలమిలా మెరిసిపోతోంది. మిఠాయివారి ఈగ ఆ గూటి సాందర్యానికి మైమరిచి-“చూడండి, అదేమిటో గాని చాలా చిత్రంగా ఉంది. ఈ రాత్రి దాని మీద నిద్రపోదాం” అని చెబుతూనే ఎగిరి సాలిగూడుమీద వ్రాలింది. వ్రాలిన ఈగ సాలి గూట్లో చిక్కుపడి, కదలేక గిలగిల తన్నుకొంటుంది. భార్య ఆడదలో చిక్కుకున్నట్లు చూసిన మగ ఈగ లేచి నిద్రవస ఎగిరి వెదుతూ ఆ సాలిగూటికే తగ్గుల్కొని తానూ చిక్కుపడిపోయింది. ఎంత గింజకున్నా ప్రయోజనం లేకపోయింది. ‘ఇల్లు కదిలి రాకపోతే ఈ ఆపద వచ్చేది కాదుగదా’ అన్నట్లు ఆడ ఈగకేసి చూసింది. ఆడ ఈగ ఏమన్నా ఏదో చెప్పబోతుండగా గూడుమధ్య పొంచివున్న సాలి పురుగు ఒక్క పరుగున వచ్చి ఆడ ఈగను దారంతో చుట్టబెట్టివేసింది. భార్యను రక్షిద్దామని గింజకొంటున్న మగ ఈగమీదకు సాలిడు దృష్టి మరలింది. ఒక్క పరుగులో వచ్చి మగ ఈగనుకూడా దారంతో చుట్టబెట్టి చంపివేసింది.

ఆ ఈగదంపతుల్ని సాలిడు ఆ రాత్రి హాయిగా ఆరగించాడు. సాలిడుకు మిఠాయివారి ఈగ ఎంత కమ్మగా ఉందో, కసాయివారి ఈగ కూడా అంతే రుచిగా ఉంది!

జిత్తుల మారి

ఒకనాడు పార్వతి పరమశివుని
 “మాయ” అంటే ఏమిటని
 ప్రశ్నించెను. “సాతో భూలోకానికి
 వస్తే ‘మాయ’ అంటే ఏమిటో
 తెలియజేస్తాను” అని అన్నాడు
 పరమశివుడు. పార్వతీశరమేశ్వరులు
 భూలోకానికి బయలుదేరేరు. ఒక
 అడవిలో ఒక వనుగు వచ్చిపడి
 వ్రుంది. ఆకలిబాధచే నకనకలాడు
 చున్న ఒకనక్క ఆహారంకోసం
 అడవిలోనికి వచ్చింది. చచ్చిన వను
 గును చూచిన నక్కకు చాలా
 ఆనందం అయింది. వనుగు కడుపు
 నట్లకు వెళ్లి చిన్న కన్నం చేసి వనుగు
 కడుపులోనికి ప్రవేశించి లోపల
 మాంసం తృప్తిగా భుజించింది. ఆరు
 మాసములవరకు నేను ఆహారం
 కోసం తంటాలుపడనవసరం లేదని
 నక్క అనుకొంది. వనుగు కడుపులో
 మాంసం తినడం, అక్కడే నిద్రిం
 చడం, అననరమైనప్పుడు కన్నం
 త్వారా బయటకు రావడం, లోప
 లకి వెళ్ళడం ఈ విధంగా నక్క
 కులాసాగా కాలం గడుపుచుండెను.
 శీతాకాలం గడిచి వేసవి ప్రవేశి
 తింది. వనుగు కడుపుమీద
 వున్న కన్నము క్రమక్రమంగా
 చిన్నయైంది. ఈ సంగతి నక్క
 గ్రహించలేదు. అఖరికి కన్నము
 మూసుకొని ఉంది. మామూలు
 అలవాటుప్రకారం నక్కబయటకు

రావడానికి ప్రయత్నించగా ఏ
 మార్గము కనిపించలేదు. పశ్చాత్
 కొరికినా మార్గం ఏర్పడలేదు. ఎండ
 వేడిమి తగులుటచే వనుగు కళ్ళే
 బరం గట్టిపడింది. నక్క వనుగు
 కడుపులో చిక్కుకుంది. నక్క బయ
 టకు రాలేదు; లోపల వ్రుండలేదు.
 వనుగుకడుపులోనుండి పెద్దగా
 మూల్గుచుండెను. పార్వతీశరమేశ్వ
 రులు ఆ అడవిలోనికి వచ్చిరి.

“ఏమండీ ఎక్కడో మూలుగు
 వినబడుచున్నది. ఏమిటది?”

~~~~~
నిష్ఠల అప్సలనరసయ్య
 ~~~~~

“నేను యిక్కడే ఉంటాను. ఆ
 మూలుగు ఏ మిటో నువ్వే
 చూచిరా!”

పార్వతి మూలుగు శబ్దము
 నకుసరించి బయలుదేరింది. చచ్చి
 పడి ఉన్న వనుగుకడుపులోనుండి
 మూలుగు వినబడుట గ్రహించెను.

“ఎవరు నాయనా నీవు? ఎందు
 కిలాగ మూలుగుతున్నావు?”

“నేను పరమశివుణ్ణి! కావకార
 గముచే ఈ వనుగుకడుపులో
 ఉన్నాను.”

“ఏవు పరమశివుణ్ణివి కావు. మా
 ఆయన ఒక్కరే నిజమైన పరమ
 శివుడు!”

“మీఆయన నిజమైన పరమ

శివుడు కాదు. నిజమైన పరమశివు
 డని నిరూపించితే నమ్ముతాను.”

“భక్తుల కోర్కెలను చెల్లించే
 శక్తి వారికి ఉంది. ఎవరు ఏదికోరితే
 అది తప్పకుండా యిచ్చితరుతారు!”

నీ భర్త నిజమైన పరమశివుడైతే
 పెద్దవర్షం కురిపించాలి! అప్పుడు
 నీభర్త నిజమైనపరమశివుడని నమ్ము
 తాను.”

శ్రీలకు సహజమైన అనుమా
 నమే పార్వతికి కల్గింది. కోపావే
 శంతో భర్తవద్దకు వెళ్లి జరిగిన
 సంగతి చెప్పి పెద్దవర్షం కురిపించ
 మని కోరింది. ఈశ్వరుడు చిరు
 నవ్వుతో వర్షం కురిపించాడు.
 పార్వతి వనుగు మృతక శేబరంవద్దకు
 వెళ్లింది. వర్షపు నీటికి గట్టిపడిన
 వనుగు కళ్ళేబరం మెత్తబడి కన్నం
 ఏర్పడింది. ఆ కన్నములోనుండి
 నక్క తావగారు బయటకు
 వచ్చాను.

“ఎవరు నువ్వు?” అని పార్వతి
 ప్రశ్నించింది.

“నేను శివుణ్ణికాను! పరమ
 పరమశివుణ్ణి కాను. జిత్తులమారి
 తనంలో పేరుపొందిన జంబుకాన్ని.
 నన్ను తెరచుండి విడిపించినందులకు
 మీమేలు మరిచిపోను. మరి నేను
 వెళ్ళిస్తాను” అంది నక్క!

ఈ మాయనాటకం చూచు
 చున్న ఈశ్వరుడు పార్వతితో,

విందు

గ్రామస్థులు కొంతమంది సాయం త్రంపూట తీరిగ్గా రచ్చబండ మీద కూర్చుని లోకాభిరామా యణం చర్చించుకుంటున్నారు. మకాణదారుడు తన స్వాతిశయం తెగ వెళ్లబోనుకుంటున్నాడు తాను ఎన్నో ఘనకార్యాలు చేశాననీ, యింకా ఎన్నో చేస్తాననీ, సాక్షాత్తు ప్రభువువారి జనానాలోకే వెళి పోయాననీ-బెబుతున్నాడు.

అక్కడున్న వాళ్లలో - శ్రీశ్రీ కల్లా అతి బీదవాడు. ఒకడికి యీ మాటలకు చిర్రెత్తుకొచ్చి 'ఓ! యిది ఓ ఘనకార్యమే! నేను తల్పు కుంటే, ప్రభువువారి వక్కనే కూర్చుని భోంచేస్తాను' అన్నాడు.

'యేమిటి అంటున్నావు? నీ జీవితంలో అసాధ్యమయినవిషయాన్ని గురించి అలక్ష్యం గా మాట్లాడు తున్నావు—' అన్నా వాడుకాణ దారు.

'కావల్సివస్తే, సామాట, 'మాయ' అంటే ఏమిటో బోధ పడిందా?' అని అన్నాడు.

కార్యవీరమేశ్వరులు భూలోక సంచారం ముగించుకొని కైలాసానికి వెళ్లేరు! మనకథ కంబికి తెల్లంది!

మహాపు చేతుకుంటాను.'

'నీతరంగాదు.'

ఇట్లా వాళ్లు చాలసేపు వాదించుకున్నారు. చివరకు పేదవాడు- 'ఊరికే కాట్లాడుకు ప్రయోజనం యేమిటి? ఇదిగో వందేం కాస్తున్నాను, నేనే ప్రభువువారితో విందారగిస్తే, నీ రెండు గుట్టలనీ నాకిచ్చేయాలి. నేను వోడితే నీకు మూడునందర్నరాలపాటు దమ్మిడి ప్రతిఫలం ఆసించకండా ఊడిగం చేస్తాను' అన్నాడు.

రామానుజాచార్య

మకాణదారు కీ వందేసచ్చింది. 'మంచిది-గుట్టలే కాక మాడని కూడయిచ్చేస్తాను, నువ్వే గలుస్తే. యిక్కడున్న పెద్దమనుషులంతా సాక్ష్యం.'

అందరూ ఎవరివాని వాళ్లు పెళ్ళిపోయాను.

పేదవాడు ప్రభువువారిదగ్గరికి వెళ్లాడు. 'మితో ఓ చిన్న రహస్యం మాట్లాడాలి. చూడండి, నా బోనీ అంతటి నియిత్రమర్హం నిలవ యెంత వ్రుంటుందంటారు?'

ప్రభువువారు యేనీ మాటా ప్శ్యుడు. తప్పులు చరిచి నొకర్ను

పలికారు- 'అరే, యింకా రా-రెండు డ్రింకులు వుటా - మా కిద్దరికీ భోజనం తయారు పెయ్యి... కూర్చోండి, కూర్చోండి కాబూ. యిదే మీ యిల్లు అనుకోండి. తీరు బడిగా భోంచేయండి.'

ప్రభువువారు పేదవాడిని గౌరవ నీయమైన అతిథిగా ఆదరించారు. ఆయన ఎంతో ఓర్పుగా బంగారపు ముద్దను నృతించాలనే కోరికని అణచుకుంటున్నాడు.

'అ! ఇప్పుడు తొందరగా వెళ్లి సువర్ణభాండాన్ని వట్టండి. మీకు కావల్సినంత భూమి, పెండ్లి కూడా యిస్తాను.'

'అశ్వే, నాదగ్గర సువర్ణభాండం అంటూ యేమీ లేదండీ. ఊరికే దాని భర విచారిద్దామని వచ్చాను' ప్రభువువారు రాద్రుఅయ్యారు. 'అవతలి! భో, పూల్' అన్నారు.

'మీ అంతటివాడు నన్ను గౌరవ నీయమైన అతిథిగా కూచినప్పడూ, ఆ మకాణదారుడు ఈ విందుకోసం రెండు గుట్టలూ, మాడని వందేం వోడ్డినప్పడూ - యింకా నే నెట్లా 'పూల్' నవుతాను?' అంటూ పేద వాడు మనసులో మురిసినడుతూ పెళ్ళిపోయాడు.

['రమ్యమైన కావతన సాహిత్యం' నుంచి]

(24-వ పేజీ తరువాయి)

పొరేసిందో అదే పరమాణువు ఈ క్షణంలో ఆమెకు విశ్వరూపంగా సాక్షాత్కరించేసరికి ఆ లేజర్ స్వయం దు నిలబడలేకపోయింది. వెనక్కి తిరిగి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోవాలనుకుంది కాని వెంటనే లోపలినించి మృదువైన పిలుపు—

“వెళ్ళిపోతున్నావేం, కారదా?”

వెనక్కి తిరిగింది. తోటమాలి సాక్షాత్కరించాడు.

“అశక్తులను, పరిత్యక్తుల చలపతి! అని మనస్సులో అనుకుంటూ, బావురు మంది.

చలపతి చప్పునవెళ్ళి ఆమెను నట్టుకొని లోపలికి తీసుకువచ్చాడు.

“ఏం, ఏమిటయింది కారదా?” అన్నాడు ఆత్మరీగా.

కడుపు నేవుకుపోయేట్టు బావురుంచి నట్టి.

“నన్ను అంతా బహిష్కరించారు చలపతి! నాకు ప్రపంచంలేదు నాకు దిక్కులేదు. నేను పోతాను చలపతి! అన్నట్టుంచా వ్యధాగ్రరాలి బాప!

చలపతి ఆమెను ఓదార్చాడు. చాల నేపటివరకు ఆమె కోలుకోలేదు. తర్వాత మెల్లగా అంతా చెప్పింది.

చలపతి అంతా విని ఒక నిట్టూర్పు విడిచి— “ఇప్పుడు రాజమండ్రి వెడతావా?” అన్నాడు.

“నెళ్ళాలి.”

ఇంతలో జానకి “సరే చెప్తు” అనుకుంటూ నచ్చింది.

జానకిని చూడగానే కారదకు ప్రాణం లేచినట్టుంది. వణికి కంకంత్ “జా.న.కి” అంది.

“అవును నేనే! మీ యింటిదగ్గరనుంచే తిన్నాను. కృష్ణ నాకంతా చెప్పారు. కాని ఆయన నీవరించి ఎంత కంగారు

పడుతున్నాలో గ్రహించగలిగితే నువ్వీ పని చేసివుండేదానవు కాదు కారదా.”

“ఎదుటి వాళ్ళకు అలానే అనిపిస్తుంది. కాని నాబాధ వాళ్ళకేం తెలుస్తుంది?”

“బాదా! ఎవరు కలిగించారు నీ కా బాధని?”

“అయితే!”

“అని నీ ఉత్తేజం. కాని కారదా, నువ్వు యావత్తుకీం భయంతోనే గడపదలచుకున్నావా, చెప్పు?” అని జానకి కూటిగా అడిగింది.

“భయమా? నేను దేనికి భయపడను.”

“హం! కాలేజీలో స్త్రీల సమస్యల గురించి అన్నిమాటలాడి బయటి కొచ్చాక స్క్రింగుపగలపుల్లో నిద్రపోవడం భయం కాక మరేమిటి?”

“అది భయమేలా అవుతుందో?”

“భయం కాకపోతే, నువ్వు మృదయ పూర్వకంగా ప్రేమించానన్న ఈ చలపతిని ఎందుకు వివాహమాడలేదు?”

చలపతి ఉలిక్కిపడాడు. “జానకి” అంటూ వారింపబోయాడు.

“ఇప్పుడెవ్వన్నీ ఎందుకు, జానకి?”

“మీకు అనవసరంగానే కనిపించవచ్చు. కాని కారద వీటితో ఆత్మవంచన చేసుకొంది...” అని కారదచేపు తిరిగి “ఏం కారదా, ఏమిటి నీ సమాధానం?”

కారద కాస్త కోపంగానే, “ఇహ ఆ మాటలు ఆపడం నుంచిది” అంది.

జానకి చిన్నగా నవ్వి “ఆత్మనిమిర్ప దగ్గరికి వచ్చేటప్పటికీ నిజాన్ని కూడా భరించలేకపోతున్నావే చూశావా? ... చలపతి గొప్ప రచయితే కావచ్చు; మేథావే కావచ్చు. కాని ఆయన కటికదరిగిడు. నీకు కావలసింది సౌఖ్యం. అది డబ్బుతో వస్తుందని భ్రమించావు.”

కారద పూర్తిగా కోపిష్టి అయిపోయి “నువ్వు చాలా మాటలాడావ్! ఇహ ఆపడం నుంచిది జానకి” అంది.

అంతలోనే కృష్ణ లోపలికి వచ్చాడు. వస్తూనే, భార్యవేపుమాస్తూ; “ఏం, ఆమె చెప్పింది నిజంకాదా?” అన్నాడు.

అగ్నివిద నుగ్గిలం వడ్డంతో వణికింది. ఆ ఆనేకంలో కారద ఏదో అంది కాని అది అస్పష్టంగా ఎవరికీ వినిపించలేదు. వెంటనే కృష్ణ “సరే, ఇప్పుడేం చెయ్యదలచుకున్నావ్?” అన్నాడు.

“నాకు చదువుంది; నేను న్యాయవాది అనిపాలను” అంది కారద.

కృష్ణ అదోలా నవ్వాడు. మధ్యలో జానకి కలిగించుకుని — “పాదమంతో ప్రకృతిం చిన ఈ న్యాయవాది, చివరికి నిన్నే ఓడిస్తుంది కారదా. నీకు ఓర్వీ, విషయాలని అర్థం చేసుకోవాలనే వాంఛా రెండూ మృత్యుం. అందుకే సౌఖ్యమనేది భౌతిక మనుకున్నావ్!” అంది.

“నిర్వచనాలతో కారదలాంటివారు మర లేరు జానకి! జీవితాన్ని అనుభవాలు నాలుగు వేపులనించీ పట్టి పూగించినపుడు వాళ్ళ ముఠా వాళ్ళ జీవితసత్యాలని తెలుసుకోగలుగుతారు” అన్నాడు కృష్ణ.

కారదలోని ఆహం, అభిమానం తిరగబడాయి. “ఆ స్థితిలో మీ దగ్గరకు రాను రెండి” అంది.

“అనుకుంటున్నావ్!”

“నిజమని జూచేస్తాను” అని గిర్రుక తిరిగి వెళ్ళిపోయింది, వెనకనించి జానకి చలపతి ఎంతో పిలుస్తున్న వినిపించుకోకండా. జానకి చప్పున వెళ్ళిపోయింది కాని కృష్ణ ఆడేశాడు.

“మీరు యిక్కడికొచ్చి మరింత రెచ్చగొట్టారు” అంది జానకి.

కృష్ణ చలించకండా అన్నాడు:

“మాటలతో విరిగిపోయేవాళ్ళు అందరైన పిరికివాళ్ళు. పిరికివాళ్ళు ఏ పని నిర్వీక్షుంగా కొనసాగించలేరు, మనం వెనకనించి నాను భూతి చూపించేంతకాలం. అందుకే నేను మనస్సు రాయిచేసుకొని కారదను ప్రపంచంలోకి పంపించాను జానకి! అడంబరమే జీవితసౌఖ్యం, లక్ష్యం కాదని ఆ ప్రపంచమే నేర్పిస్తుంది. ఆ స్థితిలో నాదగ్గరకు రాండి. అంటే ఆత్మచిత్రం చేసుకుంటాననే లెక్క. రింపు అందులో ధ్వనిస్తోంది. అది కేవలం బెదిరించేకాని కాండ అంతిమనీ చేయలేను! అంత ధౌర్యం తినకే గు. అందువల్ల తప్పక తిరిగివస్తుంది.”

కృష్ణకి యింత భీమా ఎలా కలిగిందో చలపతికి, జానకికి అర్థంకాలేదు.

కృష్ణ జేబులోనించి రుమాలు తీసుకొని ముఖం కుదుచుకుంటూ, “చెన్నోప్రాసోయో చలపతి... వస్తూ జానకి—” అని మెల్లగా వెళ్ళిపోతూ వుంటే, దంపతులిద్దరూ ఒకరి ముఖా లోకదు చూసుకున్నారు ఆశ్చర్యంగా. ★

అద్వైత పడవద్దు

కాస్ట్రేయమైన, నిజమైన SEX—ADVICE పొందవచ్చును. మీకు ఉండుకొన్న లక్షణములు ప్రాయమా, యింకా వివరాలకు కనరు పంపేది. జాక్వరు రత్నం నెన్స్ (Estd 1904) మలకపేట బిల్డింగ్స్-నెన్స్ (రాబాద్-2) (దక్కన్)

ఈ రం నుంచి

—చిత్రకళ: ఎ.జి. నాగేశ్వరరావు, విజయవాడ.

సాగనులరాజీవంటి చర్మ సౌందర్యము మీకున్నా గలుగును.

దినదినమున్నూ అతి మనోహరముగా నుండుడు...

అవును, కాంతివంతమైన సాగనుల చర్మ సౌందర్యమును బొంద గోరు మీ కరి నిజము కాగలదు కూడ: మీరు స్నానముచేయు నప్పుడున్న చీకులు ముఖము కడుగుకొనునప్పుడున్న ప్రతి చూటూ, రెక్సోనాను ఉపయోగించుదు - ఎల్లప్పుడూ దానియొక్క కేడిల్ తోగూడిన సురగను మీ చర్మముమీద మెల్లగా రుద్దుదు, తరువాత కడిగివేయుదు. దినదినమున్నూ మీ చర్మ సౌందర్యము ఇంకా క్రొత్త, మరీ మృదువైన, మనోహరత్వమును బొందును.

"మీ రెక్సోనా."
1855, రెక్సోనా సౌందర్య
పోటీలో మనోహరమైన
నెదిరుచును.

...నహజంగ రెక్సోనాతో

ఇది ఒక్కటే కేడిల్ తోగూడిన పబ్లి